

ТАТАРСТАН РЕСПУБЛИКАСЫ
МЭГАРИФ ҺӘМ ФЭН МИНИСТРЛЫГЫ
ТАТАРСТАН РЕСПУБЛИКАСЫ
“АЗНАКАЙ МУНИЦИПАЛЬ РАЙОНЫ
БАШКАРМА КОМИТЕТЫ МЭГАРИФ ИДАРӘСЕ”
ТАТАРСТАН РЕСПУБЛИКАСЫ
АЗНАКАЙ МУНИЦИПАЛЬ РАЙОНЫ
“АЗНАКАЙ ШӘҺӘРЕ ГИМНАЗИЯСЕ”

Республикакүләм
“Марсель Галиев укулары”
фәнни-гамәли укучылар һәм укытучылар
конференциясе материаллары

Азнакай шәһәре, 2022

Татарстан Республикасы Мәгариф һәм фән министрлыгының

22 сентябрь 1217/21 номерлы карары нигезендә басыла

Төзүчеләр:

1. Рахманов А.М.- “Азнакай шәһәре гимназиясе” директоры
2. Ибраһимова Ч.Р.- директор урынбасары
3. Хөсәенова Ф.В.- уку-укыту эшләре буенча директор урынбасары

Республикакүләм “Марсель Галиев укулары” фәнни-гамәли укучылар

һәм укытучылар конференция материаллары.

Азнакай шәһәре, 2022. – 103 бит.

М.Галиев-безнең якташыбыз
(М.Галиев тормышы һәм ижатына багышланган ижади бәйге)

*Абдрахимова Рушания Шакирҗановна,
Бөгелмә шәһәре 3нче урта мәктәбенң
туган тел һәм әдәбият укытучысы*

Ижади бәйге танылган татар язучысы М.Галиевнең ижатына кызыксыну уяту, укучыларның сәнгатьле сөйләмнәрен, үз фикерләрен төгәл итеп әйтеп биру күнекмәләрен, ижади сәләтләрен үстерү максаты белән эзерләнде.

“М.Галиев-якташыбыз” класстан тыш чарасы ижади бәйге формасында үткәрелә, ике команда катнашуын таләп итә. Әлбәттә, әлеге чара укытучыдан да, укучылардан да зур эзерлек сорый, чөнки рус мәктәпләрендә укучы татар балалары өчен төзелгән программада М.Галиев ижатына каралган сәгәтләр саны аз, ә рус телле укучылар аның ижаты белән әсәрләреннән өзекләр укып кына танышалар. Безнең мәктәптә һәр укытучы предмет буенча дәрестән тыш эшчәнлек алып бара. Мәсәлән, минем курс “Туган якны өйрәнүчеләр” дип атала. Курс кысаларында без якташ язучыларның ижатын да өйрәнәбез. Бу уку елында укучылар Марсель Галиевның тормышын һәм ижатын теләп өйрәнделәр, йомгаклау шөгылә шушындый бәйге формасында уздырылды. Уткәру вакыты – 45 минут.

Бәйгенең эчтәлеге:

1. Укытучының кереш сүзе.

2. Командалар белән танышу.

3. М.Галиевның тормышына һәм ижатына багышланган биремнәр. М.Галиевның тормышына һәм ижатына багышланган тест үтәү формасында уздырыла.

Командалар чиратлашып тест соруларына җавап бирәләр, җавап дәрәс булмаса, сүз икенче командага күчә, һәр дәрәс җавап 1 балл белән бәяләнә.

4. “Адашкан жөмләләр”

Язучының “Балачак әсирлегендә” дигән хикәясеннән өзегендә жөмләләр буталып бирелә. Өзектәге жөмләләргә дәрәс итеп тизрәк жыйган команда 3 балл ала.

1. *Тау турында, без Мансур белән ясарга хыялланып йөргән очырткыч шикелле, нәни генә ак болыт туктап калган.*

2. *Кемдер жебеннән тартыр да, ул тагын кузгалып китәр, зәҗгәр киңлектә талынып йөзәр кебек...*

3. *Алда Мәкәтә тавы күренде.*

4. *Минем-уйчан-житди карашымнан ятсыныпмы, малайлар, өркетелгән күгәрченнәр кебек, як-якка сибелделәр дә аксыргаклар арасында юк булдылар.*

5. *Мин алар артыннан кызыгып карап калдым.*

5. Мин язучы булсам, бу әсәремне “_____” дип атар идем.

Командаларга “Мин язучы булсам, бу әсәремне “_____” дип атар идем, ситуациясе тәкъдим ителә. Һәр команда үз җавабын дәлилләп сөйли. Бәйге 3 балл белән бәяләнә.

6. М.Галиевның шигырьләрен яттан сөйләү.

Бу бәйге командаларга өй эше итеп бирелде. Һәр команда М.Галиевның 2 шигырен яттан сөйли, жюри командаларга билге куя

7. Ижади эш

Компьютер программасы ярдәмендә М.Галиев китабы тышын бизәү конкурсы. Бу эш «MyRain» программасында башкарыла. Бәйге өчен жиңүче команда 3 балл ала.

8. “Бергә жырлайбыз”

Командалар М.Галиев сүзләренә язылган жырларны тыңларга һәм аларның исемен атарга тиеш. Кайсы команда тизрәк җавап бирә, 1 балл ала.

Бәйге командалар алдан әзерләгән бер жырны башкару белән тәмамлана. Жюри баллар куя.

Марсель Галиевның “Рух” китабында сүз сәнгатенәң бирелеше

*Алея Азалия, 5 нче сыйныф, “Азнакай шәһәре”
2 нче муниципаль гомуми урта белем бирү мәктәбе”*

*Житәкче: Мөхлисөва Фәридә Фәрит кызы,
татар теле һәм әдәбияты укытучысы*

Күңелемә бик нык үтеп кергән әсәрләрдән Марсель Галиевның “Рух” китабы. Укыганда күңелләренәң иң нечкә кылларын тибрәтеп ала торган әлеге сүз сәнгатен күзәтүне әлеге хезмәткә максат итеп алдым.

Хезмәтем хәзерге тормышта бик актуаль. Чөнки безнең тормышта сүзнең көче тел язмышы белән дә бәйле. Минем **фаразлавым** буенча, әлеге әсәрендә Марсель Галиев кеше күңеленәң иң нечкә кылларын тибрәтеп сүзнең бөек көчен ача алган. Максаттан чыгып, без үз алдыбызга түбәндәге **бурычлар**ны куйдым:

- Марсель Галиевның “Рух” әсәрен анализларга;
- Марсель Галиевның “Рух” китабына карата үз мөнәсәбәтемне белдерергә.

Сайлап алган теманың актуальлеге бәхәссез. Чөнки халыкның теле иң югары баскычка куелырга тиеш. Әгәр кешелек дөнъясы шуны кулланып яшәсә, безнең телебез саф килеш сакланып буыннан-буынга күчә, күңелебез тыныч булыр.

Сүз - пирамидаларга кадәр туган.

Сүз – пирамидалардан соң да калачак.

Халыкның холык-табигате, тарихы горөф-гадәте, омтылышы, уй-гаме сүзләргә сыйган.

Ни хикмәт бар Сүздә, ни серләр бар? Сүзләр, Күк гөмбәзәндәге серләр кебек, күренә дә күренми дә, беләнә дә беләнми дә, сүнә дә сүнми дә, ерак та, якин да, үлә дә, үлми дә... Тел байлыгы-буыннан-буынга күчә барган ганимәтле мирас, халык бәгъренә язылган тере сүзләр йолдызлыгы.

Кулланылышта булса гына, әле хисләнәп, әле ямансулап, әле ярынып, әле моңланып торганда гына тел хасияте тулы канлы яши: дулкынлана, кайный, карынында янар таулар дөрләтеп, яңа сүзләр хикмәте тудыра, үсә, ныгый, вакыт иярендә егәрләнә бара.

Өлкән буын телне салмак олыгайтып яшәсә, яшь буын телне санлап яшәтә. Шушы табигый бизмәннең ике яссылыгы да тигез тибрәнәштә булганда гына телнең терек сулышы бөтен мөмкинлекләренә киереләп ачыла.

Туган тел! Алла, ата,ана дигән иң изге сүзләренәң галәми түгәрәк, кояшлы балдак хасил иткән камил яңгырашы-ул синдәдер, синдә генә...

Газиз ана теле!

Бөек телләр арасында үз бөеклегенә кылыч чыңы белән түгел, тыныч жырың белән раслый алу инсафлыгы-ул синдәдер, синдә генә...

Газиз ана теле!

Уелып язылган борынгы таш китаптарны, утлы гасырлар аша исэн китереп житкереп, дөнъя хәтеренә китереп куша алу олпатлыгы-ул синдәдер, синдә генә...

Сүз болыны, Сүз урманы, Сүз таулары бар М.Галивның “Рух” китабында. Мин сезне дә менә шул Сүз болынында колын булып, уралырга, Сүз урманында туарылып ятарга, Сүз тауларында жыллар белән көрмәкләшеп мэтәлчек атарга чакырам. **Марсель Галиев** кайдан ала соң шушы кадәр сүзләргә бөөклекне? Офыклары зәңгәр таулар белән каймаланган туган ягыннан бит... Туган ягына ул сүзгә сусап, чит-ят сүзләрдән кагынырга, чистарынырга дип кайта. “Тәүге Сүз-әнкәм сүзе-зиһенемне иркәләп уяткан. Аннары берәм-берәм ачыла башлаган тел коелары! Мин шул коелардан Сүзне чүмечләп-чүмечләп чумырып алганмын.

Юа-кузгалаклардан-әчкелтем сүз, балтырган, шома көпшә, кымызлыктардан-сусыл сүз, шайтан таякларынан-чәнечкеле сүз, жыләк-бөрлегәннәрдән-татлы сүз, шомырт-баланнардан-әчкелтем сүз жәсәдемә, аң-зиһенемә бәрәкәтле шифа булып таралган.

Марсель Галиевка Сүз белән идарә итү, илһамлы ижәт уты бирелгән. Язучы үзе бу халәтен Күкләр ихтыяры ди. Бисмилла әйтеп кулына каләмен алуға ак кәгазь түтәлендә берәм-берәм сүз уйдыклары шыта башлай. Нәзберек сүз кыяклары, тармаклана-куәтләнә барып, буйга сикерә...

Ни хикмәт бар Сүздә, ни серләр бар?

М.Галиевның “Рух” китабындагы Сүзләренң серле дөнъясы белән таныша барган саен гажәпләнүем, соклануым арта гына бара. Я, Илаһым, ничек яза бит?! Сүзләр үзләреннән үзләре хис дулкыннары белән тирән, мул сулы елгага алып кереп китә дә, рәхәт бер көйгә тибрәтә шикелле.

Яме, тәме, гаме нинди? Сулышы киңме, яңгырашы сулышына тиңме? Аң-зиһенендә сүтеп кара сүз йомгагын:

1. Үзеңнән акыллырак шәхесне тану өчен иң элек үзеңнән акыллырак булуыңны таныту кирәктер.

2. Гайбәт сүз телеңне кычыттырса, авызлык тимерен чәйнәгән атны күзалла.

Туган тел

Бөөк тә син, бөөк та син,
И туган тел, туган тел,
Күп гамәлләр кылган тел!
Аргамаклар жилеп чапкан,
Былбыл сайрап кунган тел.

Сүзләр

Табып алдым юлдан ялгыз бер сүз –
Каерылган иде канаты;
Алып кайттым өйгә, дөваладым,
Минем өйне ул да яратты.

Сүзләренә генә игътибар итегез! Ул без әйтәргә теләгәнне оста әйтеп бирә.

М.Галиев халык тормышына, яшәшенә, тарихына, кешенә иң газиз эчке серләренә, кичерешләр дөнъясына тирән үтеп керә белә.

Сүз-күп яклы һәм катлаулы тел берәмлеге ул. Һәр сүзгә төп һәм күчерелмә мәгънәләре, килеп чыгышы, атама тарихы, кулланылыш үзәнчелеге, төзелеше, кулланылыш сферасы һәм башка яктардан характеристика биреп була.

Нинди генә сүзләр юк! Нәфисләре бар! Күңелсезләре. Ачулылары.

Ачык күңелле сүзләр бик ишле. Моңлылар да аз түгел. Күңелсезләр, купшылар, шаянналар, ямьсезләр дә житәрлек.

Бер уйласаң, сүз жанлы кебек. Хәтта кеше кебек алар, берсе ачык йөзле берсе шыксыз чырайлы. Төрле төс ала сүз. Ачу белән әйтелсә, “зифа” да зифа түгел.

Елмаеп туса, “юньсез” дә күркәм. Калын тавышлы “нэләт” каргыш икән, шаян “дөмеккере!” дә “яшә!”гә тиң.

Жир йөзөндә тәүге учак тергезелгән чорлардан бирле гасырларны кичеп килә бит ул-кыялардан кубып, жил-су-ут эзәрлекләвеннән чыныгып чарланган, чакматашка әверелгән б а б а с ү з л ә р...

Шифалы канаты астына алып, изге нурында жылытып торучы, тудыручы кодрәте бирелгән ә н к ә с ү з л ә р..

Яу-дауларда сыналып исән чыккан, һәр даим уяу-сизгер, кырыс үткенлеге корыч ныклыгына тиң ә т к ә с ү з л ә р...

Безнең арабызда яңа туган “бала” сүзләр һәм меңьяшәр “карт” сүзләр дә яши. “Аксакал” сүзләр нарасый сүзләргә тәрбияли, дөнья белән таныштыра, кешеләр теленә кертеп сыный, утка-суга салып чыныктыра.

Сүзләр, Күк гөмбәзөндәге йолдызлар мириадасы кебер, күренә дә, күренми дә, беленә дә, беленми дә, сүнә дә, сүнми дә, ерак та, якын да, үлө дә, үлми дә...

Хикмәти сорау килә. Уйдан алда сүз туамы? Әллә инде уй, алдан туып, сүзләргә әвереләме? Сүз һәм уй арасында аң-зиһенгә бирешмәгән упкын ята.

Борыңгы кешеләр жирдә тәүге тапкыр атлап киткән чакта уй-тойгысын сүз белән белдерү өчен күңел упкыны аша гасырлар буена чыкканнардыр. Хәзер инде тел байлыгына ирешкән кеше өчен уй белән сүз икесе бер мизгелдә кабынадыр шикелле...

Ягымлымы сүзләр-талымлымы, сөннәтләме сүзләр-өммәтләме, тибелгәнме сүзләр-сибелгәнме, һавалымы сүзләр-дәвалымы, олтанлымы сүзләр-алтынлымы-һәммәсенә язмышы, гомер озынлыгы дәүләти тел тәхетенә югарылыгынан тора.

Ерактан эзләмә, кеше биеклегеннән торып, тирән-юнеңә, аяк астыңа күз сал да соклануыңны сулышыңа күчер: сине тудырган халык-шагыйрь булган! Югыйсә кинәнен үскән һәммә үсентегенә шундый да балкышлы атамалар бирә алыр идеме; үсемлекләргә кош-корт, жәнлекләргә галәмә белән бербөтен итәп карый алыр идеме, әгәр шагыйрьлек илһамы калжбөндә булмаса?

Дала үләннәренә, бакча гөлләренә, болын чәчәкләренә кушылган исемнәр – искиткеч матурык үрнәге. Аларга үссендереп үстерә торган сүз тылсымы салынган... *Укъяфрак, умырзая, кашкарий, гөлбадран, тамчы гөл, тайтояк, баллы баба, тузганак, раушан...*

Бу очракта ул үзе үскән тирәлектәге, үзе белгән-күргән үсемлекләргә генә исемнәрен китергән. Югыйсә...

“Иң әүвәле Сүз булды...”-диелгән Тәүрат китабында. Барысы да сүздән башлана. Ә сүз ул-кешенә дөньяны танап-белү тәҗрибәсен башкаларга житкерү, аралашу коралы. Кешенә акыл-зиһен матурлыгы аның сүзләрендә күренә. Халыкта: “Кеше күрке йөз булып, йөзенең күрке күз булып, телнең күрке сүз булып” дигән шактый борыңгы мәкаль бар. Сүз, телнең күрке буларак, тылсымлы көчкә ия. Тикмәгә генә халык: “Яхшы сүз-жан азыгы, яман сүз-баш кызыгы”, димәгән. Чыннан да яхшы сүз кешеләргә күңелен күтәрә, авырлыкларны жиңәргә көч бирә, батырлыклар эшләргә рухландыра. Яман сүз изге хисләргә үтерә, кешенә кулыннан эше төшә, хәтта кешене упкыннар читенә китереп тери. Жылы, йомшак сүзләр бер-беребезгә булган мөнәсәбәттә уңай мохит тудыра: кешенә игътибары, ихтирамы арта.

Сүзләр бүген дә үзенең тылсымлы көчен югалтмый. Сүзләргә дөнья йөгә йөкләнә. Алар-тере, алар яши. Аларның үз дөньясы, үз үлчәнеше, үз язмышлары бар. Серле

дә, хикмәтле дә, бизәкле дә ул сүзләр. Кайсылары бик тирәннән чишмә кебек саркып чыгалар, ә кайберләре, язгы ташкын кебек, ургып агалар.

Сүзләр... сүзләр!.. Бу якты дөньяда яши-яши мин сезне чын-чынлап аңлый башладым кебек. Минем туган телемдә нинди генә сүзләр юк! Ипле, ягымлы, матур, жыйнак сүзләр булган кебек, керпе кебек чәнечкәле, елан сыман чагып ала торган, күтәрәп булмаслык авыр, шыксыз, иләмсез, ямьсез, тәмсез сүзләр дә күп. Соңгы вакытта безнең телебез тагы да чуарлана, чүпләнә бара.

Сүзләр! Мин сезне бик яратам. Мин сезгә бурычлы. Сөз мине туган телемне яратырга, тормыш кадерең белергә өйрәттегез. Туган телемдәге бөтен матур сүзләр Жир шары буйлап кояш нурлары кебек таралсын иде дә, барлык кешеләрне бары тик Тынычлыкка, Изгелеккә, Гүзәллеккә, Мәхәббәткә, Дуслыкка, Татулыкка өндәп торсыннар дип, бөтен Җиһанга ишетерлек итеп аваз саласым килә.

Әби-бабалар оныкларың кечкенәдән тәмле телле, тәмле сүзле булырга өйрәттеләр. “Тәмсез телле булсагыз, сезне беркем дә яратмас”, - диләр алар.

Сүзләр гажәеп сыйфатларга ия. Алар авыздан чыпчык булып очып чыга да кире әйләнәп кайтмый... Нәкъ менә жәядән атылган ук шикелле. Аларның кайберләре – усал сүзләр, явызлык булып, ә изге яхшы сүзләр, игелек булып, кире кайтучан.

Сүзләр кешегә һава белән су, икмәк белән тоз, кояш белән мәхәббәт кебек кирәк. Сүздән башка тел дә, халык та юк. Сүзләр миңа әби-бабамларымнан мирас булып калган. Сүзләрдән сүзтезмәләр, жөмләләр төзеп, олуг әдипләр күңелдәгеләрен ижат ителгән.

Сүзләр! Газизләрдән газиз әткәм-әнкәм телендәге-Бөек Татар телендәге сүзләр! Жир шары буйлап кояш нурлары кебек таралсын иде дә жиһандагы барлык кешеләрне бары тик гүзәллеккә һәм изгелеккә генә өндәп торсыннар иде!

Сүз-күңел көзгесе, ди халык. Йөрәктән чыккан сүз генә йөрәккә барып житә. Шагыйрьнең күңеленнән очкын булып чыккан һәр сүзә йөрәкләргә үтеп керә, битараф жаннарны уята.

Чынлап та, сүз-искиткеч мөгҗизалар тудыра алучы, зур тәэссир итү көченә ия булган корал. Ә корал белән сак эш итәргә кирәк. Шуңа күрә соңгы вакытта сүз сафлыгын саклауга, сүзләргә сакчыл караш тәрбияләүгә зур әһәмият бирелә, төрле чаралар үткәрелә.

Сүз, мәгънәсе һәм эмоциясе буенча, дөньяда беренче туып яңгыраш алгандагыга якын булырга мөмкин. Сүз кадәр Сүз бит ул! Сүзгә сакчыл булу-ул Ана инану, табыну. Аның кодрәте алдында баш ию, “рәнжешеннән” курку-дип яза шагыйрь. Әлбәттә, бу сүзләрне шигъри жанлы кешеләр чыгарган заманында. Бу хикмәтле сүзләр халкыбызның фольклорында гасырлар буге яшәп килгән. Беренче карашка ифрат та жиңел тоелган кыска үткен сүз М.Галиевтан зирәклек, зур акыл, бай тормыш тәҗрибәсен таләп итә.

Бу дөньяда һәрбер адәм баласына рухи терәк кирәк кешенең бу тормышта үз кыйбласы булырга тиеш.

Элегрәк мин сезне ишетә, әйтә, уйлый һәм яза гына белә идем. Ә хәзәр мин сезне бөтен күзәнәкләрем белән тоям, күрәм, хәтта ки төсләрегез вә исләрегезне аера башладым шикелле. Сөз-тере, сезнең үз дөньягыз, үз үлчәмегез, үз кагыйдәләрегез, үз холкыгыз һәм язмышыгыз да бар икән... Хәтта ки-үз дәүләтегез... “Авыз күрке-тел, тел күрке-сүз” дип юкка гына әйтми безнең халык. Без телне нәкъменә сүзләр аша күз алдына китерәбез дә. Аларның төсе дә, исе дә, тәме дә, хәтта ки жаны да бар

бугай. Сүзләрнең кайберләре урамда, ә кайберләре өйләрдә генә яши. Дәрәсен әйткәндә, аларның яшәмәгән жире юк. Сүзләр Жиде кат жир астына да үтеп керә, жиде кат күкләргә дә барып житә.

Керпе кебек чәнечкәле, пәси кебек йомшак, елан сыман чагып ала торган сүзләр дә яши... Вақыты-вақыты белән бары тик һавада гына очып йөри торган канатлы сүзләрне дә эләктереп алу бәхетенә ирешәсең...

Дөнъяда бернинди авызга да, бер генә каләмгә дә буйсынырга теләмәгән артык горур һәм бәйсез сүзләр дә очраштыргалый. Әлеге азат һәм хөр сүзләр нигәдер кешеләрдән дә ераграк торырга яраталар.

Сүз-жанның чагылышы. Жанның ни уйлый, телең шуны сөйли. Сүз-аткан ук. Агу очлы ук-кара күңелле жан, татлы очлы-ак күңелле жан. Сүзләр-күңел кайтавызы..

Сүз һәрчак сүз булып калыр, иң әһәмиятле: ул сүзгә синең жаның салынганмы, ул сүз йөрәктән чыгамы, ялган түгелме ул сүз. Сүз әйтелгәч югалмасын, үзен белдереп тавыш салсын, күжәлдә яжгырасын. Сүз тере булсын.

Әх, сүзләр! Белсәгез иде сез үзегезнең көчегезне, әһәмиятегезне! Сез безне бәхәтле дә, бәхәтсез дә итә аласыз.

Марсель Галиевның “Догалы еллар” әсәренә анализ

*Вадигуллина Раушания Мехәмәтхәниф кызы, Шакирова Әлфия Рәфгатъ кызы,
Азнакай муниципаль районы Чубар - Абдул авылы урта гомуми белем бирү мәктәбенең туган
тел һәм әдәбияты укытучылары*

Эшемнең максаты: якташ язучыбыз Азнакай районының Балтач авылында 1946 елда туган, танылган язучыбыз Марсель Баян улы Галиевнең прозасын, аеруча “Догалы еллар” әсәре мисалында язучының ижат йөзен киңрәк билгеләү.

Әлеге максатка ирешүдә дә безнең алга түбәндәге бурычлар куелды.

1. М.Галиевның тормыш юлын өйрәнү
2. Әдип ижатына кагылышлы фикерләр, бәяләмәләр белән танышу.
3. М.Галиев прозасына хас гомуми үзенчәлекләренә билгеләү, язучы кулланган әдәби чараларын барлау.
4. “Догалы еллар” әсәренә өлешчә анализ ясау.

Әдәбият-тирән диңгез. Бу диңгездә чиксез күп сандагы елгалар, инешләр коя. Аларның һәркайсының үз үзенчәлеге, үзенә хас сыйфатлары белән аерылып тора. Әдәбият диңгезеннән башка булган яшәешне күз алдына китерүе дә кыен. Шөкер, аны һәр чорның үз туендыручы бар. Г.Тукай, Г.Исхакый, С.Рәмиев, Г.Камал, Дәрдмәндләрдән эстафетаны С.Хәким, Г.Бәширов, Х.Туфан, Ә.Еники, М.Мәһдиевләр һәм башкалар ала.

Туксанынчы еллар бу диңгезне мәйданы тагын да киңәя. Ижатлары үзенә генә хас, язу стиль ләре белән хәзерге заман татар әдәбиятының йөзен билгеләүчеләр Ш.Галиев, Р.Фәйзуллин, Р.Гаташ, Ә.Баянов, Р.Миңнуллин һәм башкалар бар. Алар рәтенә Марсель Галиевны да карап кертеп була.

Т.Миңнуллин М.Галиевны М.Мәһдиев, Ә.Еникиләр белән чагыштырып: ” Марсель фикер тирәнлегә белән тел нечкәлекләрен тәңгәл китерә белгән язучы. Мондый осталык Ә.Еникидә бар. Менә алар икесе дә эчке хисләрен кирәкле сүз белән ябештереп куялар. Аннан килеп мин Марсельның холкы белән, дүүләт чикләрен санламыйча колачлап фикерләве, яшәеш рәвеше Мәһдигә охшатам. Язган

Һәр жөмләсен күрсәтә, укучыны гажәпләндерә белү-һәр язучыга да тәтеми. Бутумыштан бирелә”.

Марсель Галиев әдәбият, ижәт өлкәсендә беренче адымнарнын шагыйрь буларак башлый. Тик алга таба шигырьләр белән генә чикләнмичә, үзенә укучыларнын матур хикәя, повестьларен белән шатландыра. Әлегә кадәр күзәтү ясалган хезмәтләрендә каралган фикерләр башлыча Марсель Галиевнын тормыш юлы һәм ижатына гомуми планда бәя бирүгә кайтып кала, анын бай үзәнчәлекле ижатын өйрәнелмәгән диярлек әле. Тирәннән өйрәнергә, тикшерелергә лаеклы булган, ләкин ижатына тиешле игътибар ителмәгән М.Галиев ижатына бездә зур кызыксыну уятты. Шуңа да эшебездә якташ язучыбыз Азнакай районынын Балтач авылында 1946 елда туган, танылган язучыбыз Марсель Баян улы Галиевнең прозасын, аеруча “Догалы еллар” әсәре мисалында язучынын ижәт йөзен кинрәк билгеләүне төп максат итеп куйдык.

Эшебезнең төп методологик чыганаclarы булып Сафиуллина Флера Садриевна, әдәбият галимнәре, тәнкыйтьчеләре Заһидуллина Дания Фатиховна Ихсанова Илсәяр һәм якташ язучыбыз ветеран Самат Хәйдәргәлевич Мирсәетов мөкальләре торды. Әлегә чыганаclar безгә эшнең юнәлешен билгеләргә ярдәм итте.

Тикшеру объекты: „Югалтулар аша гына әрнү-хәтер уяна “ „ Безнең ачыш” „Аксакаллар сүзе” „ Карап була” , „ Су буеннан әнкәй кайтып килә” , „ Тонче күзләр ; « Көзгә моң”, “ Ак абагалар”, “ Алтын тотка”, “ Сөйлә кил... юат мине”, “ Әрем исе әрнүле”, “ Догалы юллар”.

Шагыйрнең хәтере зур көчкә ия . Без моны жыентыкнын “Еллар чагылышы” бүлегендә тупланган шигырьләренә укыганда ачык тоябыз. Бүлеккә шундый исем куеп , М.Галиев шигырьләрендә чагылуучы чор билгеләренә ишарәләгән. Китапта авыл, анын табигате, кешеләре турында сүз барса да, күренешләренә төбенәрәк төшү, тирәнгәрәк керү кирәклеген искәртә шагыйрь. Чор чалымнарыннын тагын берсе – туган халкы тарихына, үткән тормышына илтифатлылыгы. Һәр шигырьдә рәссам кулы, күзә сизелә.

“Сабантуйда көрәш барган мәйданнардан,

Сугыш жиле әткәйләренә йолкып алган.

Сөлгеләре яшел чирәм өсләрендә,

Яраланган аккош кебек ятып калган”.

“Яралы аккош канатлары” жырға кереп китте һәм М.Галиевнын шигъри ачышы булды, ягъни ул жыр поэзиясендә романс жанрын алып килгән шагыйрь. Анын “Су буеннан әнкәй кайтып килә”, “Таныр идең микән?”, ” Көзгә моң” кебек романслары поэзиябезнең югары сәнгәте булып, татар шигъриятенә яңа сәхифә булып язылдылар. Шигырьләре образлы, гади, халыкчан. Алар йөрәкне теләп үтә (һаваларда торна тавышлары...). Шагыйрнең гомере бие татар тарихына мөкиббән яшәве, бүгенгә татарны да, Алтын Урда Казан ханлыclarы биеклекләренә күтәрәсе килү теләгә шигырьләрендә кызыл жеп булып сузылган. Чатыр тауга мэхәббәте дә үзенә милләтеннән аерылмаган көе биеклеккә омтылудан килә.

Марсель Галиев-лиро-эпик жанрларны яңача тергезүчеләренә берсе. Анын нәсер, әссе, әссема, очерк үрнәкләре бар. Романтик хикәяләүче яки лирик герой тудырылу бу әсәрләренә язучынын романтик ижәты белән якынайта.

Традицион нәсер таләпләренә туры китереп ижәт ителгән “Чатыр Тау жиле” нәсерендә туган жирне ярату хисе белдерелә: ”Идел-йортыбызнын ин биек түбәсе

саналса да, иңенә ятып еларлык яшел мендәр дә ул, рухына дөрт өстәрлек мөгьрүр биекле тә ул, балачак иленә кайтара алган жил ияре дә ул,”-дип яза шагыйрь.

Шулай итеп, М.Галиевның “Догалы еллар” китабында төрле жанрлагы әсәрләр тупланган. Алар арасында күпчелек урынны эссе жанры алып тора. Аннан соң юльязма, сәяхәтнамә, нәсер жанрындагы бүлекләр дә бар. Ул жәмгыятебездәге хәлләрнең асылын ачарга тели. Марсель Галиев татар әдәбиятының эссе жанры үсешенә үзенчәлекле өлеш кертүчеләрнең берсе булып тора.

“Догалы еллар” китабына барлығы 22 әсәр тупланган. Без аларның кайберләренә тукталып киттек. Бу эсседа бүгенге көннең мөһим проблемалары яктыртыла. Колхозда дөрес сәясәт алып барылмау нәтижәсендә кешеләрнең күмәк хезмәттән читләшүе, хезмәт хаклары түбән бәяләнү, тормыш дәрәжәсенен яхшырмавы-кешеләрдә бердәмлеккә карата ихтыяжы кими кешеләрдә апатия, рухи торгынлыкка килү кебек жәмгыятәтәге проблемалар күрсәтелә. Халыктан килгән горейф-гадәтләрнең кешеләргә ясаган йогынтысы гыйбрәтле вакыйгаларда гүдәләнделә.” “Догалы еллар” әсәре татар әдәбиятында яңа сүз әйтүче әсәр дигән фикергә килдек без.

Марсель Галиев ижатында фәлсәфи уйланулар. Сүз көче

*Габдуллина Динә, 9 нчы сыйныф, “Азнакай шәһәре
2 нче муниципаль гомуми урта белем бирү мәктәбе”
Житәкче: Алтынбаева Светлана Сәгыйдулла кызы,
татар теле һәм әдәбияты укытучысы*

Татарстанның атказанган сәнгать эшлеклесе, Габдулла Тукай исемендәге Дәүләт премиясе лауреаты, 1979 елдан СССР (Татарстан) Язучылар берлеге әгъзасы Марсель Галиев ижаты-татар әдәбиятына яңалык алып килгән, үзенчәлекле, киң кырлы бай ижат. Үзенә кыскалыкка һәм тирән фәлсәфи фикерләүгә нигезләнгән әсәрләре белән дә, чорның әдәби хәрәкәтен күз алдына китереп бастыра торган публицистик язмалары, мәкаләләре, әңгәмәләре белән дә Марсель Галиев әдәбиятыбызда аерым бер урын тота.

Тикшеренү эшенең **актуальлеге һәм фәнни кыйммәте** – якташыбыз ижатында фәлсәфи уйлану үрнәкләрен тикшерүдә.

Эшнең максаты – Олпат язучы Марсель Галиевнең ижатын өйрәнү. Аның ижатына гына хас тел-сурәтләнү чаралары аша фәлсәфәлекне ачыклау.

Максаттан чыгып мин үз алдыма түбәндәге **бурычларны** куйдым:

- язучы ижатындагы төрле темаларга багышланган әсәрләренә барлау;

- ижатына кыскача күзәтү ясау;

- «Шәһри Казан» редакциясенә күргәзмәләр залында ачылган 50 эшне берләштергән «Тынлык дәшкәндә» дип аталган күргәзмәсе белән танышу.

Танылган әдип-шагыйрь, прозаик һәм драматург Марсель Баян улы Галиев 1946 елның 8 октябрәндә Татарстан Республикасының Азнакай районы Балтач авылында игенче гаиләсендә дөньяга килә. Башлангыч мәктәпне туган авылында, сигез сыйныфны шул ук райондагы Туйкә авылы мәктәбендә, унберне исә 1964 елда Азнакайның 1 нче номерлы урта мәктәбендә укып тәмамлай.

Фәлсәфә-Грек теленнән кереп үзгәргән сүз (философия), “гакыллылыкны ярату” мәгънәсендә. Суфи сүзе философия сүзенә софия (гакыллылык) өлешенә барып

тоташа дигән фикер дә бар. Фәлсәфә,-кәлям һәм суфичылык белән беррәттән, ислам философиясенен бер юнәлеше ул.

“Марсельнең шигырьләрен аның үз биеклегенә күтәрелеп укырга кирәк. Аның төсләр белән уйнавын кабул итү дәрәжәсендә эзерлеген булса, аның тел вә фикер сыгылмалылыгын аңласаң гына, Марсель Галиевның ижатыннан тәм табасың”.
(Туфан Миңнуллин)

Марсель рәссам булмаганга язучы булган. Язучы булмаса, артист булып иде. Ул югары сәнгать кешесе. Тик өчесен дә берьюлы бер дәрәҗәдә тарту өчен бер кеше гомере генә житәрлек түгел. (Туфан Миңнуллин)

Олпат язучы Марсель Галиевнең «Шәһри Казан» редакциясенен күргәзмәләр залында ачылган 50 эшне берләштергән «Тынлык дәшкәндә» дип аталган күргәзмәсе нәкъ менә шушы максатны күздә тотка кебек. Менә шулай һәр эше белән ул табигатьнең бик тә маһир ижәтчы булуын тәкрарлый бара. Биредә автор, чыннан да шулаймы соң бу, кебек икеле-микеле уйларга урын калдырмый. Барысы да ничек бар шулай, анадан тума, кем әйтмешли. Моңа кадәр хәтта ки күзгә-башка күренмәгән жилне дә («Чатыртау жиле») башкалар күрерлек, истә калдырырлык итеп тасвирлый белгән; кемдер тәгаен генә тәржемәсен таба алмый зар-интизар килгән бер заманда, «моң», «татар моңы»на сүздән «үз милизмнарын» өстәүче әдипнең сүз сурәтеннән күз сурәтенә күчү мәле бу. Искитмәле мөкәммәл эшләр!

“Марсель Галиев - татар халкының язмышы, тарихы, бүгенгесе, теле, әдәбияты, мәдәнияте, хәтта мәзәге турында фәлсәфи фикер йөртүче әдип. Аның житди, катлаулы, телгә бай ижәты күпләрне җәлеп итә. Безнең халык һәрчак белемгә, яктылыкка омтылган, киләчәк буынны да шул рухта тәрбияләгән. Тирә-ягыбызда милли рухлы кешеләр булганда, уңдырышлы Азнакай ягыннан әле байтак талант ияләре чыгар.

Марсель Галиев ижатында туган як темасы

*Гайнуллина Сәмбел, 7 нче сыйныф,
«Тау Иле урта гомуми белем мәктәбе»
Житәкче: Шакирова Дилбәр Сәгыйть кызы,
татар теле һәм әдәбияты укытучысы*

Бу эш Татарстанның халык язучысы, татар халкының горурлыгы булган прозаик һәм шагыйрь Марсель Галиев ижәтын тирәнтен өйрәнү һәм аның ижатында туган як темасының чагылышын күзәтү максатыннан чыгып башкарылды. Сайлап алынган тема бүгенге көндә бик актуаль.

Бурычлары:

1. Марсель Галиев хезмәтләре белән танышу.
2. Әдип ижатында туган як темасының чагылышын күзәтү.
3. Өйрәнелгән материалларны әдәбият дәрәсләрендә, класс сәгәтләрендә, дәрестән тыш чараларда куллану.

Марсель Галиев эсәрләре тема һәм жанр ягыннан бик бай. Аның шигъри тәлгәшләрендә, проза эсәрләрендә дөнья матурлыгы, яқыннарына мөхәббәт, динебезгә һәм туган ягыбызга, тарихыбызга, телебезгә чиксез хөрмәт чагыла. Аның лирикасында туган як темасы әйдәп баручы темаларның берсе булып тора.

Марсель Галиевнең, “Туган як” шигыре матур Азнакай төбәгенә багышланган. Лирик герой өчен туган як яме тормыштагы һәрнәрсәдән өстен. Аның туып-үскән ягында гына, “йолдызлар тәлгәш-тәлгәш сибелә”, “таулары ап-ак яллы болытларны тышаулы”, “абагалары чәчәк ата”, “суларында кояш йөзә”, “күкеләре меңгә кадәр саны”. Гипербола-арттыру, сынландыру алымнары аша лирик геройның соклану хисе үстерелә. Шигырьнең беренче строфасы болай яңгырый:

Шундый як ул, карагыз сез
Минем туган жиремә,
Йолдызлар хәтта кызыгып
Тәлгәш- тәлгәш сибелә.

Автор соңгы строфада үзенең яшәгән урынын сер итеп кенә укучыларга житкерә.

Ышанмыйча сез сорарсыз:

Чынлап, андый жир кайда?

Сер итеп әйтәм алайса:

Аз-на-кай-да!... Шагыйрь шулкадәр жылы итеп, сокланып үз туган ягы турында гына яза ала.

Автор “Танышу нидән башлана?” шигырендә туган авылын мактый. Аның кешеләре дә гадирак, суы да тәмлерәк, таңы да матуррак, һавасы да сафрак.

Ни генә юк авылымда

Тәмле чишмә сулары,

Кәжә сукмагыннан менсәң,

Жил сызгыра таулары.

Аның бу шигырен укыганда синең алдында чылтырап аккан чишмәләре, биек таулары белән бөтен бер дөнья ачыла.

“Шәһәрдә нәүмиз хәтер” шигыренә игътибар итик. Бу эсәрендә шагыйребез үзенең туган авылын, анда үткән бала һәм үсмер чагын сагынуын гап- гади генә, әмма бик үтемле итеп тасвирлый. Бу шигырьне без туган нигезен сагынуның югары дәрәжәдәге үрнәге, дип әйтә алабыз. Аны, әлбәттә, хәтерендә калган авыл чишмәсе төбәндәге чуерташлар, тегермән, тәмле алмалар сагындыра. Ул уендашларын, сугыш кичкән агайларны сагына. Аның хәтерендә ат жигәргә өйрәнүләр, аулак өйләр, кунак кызлары, ул чорның ярлылыгы һәм бай күңеле. “Туган ягын сурәтләгәндә ул хыялый бер үсмер, ялларын тузгытып далада чапкан кырыкмыш тай, беренче саф мэхәббәте кабынган гашыйк, туган жиренең газиз баласы сыман! Гажәеп эпитетлар, сынландырулар, ашкын хисләр тулып тора аның туган эсәрләрендә. Миңа калса, Марсель туган жирен, Азнакай буйларын, жир өстеннән генә түгел, кошлар очар биеклектән күзәтә”, - дип яза Гариф Ахунов.

“Китү” һәм “Кайту” шигырьләрендә автор геройның катлаулы рухи халәтен, каршылыклы күңел дөньясын бик тәэсирле итеп сурәтли. Туган жирдән киткәндә аның күңелендәге аерылу, үкенеч, чарасызлык хисләре, аңа кайткан вакытта рәхәтлек, шатлык, канәгатьләнү хисләре белән алышына.

“Актүбә чишмәләре” шигырендә сагышлы юлларның кабатлануы шигырьнең тәэсирлелеген арттыра, сагыну хисен тагын да көчәйтә. Шагыйрь туган ягына ашкына, аңа мөдхия жырлый.

“Әй туган жир” риторик эндәшүенең төрле урыннарда кабатланып килүе шигырьнең строфаларын үзара беркетә, үзәк фикерне эзлекле бирүгә ярдәм итә, авторыбызның үз иленең чын патриоты икәнен ассызыклай.

Әй туган жир, жылләрәңә

Серләрем сөйлим әле...

Әй туган жир, тауларыңа

таңнарда меним әле...

Әй туган жир, тугайларда

адашып калыйм әле.

“Туган як тургае” шигырендә ул туып- үскән жирендә генә бәхет тәмен белгәнән яза, ана язу өчен илһамны туган ягы бирә. Туып- үскән нигез кеше күңеленә моң сала, аны канатлы, илаһи итә, яшәүгә көч өсти, онытылмас моң булып озатып йөри. Анда аны газиз әткәе белән әнкәе көтә.

Бәхет тәмен беләм

Туган жирдә генә,

Иген кырларына күмеләм.

Монда – гомер юлым,

Монда – туган моңым,

Тургай булып жырлый күңеләм.

Бу нәфис яңгыраучы юлларда горурлану белән баetylган шатлык-сөөнеч тасвирлана.

“Ераклыктар жиле” шигыренә игътибар итик:

Туган якның бүресе дә якын

Бөкресе дә гарип тоелмыйдыр,

Жыры тынмас салкын чишмәләрнең

Суын эчеп кенә туелмыйдыр.

Марсель Галиев үз шигырьләрендә балачактан күңелендә калган хатирәләрен яңартып, инде олыгайгач, уйландырган уйларын да язган. Аның әсәрләренә авторның йөрәге аша үтеп, шигырь юлларына әверелгән кичерешләр дәрьясы, уйланулар сыйган. Аның әсәрләре аша һәркем туган якның ниндидер серле тарту көчен, сихри романтикасын тоя, шул хиснең чынлыгына, кеше өчен кадерле булуына ышана.

Марсель Галиевның ижаты күпкырлы. Аның ижатында туган як образы зур урын алып тора. Ватанына булган мэхәббәтен ижат жимешләре аша укучыларына житкерә ала. Үзенең ижаты белән туган илне яратырга, аны сакларга, күңел белән тоемлы белергә өнди. Чыннан да, заманалар нинди генә үзгәрмәсен, ил тарихында нинди генә вакыйгалар булмасын, туган илне ярату тойгысы, аңа файда китерү теләге һич кенә кимергә тиеш түгел. Марсель Галиевның туып-үскән ягы матурлыгын сурәтләп язган шигырьләре татар поэзиясенең иң уңышлы әсәрләре арасынан урын алып тора. Аның ижади мирасын ныклап өйрәнергә кирәк. Аның шигърияте әле күп кенә алдагы буыннарны уйландырачак, үзе белән хыял дөнъясына, рухи кичерешләр дәрьясына алып керәчәк.

"Укучыларның сәнгатьле сөйләменә ничек ирешергә?"

темасы буенча мастер-класстан тезислар

(Марсель Галиев ижаты үрнәгендә)

*Галиева Айгөл Рашат кызы, "Азнакай шәһәре
8 нче урта гомуми белем бирү мәктәбе"нең
татар теле һәм әдәбият укытучысы*

Белем бирүдә федераль дәүләт стандартларын гамәлгә ашыру чорында, гомуми белем бирү оешмаларында татар әдәбиятын укыту мәсьәләләре тынгылык бирми.

Язучының биографиясен өйрәнү, әдәби эсәрне анализлау, шигырьләрне ятган өйрәнү генә затлы әдәби мирасыбызны киләчәк буынга житкерергә ярдәм итәрме? Дәрәс итеп, сәнгатьле уку бу очракта нинди урын тота? Бүгенге көн укучыларыбыз сәнгатьле итеп сөйләшә беләме? кебек сораулар барыбызны да эзләнергә мәжбүр итә.

Сәнгатьле сөйләм дигән төшенчә бик киң тармаклы. Ул үз эченә дикция, темп, интонация һәм алар белән бәйләнешле мимика, ишарә, шулай ук аралашу культурасы элементларын ала. Тикшеренүләр шуны күрсәтә: кайбер балаларның сөйләме тиз һәм аңлаешсыз була. Сөйләм вакытында кабер бала авызын тиешенчә ачмый, аның авазлар артикуляциясе көчсез була. Мондый сыйфатлар тора-бара формалаша һәм камилләшә.

Кешенең шәхси интонациясе-бәяләп бетергесез көчле корал, хәзинә ул. Якын кешеңнең тавышы әллә ни гомерләр үтсә дә хәтердә тора, аны йөз кеше тавышыннан шундук аерып аласың, бер аваз, бер тавышның тирбәнеше әллә ни чаклы хәтирә уята.

Түбәндәге эш юнәлешләре укучыларда сәнгатьле укуга омтылыш уятуда зур урын алып тора:

1. Сәнгатьле сөйләмгә өйрәнгәндә, сөйләм тактларын таба белү мөһим. Моның өчен мәгънәле сүзтезмәләрне аерып алырга кирәк. Сүзтезмәләр арасына горизонталь сызыклар кую.

2. Мәгънәви басым билгеләү. Сезнеңчә, иң мөһим сүз кайсы? Шуң сүзнен асларына сызып чыгу.

3. Башкару темпын билгеләү.

Сәнгатьле сөйләмгә өйрәткәндә, түбәндәге алымнар мөһим булып тора:

-балаларда сөйләм тавышын урнаштыру.

-сөйләм һәм яңгырау аппаратын күнектерү.

-текстны күзаллый белү.

-сөйләм тактларын табу.

-мәгънәви басым һәм башкару темпын билгеләү.

Югарыда санап киткән сөйләмгә өйрәтү алымнарыннан тыш, тавышның яңгырашы да әһәмиятле урын алып тора. Тавышның көчәюе, куәтләнүе яки кимү дәрәжәсе сөйләмне матурлый һәм жанландырып жиберә. Дәрәслекләрдә тавышны төрлечә үзгәртеп укуга нигезләнгән күп кенә эсәрләр бирелгән. Бу максатны тормышка ашыруда якташыбыз Марсель Галиевның ижаты ярдәмгә килә. Аның кыска шигырьләре дә, этюдлары да, кыска хикәяләре дә, шуң ук вакытта повестьларыннан өзекләрен укыганда да, төрле интонация куелышын искәрәсең. Әлбәттә, моңа укучыларның да игътибарын жәлеп итәргә кирәк дип саныйм. Нәтижә ясап шуны әйтәсе килә, балаларны сәнгатьле сөйләмгә өйрәтү, сөйләмне аңлап кабул итү сәләтләрен үстерү, авазларны, сүзләрен дәрәс әйтүне камилләштерү-бүгенге көннең әһәмиятле мәсьәләләреннән берсе булырга тиеш. Һәм, без-татар теле һәм әдәбияты укытучылары-бу максатыбызга туган як язучыларыбызның ижатына мөхәббәт, кызыксыну тәрбияләү белән бергә алып барырга тиеш.

**“Хыялымда, качып кына, Туган як, сиңа кайтам “
(Марсель Галиев ижатында туган як темасы)**

*Гарифуллина Ясминә, Дема Карина, 10 нчы сыйныф,
Азнакай шәһәре 2 нче муниципаль гомуми урта белем бирү мәктәбе
Житәкче: Семенова Рәмилә Хәсән кызы, татар теле һәм әдәбияты укытучысы*

Азнакай төбәге күренекле шәхесләргә бик бай. Шуларның берсе-Марсель Галиев. Якташ язучы буларак Марсель Галиев ижатын тирәнрәк өйрәнү максатыннан эзләнү эшебезнең темасы “Хыялымда качып кына, туган як сиңа кайтам “ (Марсель Галиев ижатында туган як темасы) дип билгеләнде.

Тикшеренү эшенең актуальлеге-2021 нче ел Татарстанда туган телләр елы буларак билгеләндә, ә туган тел туган як, туган төбәк ул. М. Галиевнең, беренче чиратта, кеше буларак табигатькә, туган төбәгенә карашы нинди? Үз укучысына ул бу юнәлештә нәрсә әйтергә тели?

Эшебнең максаты-шагыйрьнең туган якка багышлап язган шигырьләрен өйрәнү, барлау һәм анализлау.

Эзләнү объекты-М. Галиевнең ижаты, ә эзләнү предметы-туган як турында язылган шигырьләре.

Эзләнүләрдән күренгәнчә, Марсель Галиев ижатында туган як темасы мөһим бер тема булып тора. Язучы туган ягы, аның табигате белән чиксез горурлана.

Һәркемнең беренче кат дөньяга күзе ачылган, тирә-якның чиксез матурлыгын тоеп куанган туган ягы, шул туган якның күңелгә якын бер үзенчәлекле жире, урыны була... Марсель Галиев өчен ул-Чатыр тавы. М. Галиев үзенең ижатында Чатыр тауга бик күп мәртәбәләр әйләнеп кайта. Юк, гади бер географик атама итеп кенә түгел, ә жанлы итеп, ак сакаллы зирәк картка мөрәжәгать иткән кебек ул аңа эчке горурлык, ихтирам, үз итеп-яратып, сөеп эндәшә.

Туган жирен, туган авылын даими сагынып, үткәннәрне һәрвакыт барлап, аларны хәтердә яңартып тору туган ягын сагынып яшәүче һәрбер кеше өчен ят нәрсә түгел. М. Галиев тә үзенең поэзиясендә эчкерсез бер сагыну белән, шул вакытларны шигырь юлларына сала.

Табигатьтәге гади генә үзгәрешләренә күреп, аларны йөрәк түреннән үткәреп, шигырь юлларына энже бөртеге тезгән кебек тезеп язылган шигырьләрен укып гажәпкә каласың. Кабатланмас тирән фикерләр, шул ук вакытта гади, матур, үзәкне өзгеч якын, самими дә алар.

Марсель Галиев шигъриятен күзәтеп чыкканнан соң, аерым нәтижәләр ясарга мөмкин. Әлеге эзләнү эшендә, барыннан да элек, М.Галиев поэзиясендә туган як темасын ачыклау бурычы куелган иде. Эзләнү эшендә тикшерелгән мисаллар нигезендә, барыннан да элек, шуны күрсәтеп үтәргә кирәк: аның ижаты күпкырлы. Билгеле булганча, һәрбер шагыйрь өчен актуаль һәм газиз булган уртақ темалар байтак: туган ил, туган як һәм туган туфракны сагыну; туган жирнең гүзәл табигате, аның урман-кырлары, инеш-чишмә-елгалары, урманнары... Әнә шуларга багышланган шигырьләр һәрбер шагыйрьдә, шул исәптән М.Галиевтә дә бар. Биредә М.Галиев шигъриятенә генә хас аерым үзенчәлекләренә тагын бер тапкыр күрсәтеп үтәргә кирәк. Барыннан да элек, М.Галиев шигърияте аның тормыш юлы белән тыгыз бәйләнгән, шагыйрьнең бик күп ижат жимешләре үз автобиографиясенен турыдан-туры чагылышы булып тора. Бәлки нәкъ әнә шуңа күрәдер, аның шигъриятендә иркен болыннары, туган як каеннары, чишмәләре-таулары ярдәмендә

гәүдәләнеш тапкан жирсү темасы; башка бер генә шагыйрьдә дә бу кадәр тирән һәм киң чагылыш тапмаган туган як темасы урын ала.

Аның ижаты кешеләргә, туган якка, гомумән, безне чолгап алган һәрнәрсәгә тирән мэхәббәт нәтижәсендә тугандыр кебек. Ул үзенә ижаты белән безне туган жиребезне яратырга, аның табигатен сакларга, баетырга чакыра. Үзе дә ул туган ягының, туган табигатенә күчле бер патриоты булып күңелдә кала.

“Чатыр тау-зәңгәр пирамида. М.Галиев ижатында туган як темасы һәм аны ачуда кулланылган кайбер алымнар”

*Гатиятуллина Алия, 10 нчы сыйныф,
“Азнакай шәһәре 3 нче урта гомуми белем мәктәбе”
Житәкче: Тинбакова Римма Варисовна,
татар теле һәм әдәбияты укытучысы*

Марсель Галиев-Татарстанның халык язучысы, прозаик һәм шагыйрь. Алай гына да түгел, ул-безнең горурлыгыбыз да. Аның ижатына күз салсак, барыбызга да якин булган туган-үскән ил, туган як темасы аерым бер югарылыкта торуды күрербез. Әлеге теманы ачуда язучы төрле алымнардан бик оста файдалана. Шуңа күрә әлеге эзләнү эшенә темасын да шул форсаттан чыгып сайладым. Ул гына да түгел, бу тема һәрвакыт актуаль һәм шулай булып калачак та.

Алда торган бурычлар түбәндәгеләрдән гыйбарәт:

1. Марсель Галиев ижатын өйрәнү, хезмәтләрен барлау;
2. Әдип ижатында туган як темасының бирелешен күзәтү, кулланылган алымнарны ачыклау.

Әлеге материалны әдәбият дәресләрендә, дәрестән тыш чараларда, класс сәгатьләрендә кулланырга була. Шулай ук, каләм тибрәтүчеләр өчен дә әлеге хезмәт файдалы булыр.

Марсель Галиев, язучы буларак, төрле жанрларга һәм темаларга мөрәжәгать итеп яза. Кайсы жанр яки темага гына кагылмасын, әсәрләре югары дәрәжәдә зөвыклы һәм яңгырашлы килеп чыга. Шигырьләрендә, проза әсәрләрендә туган илнең, туган якның матурлыгын данлау, дөнъяны ярату, якиннарына, жир кешесенә хөрмәт һәм мэхәббәт, дингә, тарихыбызга, телебезгә чиксез ихтирамы ярылып ята. Ә туган як темасы-аның лирикасында төп темаларның берсе.

Әйтеп китәргә кирәк: Марсель Галиев чыгышы белән Азнакай ягы кешесе. Язучы булып китүенә дә нәкъ менә шушы якның матур табигате, тырыш һәм күңеле белән матур кешеләре, данлыклы Чатыр тауның өлеше бардыр. Әлбәттә, ижатында да язучы бу якка дан жырламый калмый. Әлеге темага кагылышлы әсәрләренә күбесе дә шушы якның елгаларына, урманнарына, басуларына, хәтта атар таңнарына кадәр багышланган. Туган ягын яратучы һәр укучы күңеленә ул шушы әсәрләре белән үтеп керә дә инде. Чөнки туган ягын чын күңелдән яратучы, аңа омтылучы гына башкалар йөрәгенә үтәрлек әсәрләр ижат итә ала. Әсәрләрендә туган як образын ул нинди алымнар белән генә сурәтләми.

Менә “Туган як” шигырен генә алыяк. Ул турыдын-туры Азнакай ягына багышланган. Лирик герой өчен туган ягының яме тормыштагы һәрнәрсәдән өстен. Аның туып-үскән ягында гына “йолдызлар тәлгәш-тәлгәш сибелә”, “таулары ап-ак яллы болытларны тышаулы”, “абгалары чәчәк ата”, “суларында кояш йөзә”, “күкеләре меңгә кадәр саний”. Әлбәттә, һәркемнең туган ягы үзе өчен шулай.

Шунлыктан шагыйрь айтергә теләгән хисләр-һәркемнең хисләре белән туры килә. Ә әсәрләредә кулланылган гипербола-арттыру, сынландыру алымнары аша лирик геройның соклану хисе үстерелә. Шигырьнең беренче юллары түбәндәгечә яңгырый:

Шундый як ул, карагыз сез минем туган жиремә,
йолдызлар хәтта кызыгып тәлгәш- тәлгәш сибелә.

Ә соңгы строфада исә шушындый туган якның “адресын” “сер итеп” кенә укучыга житкерә.

Ышанмыйча сез сорарсыз:
Чынлап, андый жир кайда?
Сер итеп әйтәм алайса:
Аз-на-кай-да!...

Язучы “Танышу нидән башлана?” шигырендә туган авылына дан жырлый. Аның кешеләре дә матуррак, суы да тәмлерәк, таңы да матуррак, һавасы да сафрак.

Ни генә юк авылымда
Тәмле чишмә сулары,
Кәжә сукмагыннан менсәң
Жил **сызгыра** таулары.

Аның бу юллары һәркемнең шундый ук туган ягы күренешләре белән аваздаш. Шуна күрә һәркемнең күз алдына үз туган ягы килеп баса. Бу-осталык түгелме?

“Шәһәрдә нәүмиз хәтер” шигыре. Бу әсәрендә шагыйрь үзенең туган авылын, анда үткәргән бала вакытларын, үсмерлек елларын сагынуын гап-гади генә, әмма бик үтемле итеп тасвирлый. Туган ягын сагынган кешенең хисләре бу әсәрендә югары дәрәжәдә бирелгән. Аны нәрсәләр сагындыра соң? Авыл чишмәсе төбәндәге чуерташлар, тәмле алмалар, тегермән сагындыра. Ул уйнап үскән яшьтәшләрен, сугыш кичкән агайларны сагына. Хәтерендә-ат жигәргә өйрәнүләр, аулагыйлар, кунак кызлары, ул чорның ярлылыгы һәм бай күңеле.

“Туган як тургае” әсәрендә ул бәхетне бары тик туган ягында, туган жирендә генә татый алуын яза. Язар өчен илһамны да, яшәр өчен көчне дә ул шушынан ала. Монда аны иң кадерле кешеләре-әтисе белән әнисе көтә. Түбәндәге юлларда туган ягы белән горурулануы да, шатлыклы хисләре дә тасвирлана:

Бәхет тәмен беләм
туган жирдә генә,
иген кырларына күмеләм.
Монда-гомер юлым,
Монда-туган моңым,
тургай булып **жырлый** күңелем.

“Ераклыктар жиле” шигыре аерым көчле яңгырый:

Туган якның бүресе дә якын
Бөкресе дә гарип тоелмыйдыр,
Жыры тынмас салкын чишмәләренң
Суын эчеп кенә туелмыйдыр.

Бу юлларда язучы, образлар һәм аларга хас булырга тиеш билгеләрнең капма-каршысын кулланып, туган якның бөтен барлыгы белән идеаль булуы күрсәтә.

Туган ягын сурәтләгәндә, язучы төрле ел фасылларына еш мөрәжәгать итә. Ел фасылларына бәйле рәвештә, хис-тойгыларын, күңел кичерешләрен ачып бирә, фәлсәфи уйланулар да кичерә. Мәсәлән “Көз һәм без”, “Көзне бүлөп”, “Пейзаж”,

“Жэй хозурында”, “Яз сулышы”, “Зиратта яз”, “Беренче кар”. Табигать күренешләрә дә аерым игътибарда: “Иртэнге кояш”, “Яңгыр”. Алар аша да туган якның бердәнберлеген, матурлыгын, кешегә бирелгән байлык булуын аңлап була.

Сурәтләү чараларына килсәк, туган якның гүзәлләген, аны яратуын Марсель Галиев аларның һәртөрләсә аша чагылдыра, югары дәрәжәдә осталык белән куллана. “Булсын иде” шигырендә ул авылын ни өчен сагынып кайтуын антитеза сурәтләү чарасы ярдәмендә аңлата. “Зур шәһәрдә яшел болыннар, киң кырлар, көтүдән юашланып кайткан сыерлар, балыклы инешләр булса, мин авылны сагынып кайтмас идем” -, дип яза. М.Галиевның лирик герое-шәһәрләшәп килүче кичәге авыл кешесе. Ул-каршылыклы хисләр, уйлар иясе, авылны оныта алмау-аның үзенчәлекле сыйфаты. Лирик герой шәһәрдә яши, ләкин авылын, туганнарын, урманнарны, чишмәләрне, тауларны сагынып яши. Һәм шул ук минутта ул авылга кайтмаячак инде. “Китү” һәм “Кайту” шигырьләрендә автор геройның катлаулы рухи халәтен, каршылыклы күңел дөнъясын бик тәэсирле итеп сурәтли. Туган жирдән киткәндә аның күңелендәге аерылу, үкенеч, чарасызлык хисләре аңа кайткан вакыттагы рәхәтлек, шатлык, канәгатьләнү хисләре белән алышына.

“Актүбә чишмәләре” шигырендә сагышлы юлларның кабатлануы шигырьнең тәэсирлелеген арттыра, сагыну хисен тагын да көчәйтә. Шагыйрь туган ягына ашкына, аңа мәдхия жырлый. “Әй туган жир” риторик эндәшүенең төрле урыннарда кабатланып килүе шигырьнең строфаларын үзара беркетә, үзәк фикерне эзлекле бирүгә ярдәм итә, авторыбызның үз иленең чын патриоты икәннен ассызыклай.

Әй туган жир, жилләреңә

Серләрем сөйлим әле...

Әй туган жир, тауларыңа

таңнарда меним әле...

Әй туган жир, тугайларда

адашып калыйм әле.

Сынландырулар, чагыштырулар Марсель Галиев әсәрләрендә аерым бер осталык белән кулланыла. Алар туган яктагы һәрнәрсәне тоярга, аңларга ярдәм итә. “Туган якның карашы” шигырен алыяк:

Елга ярына таянган

Күпне күргән таллары.

Бу юлларда таллар күпне күргән, күп яшәгән акыллы картлар белән чагыштырыла, гүя таякка таянып, карашын каядыр төбәгән аксакаллар. Алар күпне беләләр, ләкин сөйләмиләр генә.

Ниһаять, “Чатыр тау” шигыре. Әлегә мәгрур тау ерак пирамидалар белән чагыштырыла.

Ерактан ук-зәңгәр пирамида.

Чал Уралның соңгы дулкыны.

Гомумән, Марсель Галиев әсәрләрендә үзе яратып сурәтли торган һәр табигать күренеше жанлы, алар һәрвакыт хәрәкәттә, һәм бу хәрәкәт сынландырулар, чагыштырулар аша бирелә, сурәтләнә:

Жил йомгагы булып, кылганнары

Үзәннәргә таба йөгәрә.

Кайнап аккан ак болытлар аша

Тау кояшка гүя үрелә.

Ә төннәрен чума офыкларга,
Син ерактан карап тор гына
Куакларда эле төн кунаклай,
Тау башында инде яңа тау.
“Чатыр тау”

Гомумән, Марсель Галиев әсәрләре аша һәркем туган якның ниндидер серле тарту көчен, сихри романтикасын тоя, шул хиснең чынлыгына, кеше өчен кадерле булуына ышана. Аның әсәрләре һәркемнең йөрәгендә йөргән, туган якка карата булган хисләрне ача, тартып чыгара, уйландыра, тәрбияли.

Марсель Галиевның ижаты киң һәм күпкырлы. Аның ижатында туган як образы, чыннан да, гаять зур урын алып тора. Ул туган ягына, жиренә булган олы мэхәббәтен үзенә ижат жимешләре, анда төрле әдәби алымнардан гаять оста куллануы аша укучыларына житкерә алган. Шигырьләрендә туган илне яратырга, аны сакларга, күнел белән тоемлы белергә өнди. Туган яктан китмәскә, шунда төпләнеп яшәргә чакыра, аерылуның авыр булуына басым ясый. Вакытлар ага торыр, заманалар үзгәрер, илләр тарихында башка да сыймаслык вакыйгалар булыр, ләкин туган як, туган жир төшенчәсе калыр, туган илне ярату тойгысы, ана файда китерү теләге һич кенә кимергә дә тиеш түгел.

Марсель Галиевның туган якның матурлыгын сурәтләп язган шигырьләре татар поэзиясенә иң уңышлы әсәрләре арасынан урын алган. Аның ижади мирасын тирәнтен өйрәнәргә кирәк. Шигърияте күп кенә алдагы буыннарны уйландырачак эле, үзе белән хыял дөнъясына, рухи кичерешләр дәръясына алып керәчәк.

Марсель Галиевның балалар өчен язган әсәрләрендә әхлак темасының бирелеше

*Жиһангиров Риназ, 5 сыйныф, “Азнакай шәһәрә
6 нчы урта гомуми белем бирү мәктәбе”
Житәкче: Газизова Зөлфия Раис кызы,
татар теле һәм әдәбияты укытучысы*

Әдәби китапларны яратып, чын күңелдән бирелеп укыган баланың белеме тирәнрәк, күңеле баерак була. Аның кешеләргә игътибары арта, күркәм эшләр башкарырга омтылышы көчәя. Шуңа күрә мин үземнең фәнни эшемдә дә нәкъ менә шул актуаль мәсьәләне күтәреп чыгарга булдым.

Фәнни эшемнең темасы – Марсель Галиевның балалар өчен язган әсәрләрендә әхлак темасының бирелеше”. Әлегә фәнни эшне язганда, мин үземнең алдыма түбәндәге максатларны һәм бурычларны куйдым:

1.Шагыйрь, язучы ижатына күзәтү ясау һәм әхлак үзенчәлекләрен билгеләү. Шулар ярдәмендә укучыларда югары әхлак сыйфатлары булдыру.

2.М.Галиевның балалар әдәбиятында тоткан әһәмиятле урынын күрсәтү.

3.М.Галиев ижатын уку, өйрәнү.

Фәнни-тикшеренү эшемнең төп объекты- якташыбыз Марсель Галиев ижаты; предметы- әхлак темасын күтәреп чыккан әсәрләре.Әлегә эшне башкарганда түбәндәге метод-алымнар кулланылды: күзәтү, гомумиләштерү, тикшеренү, эзләнү, анализлау, нәтижә ясау. Фәнни эшемнең структурасы түбәндәгечә: Кереш өлештә мин максатларны,бурычларны билгеләдем, максатка ирешү өчен башкарган эшләремне, фәнни эшемнең структурасын күрсәттем. Төп өлеш М.Галиевның

ижатында әхлак темасын ачуга багышланды. Аның балалар өчен язган әсәрләренә күзәтү ясалды. Йомгаклау өлешендә эшемнең төп нәтижәләрен чыгардым: фәнникшеренү эшем алдына куйган максатларга ирештем. Марсель Галиевның балалар өчен язган әсәрләрендә әхлак темасын күтәреп чыккан тәрбия мәсьәләләренә тукталдым, үз фикерләремне нигезләдем.

“Бәхетле очрак” уены

(Марсель Галиевнең тормыш юлына багышланган класстан тыш эшчәнлек)

*Загитова Зинфера Ильяс кызы, Закирова Фәридә Марат кызы,
Мәлбагыш авылы урта белем бирү мәктәбенең
татар теле һәм әдәбияты укытучылары*

Максатлар: Марсель Галиевнең тормыш юлы һәм ижаты турында белемнәрне камилләштерү; укучыларның фикерләү сәләтләрен, сөйләм телләрен һәм житезлекләрен үстерү; патриотизм хисе тәрбияләү; туган (татар) телен укытучы коллегалар белән тәҗрибә уртаклашу.

Шәхескә кагылышлы УУГ: уку эшчәнлегенә һәм аның мотивлары арасында элемент урнаштыру.

Регулятив УУГ: укытучының күрсәтмәләрен аңлап үти белү; кагыйдәләрен истә тотып гамәлләр кылу.

Танып белү УУГ: логик фикерләүне үстерү гамәлләре башкару (анализ, синтез); тиешле мәгълүматны сайлап алу; төп мәгълүматны аеру;

Коммуникатив УУГ: үз фикерләрен төгәл, ачык, аңлаешлы итеп әйтергә өйрәтү.

Җиһазлау: Марсель Галиевнең портреты, китаплар күргәзмәсе, ноутбук, диск (Марсель Галиевнең сүзләренә ижәт ителгән җырларның аудиоязмалары), тур атамалары язылган слайдлар (презентация).

Дәрәс барышы.

Оештыру өлеше.

Укытучы. Исәнмесез, укучылар! Хәерле көннәр сезгә. Зиһен һәм тел ачкычлары телемнән һәм мөһезгә. Утырыгыз. Үзбездән чираттагы класстан тыш эшчәнлеген башлайбыз. Бүгенге класстан тыш эшчәнлегенә сез якташыбыз Марсель абый Галиев турында әзерләнеп килдегез. Без шагыйрьнең тормыш юлы һәм ижаты турында белемнәребезне камилләштерербез.

Төп өлеш.

Укытучы. Бүгенге класстан тыш эшчәнлеген «Бәхетле очрак» уены рәвешендә уздырырбыз. Уенда ике команда катнаша. Хәзер командаларга бүленәбез, һәр команда үзенә исем, девиз, капитаннарны билгели. 1 нче команда-«Чатыр- тау». Девиз: «Чатыр тау белән-мактаулы без». Капитан-Лилия. 2нче команда-«Җилкәннәр». Девиз: «Җилкәннәр җилдә сынала». Капитан-Ильяс.

Укытучы. Димәк, безнең уенда «Дуслык» һәм «Җилкәннәр» командасы ярыша.

I тур «Кем тизрәк?» дип атала. Әлеге турда мин сезгә сораулар бирәм, ә сез тиз итеп дәрәс җавапны бирергә тиеш буласыз. Кайсы команда җавап бирә алмый, сорау көндәш командага күчә. Бирем аңлашылдымы?

Балалар. Аңлашылды.

Укытучы. Уенны башлайбыз.

1. Марсель Галиевнең туган көне, ае, елын атагыз. (8 октябрь 1946)

2. Әтисенең исеме ничек? (Баян абый)

- 3.Марсель Галиевнең туган жире кайда? (Азнакай районы Балтач авылы)
- 4.Әти-әнисе кем булып эшлиләр? (Колхозчылар)
- 5.Шагыйрь кайда укый? (Азнакайдагы 1 нче номерлы урта мәктәбен тәмамлай)
- 6.Аттестат алгач, шагыйрь нишли? (Төзүче-монтаж идарәсендә эшли)
- 7.Тормыш юлын кайда дәвам итә? (1969 елда Казан дәүләт университетының журналистика бүлегенә укырга керә)
- 8.Кулына диплом алгач, кайда эшкә урнаша? (Татарстан Язучылар союзының әдәбиятны пропагандалау бюросында әдәби хезмәткәр, “Казан утлары” журналы редакциясендә проза бүлеге редакторы булып эшли)
- 9.Өстәмә югары белеме бармы? (1983 нче елда Мәскәүдәге Югары әдәби курсларда укый)
- 10.Марсель Галиев нинди жанрларда ижат итә? (Проза, поэзия)
- 11.Марсель Галиевнең әсәрләре нинди телләргә тәржемә ителгән? (Марсель Галиевнең аерым әсәрләре рус, поляк, украин,үзбәк, казакъ, каракалпак, осетин, чуваш телләренә тәржемә ителгән.)
12. Бу нинди өзек?
“Исәнме, мәгърур тау!
Туган як тәхете – Чатыр тау, исәнме!..
Бакый заманнарда, дәһшәтле бозлык чорында, мамонтларның күз карашын хәтеренә сәндереп калыккансың да, бүген инде, туган ягымның йөзек кашы булып, күпме күңелләренә әсир иткәнсең.
Янәшәндәге дулкын-дулкын таулар иңенә басып меник әле синәң ияреңә.
И бу жиһанның гадел минутлары...
И бу жанның убылыр упкыннары...”(Чатыр тау жиле)
- 13.Нинди әсәрләрен беләсез? (“Ул чакта”,”Ерак урман авазы” романы,”Ак абагалар” лирик повесте,h.б)
- 14.Казан университетының журналистика бүлегендә ул ничәнче елларда укый? (1969-1974)
- 15.1970 нче елда шагыйрьнең тормышында нинди вакыйга була? (бер төркем шигъри әсәрләре яшь шагыйрьләрнең күмәк «Беренче карлыгачлар» дигән шигърьләр жыентыгына керә)
- 16.Нинди шигърьләренә көй язылган? (“Су буеннан әнкәй кайтып килә”, “Көзгә моң”, “Кайту”)
- 17.Марсель Галиевнең әдәбиятның нинди өлкәләрендә каләмен сыный (Юмор-сатира жанрында “Кәефең шәпме?”, балалар әдәбияты “Ак рәсем”, драматургия, әдәби тәржемә)
- 18.Марсель Галиевнең нинди бүләкләре бар? (1998 ел “Догалы еллар” “Татнефть”нең “Рухият” яңарыш фонды оештырган әдәби конкурста беренче дәрәжә дипломга лаек, 1993 елдан “Татарстанның атказанган сәнгать эшлексе” исемен йөртә, 1996 ел ТР Мактау грамотасы белән бүләкләнә, 2006 нчы елда ТРның Г.Тукай исемендәге Дәүләт премиясенә лаек була.)

Укытучы. Шушының белән сораулар бетте. Ә без алдагы турга күчәбез.

II.тур «Капитаннар – алга!» дип атала.

Укытучы. Капитаннарга 3 минут вакыт бирелә. Чатыр тавым сүзендәге хәрәфләрден кем күпме яңа сүз төзи. Вакыт житкәч, эшләрегезне жюрига тапшырасыз.

Жанатарлар чыгышы. (Марсель Галиев сүзләре, Луиза Батыр-Болгари көе «Су буеннан энкэй кайтып килә» жыры башкарыла)

III. турга күчәбез. Ул «Син-миңа, мин-сиңа» дип атала. Бу турда командалар бер-берсенә Марсель Галиевнең тормыш юлы һәм ижатына караган сораулар бирәләр. Сораулар һәр командага да икешәр. Әгәр команда сорауга җавап бирә алмый икән, команда үз соравына үзе җавап бирә.

Балалар.

1. Язучы кайсы эсәрен кабат-кабат укып ләззәт ала? (“Рух” эсәре)

2. Туган якка мэхәббәт гомерлек була аламы? (Якыннар, дуслар китә бара, алар белән хисләр дә сүрелә икән шул. Чатыр тауга менәрлек дуслар сирәгәя бара. Авылда безнең нигез юк инде. Кайтып, галуш киеп, иске чалбардан, сүсәргән күлмәк киеп йөрәп булмый.)

3. Шагыйрьнең шигырьләренә нинди композиторлар көй язган? (Луиза Батыр-Болгари, Ганс Сәйфуллин һ.б.).

4. Шагыйрь ничәнче елдан язучылар берлеге әгъзасы? (1979 елдан).

Укытучы. Хәзер IV турны башлар вакыт җитте. Әлеге турда без командаларның башваткычларны чишүдә җитезлекләрен карыйбыз, һәр командага да «Сүзнә эзләп тап» биремнә бирәм. Әлеге биремнә эшләгәндә өстән аска һәм сулдан унга йөрәп сүзләргә дәрәс тапсагыз «Шушы яктан, шушы туфрактан без» дигән алтын сүзләр килеп чыгарга тиеш.

я	м	я	к	т	а	н	е	ш	Т
а	е	ң	ф	х	е	ф	п	р	У
ш	п	ж	ш	у	ш	ы	н	я	Ф
у	п	э	а	п	г	ш	ф	с	Р
ш	г	ж	ж	о	е	д	т	и	А
ы	л	ъ	ч	л	ш	н	х	һ	К
я	ч	ю	б	в	п	л	һ	н	Т
с	с	у	е	э	п	о	н	у	А
т	л	й	з	ш	г	н	к	ф	Н
ь	г	з	р	в	и	ж	ю	н	З

Укытучы. Шушы тур белән безнең уеныбыз тәмамлана. (Уенга нәтижә ясала).

Йомгаклау өлеше.

Укытучы. Марсель Галиевнең тумышы белән җырларда җырланган, бик күп мәшһүр затларны, биргән атаклы Азнакай ягыннан, татар теленең, халык моңының табигый төбәгеннән. Марсель Галиев сүз сәнгатенең бөтен нечкәлекләрен беләп, тел дәрәясында судагы балык кебек эш итә икән, монда, әлбәттә, Азнакай ягының да роле зур. Туган төбәк, аны сагыну хисләре, әдипнең ижатында да калку гәүдәләнеш тапкан.

Марсель Галиевның “Нигез” повестенда фразеологизмнар

*Зарипова Зәлиһә, 10 нчы сыйныф
“2 нче санлы Урыссу гомуми белем бирү мәктәбе”
Житәкче: Йосыпова Руфина Рим кызы,
татар теле һәм әдәбияты укытучысы*

Фәнни хезмәтебез Марсель Галиевның “Нигез” повестендәге фразеологик әйтелмәләрне куллануның әһәмиятен билгеләүгә багышлана.

Максатыбыз: Марсель Галиевның “Нигез” әсәрендә фразеологик әйтелмәләрне куллануның әһәмиятен билгеләү.

Шушы максаттан чыгып түбәндәге бурычлар билгеләнде:

-Фразеология һәм идиоматик ага караган фәнни әдәбият белән танышу;

-М.Галиевның тормыш юлына һәм ижатына күзәтү ясау;

-М.Галиев повестенда кулланылган фразеологизмнарны табып төрләрен ачыклау, аңлатма бирү.

Без исбатларга теләгән гипотеза: Марсель Галиев фразеологизмнар кулланып, әсәрдәге геройларның эчке кичерешләрен ныграк ачуга ирешкән.

Марсель Галиевның ижаты ХХ гасырның туксанынчы елларында киң жәмәгатьчелек алдында танылу таба. Ижатын төрле юнәлешләрдә үстереп, ул жәмгыятебезне борчыган проблемаларны колачлый ала.

Драматург Т. Миңнуллин сүзләренә генә игътибар итик: «Марсель Галиев фикер тирәнлегенә белән тел нечкәлеген тәңгәл китерә белгән язучы. Аның күңеленән чыккан, кулыннан төшкән һәр әсәр кояш нуры кебек ялтырап китә».

«Марсель Галиев-интеллектуаль поэзия вәкиле... Ул дөнья поэзиясенә яхшы үрнәкләренә йөз тотып ижат итәргә омтыла», - дип яза Равил Фәйзуллин.

Кояш Тимбикова: “Әсәрләренә ифрат затлылыгы язучының күңел хөрлегенән дә киләдер. Күңелендә хөрлек тәэсиренән туган горурлыкны Марсель Галиев әсәрләренә теләсә кайсынан тоярга мөмкин, - дип яза.

Фәрит Мөхәммәтшин язучы Марсель Галиев турында: Марсель Галиевны бик хөрмәт итәм. Ул үткен телле, йөрәккә барып житә торган итеп яза. Бу егетебезне сакларга кирәк!”, - дип әйткән.

М. Галиев поэзия һәм проза жанрларында ижат итә. Аның кеше жаны-рухындагы тирән уй-хис тирбәлешләрен заман, туган жир, туган табигат һәм тарихи хәтер белән бәйләп, тормыш вакыйгаларын югары сәнгать дәрәжәсендә гәүдәләндергән «Нигез», «Алтын тотка» кебек лирик повестьлары прозаның яңа бер казанышы итеп бәяләнергә хаклы. Нигез» повестендә, Марсель Галиев, сүз остасы буларак, тормыш күренешләрен үзенчә сайлай, үзенчә эшкәртә,

«Нигез»-ижатының йөзек кашы. Үзәктә-Өянке образы. Бу-самими хисләр, садә хыяллар символы. Машиналы заманны Өянке инде аңлап бетерә алмый, кешеләр дә инде бик аңлашылмый ана. Патриархаль авыл юк инде. Әсәр ахырында Өянкенә жиргә авып төшүе дә шуңа ишарәдер. «Юлга аркылы ауган карт агач без белгән өянке түгел иде инде. Өянкенә асылы бу мәлдә кояш нурлары буйлап чиксез биеклеккә күтәрелә, дөнья хәтеренә кушылырга ашыга иде”

Марсель Галиев әсәрләрен укыганда, образларның төрлелегенә, сөйләмнәренә жанлылыгына хәйран каласың. Бу жанлылыкны бирүдә, әсәрдә кулланылган фразеологик әйтелмәләрнең роле зур.

Татар фразеологиясе өлкәсендә 1950-1990 нчы елларда шактый күп эшләр эшләнгән: 50 нче елларда Л.Жәләй, Л.Т.Мәхмүтова, Н.Б.Борханова ике сүзлек бастырып чыгара. В.Виноградов өйрәтүе буенча, компонентларның берләшү дәрәжәсенә карап, фразеологизмнарны өч төркемгә аерырга мөмкин: фразеологик ныгымалар, фразеологик бердәмлекләр, фразеологик тезмәләр.

Фразеологик ныгымаларны әсәрдәге мисаллардан карап үтик:

Кое янында мәш килгән хатын-кызларның,читән буеннан сөйләшеп узган ирләрнең,капка төбенлә гәп корган картларның сүзләрен дикъкаты белән тыңлый торгач,тал-тирәк экренләп кешеләр телен аңларга өйрәнде.(154)Районнан берәр вәкил килеп төшкәндер дә,фатирга миңа керткәннәрдер дип,котым очты.(200) -Әллә кем түгел икән...-дигән булып,кияүгә мөһер дә сугып куйдылар.(237)h.б.

Фразеологик ныгымаларның мәгънәләрен ачыклайк:

Мәш килгән-ыгы-зыгы килү,нәрсә беләндер бик мәшгуль булу;суматоха

Кот очу-бик нык курку;душа в пятки ушла

Мөһер сугу-ставить печать(клеймо)h.б

Фразеологик бердәмлекләренә әсәрнең үзеннән табыйк:

Алар да искә аладыр,мин дә хәтергә төшерәм.(162)Аның усал итеп әйтүеннән Солтания таралып төште.(165)Сафуан абый килүгә,тын гына сөйләшеп утырган очташларга жан керә.(173)Аның йомышын үтәргә әзер сөенеч белән кереп әйткәч,Мәдинә апа бот чабып,тыела алмыйча көлдә.(175)Арада бер Зәбирнең генә моңа исе китми,аның жылавын көтәргә түземе житми Корычбайның.(188) Тын урамнан үземнең аяк тавышыма колак салып кайтып барам.(214)Стенага фотолардан кала бернинди сурәт элдермәгән әнигә нидер булды,күнеле тулуы тавышына ук чыккан иде.(225) h.б

Мәгънәләренә килгәндә, бу жөмләләрдә файдаланылган фразеологик бердәмлекләр түбәндәгеләренә белдерәләр:

Хәтергә төшерү-воскресить в памяти

Таралып төшү-потерять дар речи

Жан керү-күңел тынычлану,придти в себя

Бот чабу-шаккату,гажәпләнү

Ис китү-кызыгу,гажәпләнү;приходить в изумление h.б слайдта күрәсез.

Әсәргә мөрәжәгать итсәк,бу фразеологик тезмәләренә шундый жөмләләрдә күрә алабыз:

Көн белән төн алынышкан минуттагы шушы манзара уртасында мин күпмедер вакыттан соң гына исемә киләм.(150)Аның йокыга киткәнән күз алдына китергәч,үзебезнең дә бер-бер артлы авызлар ачыла башлай(157)Атлар кешнәве,жылашу,әш белән изелгән ир-атларның беренче мәртәбә ачылып,үз хатыннарына жылы сүз әйтеп калырга ашыгуы,яшерен гыйшык тотып йөргән кыз-кыркын.(164)Жир тулы мәет арасыннан йөрәп бәгырем катты минем.(165)

Байтирәк тә кинәт,үзен гаепле сизеп,сүздән калды.(166) h.б.

Бу мисаллардагы фразеологик тезмәләр түбәндәге мәгънәләренә бирәләр:

Искә килү-аңга килү,хәтергә төшерү

Күз алдына китерү-уйлану,искә төшерү, хәтергә алу; представить себе

Жылы сүз-өметләндерә,рухландыра торган сүз;обнадеживающее слово

Бәгырь кату-бик каты рәнжү,үпкәләү катыш ачу килү;душа зачерствела

Сүздән калу-потерять дар речи h.б слайдта күрәсез.

Гомумән, М.Галиевның фразеологик тезмәләренә әсәрдә чагылдыруы әсәренә тагын да ныграк баета, тулыландыра. әдәби әсәр телен үзенчәлекле һәм яңгырашлы итә.

“Нигез” повестендә фразеологизмнар геройларның эчке кичерешләрен күрергә, тоярга, күңелебез аша үткәргә ярдәм итә.

Төп геройның авылдашлары өчен кайгыруын түбәндәге фразеологизмнарда күрәбез.

Алар да искә аладыр, мин дә хәтергә төшерәм.(162)Тын кысыла.(170)Мин, өмет белән, аның гадәти кеше икәннен башка да китермәслек ниндидер өстен, илаһи көчкә ия булып күңелгә сеңгән рәсеменә карыйм.(170)Башланмас, илне күз карасы кебек саклагыз дигән бит.(170)

Без, малайлар, аңардан күзне ала алмыйбыз.(172)Мин алдындан комачтай кызарсам да, Сафуан абый, буасы ерылган инеш кебек, көлә башлагач, жиңел булып китте.(175)

Тын урамнан үземнең аяк тавышыма колак салып кайтып барам.(214)Хәзерге хәрефләр белән язылган исемнәренә күздән кичерәм.(223)Байтирәк абыйлар тыкрыгына борылып алдыннан күңелемә сенеп калган күренеш тагы мине тукталырга мәжбүр итә.(232)Инде ачылып мәле житкән бөрә биләүләрен кая яшерим, ничек жылыттым дип, төннәрен ут йотып чыгам.(233)h.б

“Авылдашлар”ы авырлык килсә дә, шатлыклары булса да, Өянке янына киләләр. Кайтканны каршылаучы да, киткәнне озатучы да – Өянке.Түбәндәге фразеологизмнар авылдашларының эчке кичерешләрен ачарга ярдәм итәләр: Ө монда... туган авылына кайтып житкәч... сыгылды да төште.(198)Тоташ аклыкка әйләнәп тулышкан күз яшьләре тәгәрәп сукмакка төште дә челпәрәмә килде.(199) h.б

Безнең максатыбыз – әсәрдәге фразеологизмнарны куллануның әһәмиятен билгеләү иде. Без үзебезнең хезмәтебез белән бу максатка ирештек.

Марсель Галиев ижаты татар әдәбиятында үзенә лаеклы урынын алды. Күренекле язучыбыз киләчәктә дә яңадан-яңа әсәрләре белән безне куандырыр, дип, ышанабыз.

Марсель Галиев ижатын өйрәнгәндә диаманта алымын куллану

Мастер-класс.

*Ибатова Сәмбел Рашат кызы, Сәхбиева Рәмилә Рәис кызы
Азнакай шәһәре 4нче лицееңың туган тел һәм әдәбияты укытучылары*

Исәнмесез, әдәбият яратучылар!

Исәнмесез, М.Галиев һәм аның ижаты белән кызыксынучылар!!

Исәнмесез, туган тел дип жан атучылар!

Бүгенге чыгышыбыз “Марсель Галиев ижатын өйрәнгәндә диаманта алымын куллану”.

Марсель ГАЛИЕВ шигырьләре... Алар әллә ничекләр итеп жанны актара, рәхәт бер халәттә тибрәтә. Күз алдында төсләр, матур сурәт-картина. Хисләр бии... Аның теле, стиле, аһәңнәре үзенә бертөрле, беркемнекенә охшамаган: затлы, нәзберек, нәфис. Шагыйрьлек жене, хыялый алдану бәхете... Ижатына бәяләмәне дә шагыйрьнең үз сүзләре белән кабатлайсы килә.

«Шигырь-мәңгелек упкынында тирбәлгән күңел бишеге...»

«Шагыйрь-Күк белән Жир арадашчысы!»

Болар Марсель Галиев фикерләре. Сүзләре, шигыре күңел тэлгәшеннән өзелгән.

Марсель Галиев эсәрләре тема һәм жанр ягыннан бик бай. Аның шигъри тэлгәшләрендә, проза эсәрләрендә дөнья матурлыгы, якыннарына мэхәббәт, динебезгә һәм туган ягыбызга, тарихыбызга, телебезгә чиксез хөрмәт чагыла.

Ижатында каршылыкны белдергән төшенчәләрнең бик күп икәннән күззәттек: тел-телсезлек, дус-дошман, ахмак-акыллы, мэхәббәт-нәфрәт, ялган-дөрөслек. Гомере буе ул тискәре күренешләр белән көрәшә, үз фикерен укучыга үтемле итеп житкәрә. „Китү” һәм „Кайту” шигърьләрендә автор геройның катлаулы рухи халәтен, каршылыкны күңел дөнъясын бик тәэсирле итеп сурәтли.

Без сезне бүген каршылыкка нигезләнгән диаманта алымы белән таныштырып китәбез. Диаманта француз теленнән “бриллиант” дигәнне аңлата. Ягъни иң кыйммәтле, затлы асылташ. Төгәл геометрик формалы. Диаманта-рифмалашмаган 7 юллык шигърь, беренче һәм соңгы юлы капма-каршы мэгънәле сүзләр.

1,7нче юллар-капма-каршы 1 сүз языла

2,6нчы юлларга - 2 сыйфат (нинди?)

3,5 нче юлларда-3 фиғыль (формасын укучы ? белән юнәлеш бирә. Нишли? Нишлисең? Ягъни заманы, зат-саны)

4нче юл иң соңыннан языла. Монда 4сүз (яки 2сүзтезмә, 4сүзле жөмлә)

Хөрмәтле укучылар! Әйтегез әле, Марсель Галиев кем ул? (шагыйрь, язучы)

Шигърьләре нинди темага язылган? (туган як)

Туган ягын, аның гүзәллеген нәрсә белән чагыштырып тасвирлый? (чит ил белән)

Туган як – чит ил сүзләренә диаманта язып карыйк әле.

Туган як нинди? (кадерле, якын)

Чит ил нинди? (ерак, кояшлы)

-Менә язып куйдык.

Туган якта нишлисең?(туасың, яшисең, эшлисең)

Ә чит илдә нишлисең?(сокланасың, ял итәсең, кызынасың) Яхшы.

-Менә язып куйдык.

4нче юлга ике сүзгә дә туры килгән, аларның охшаш, уртақ сыйфатлары .Нәрсә әйтеп була? 4сүз, 2сүзтезмә, 4сүзле жөмлә. Яхшы.

(Һәр мизгелнең кадерең бел)

Менә килеп тә чыкты.

Менә минем укучыларымның ижаты.

Камалетдинова Кәмилә рус төркемендә укучы кыз. Авыл-шәһәр темасына төзегән диаманта.

Татар төркемнәрендә әдәбият дәресендә Чатыр тау-Гималай сүзләренә . Вәлиев Әдел төзегән диаманта.

Әдәбият дәресләрендә М.Галиев ижатындагы каршылыктар белән диаманталар төзибез. Тел-телсезлек, дус-дошман, эни-эти, Ай-Кояш, ак-кара, ахмак-акыллы.

Сез дә бик яхшы, игътибарлы шагыйрьләр булдыгыз әле. Шагыйрь һәм укучы сүзләренә диаманта языйк әле.

Шагыйрь нинди? 2 сыйфаты

Укучы нинди? 2 сыйфаты

Шагыйрь нишли? (...) Яхшы.

Укучы нишли? (...) Яхшы.

Ә аларны нәрсә берләштерә? (...)

Бик яхшы. Ә хәзер эш нәтижәбез итеп шагыйрь һәм укучы турында диаманта язып карагыз эле. 3 мин. вакыт.

(чыгышлар тыңлана)

-Диаманта язу сезгә ошадымы?(..)

- Ә менә үзегезнең дәресләрдә ничек кулланыр идегез?(...)

-Кайсы дәресләрдә, ничек кулланырга уйлыйсыз?

-Булдыргансыз. Бик яхшы! Димәк, диаманта алымының өстен якларын әйтеп китегез эле

Марсель Галиевның туып- үскән ягы матурлыгын сурәтләп язган шигырьләре татар поэзиясенең иң уңышлы әсәрләре арасынан урын алып тора. Аның ижади мирасын ныклап өйрәнергә кирәк. Аның шигърияте эле күп кенә алдагы буыннарны уйландырачак, үзе белән хыял дөньясына, рухи кичерешләр дәрәҗәсына алып керәчәк.

„Шагыйрьнең ижатын аңлар өчен аның туган ягын күрергә кирәк”- дип язган Иоганн Гете. Менә без дә бүген шагыйрьбезнең туган төбәгендә булуыбыз белән бик бәхетле.

-Шулай итеп, диаманта үз фикереңне төгәл, ачык итеп әйтә белергә өйрәтә. Уку мәсьәләсен, сорауны стандарт булмаган күзаллау, анализлау, төркемдә килешеп эшләү. Укучылар кызыксынып, теләп. курыкмыйча эшлиләр. Укучылар бик теләп ижат итәләр.

Ат язмышы-халык язмышы ("Рух" әсәрендә ат образының бирелеше)

Ибраһимова Ләйлә, 8 нче сыйныф,

«Азнакай шәһәре гимназиясе»

*Житәкче: Ибраһимова Чулпан Рәфәт кызы,
татар теле һәм әдәбияты укытучысы*

“Марсель Галиев-башкалардан бик нык аерылып торган язучы. Ул бөтен яктан аерылып тора: теле белән дә, стиле белән дә. Ул берәүне дә кабатламый, берәүгә дә иярми. Аның һәрнәрсәгә үз карашы, үз мөнәсәбәте. Бу дөньяның, тормышның яңа якларын ача белүе һәм шул күргәнәнә карата үзенең мөнәсәбәте, саф фикере булуы белән ул башкалардан нык аерыла һәм шуңа күрә ул кызыксыну уята. Әсәрләре белән кызыксыну уята алган Марсель Галиев безнең әдәбиятта үзенә аерым бер урын тота”, - дип яза Әмирхан Еники.

Марсель Галиев фикер тирәнлегенә белән тел нечкәлеген тәңгәл китерә белгән язучы. Язган һәр жөмләсә укучыны гажәпләндерә. Аның күңеленнән чыккан, кулыннан төшкән һәр әсәр кояш нуры кебек ялтырап китә. Марсель Галиев һәр әсәрендә үзе булып кала.

Аның әсәрләре, кагыйдә буларак, интеллектуаль укучыны күздә тотып языла һәм ассоциатив чагыштыруларга, яңача көтелмәгән образлы тәгъбирләргә бай булуы белән аерылып тора. Шуңа күрә дә аның әсәрләрен кат-кат укырга кирәк. Шунда гына ул сиңа ачыла, күңел кылларына үтеп кереп сине тирән уйларга сала, аңны сискәндереп жибәрә.

“Әгәр күк катларыннан шундый фәрман килсә: "Бүтән планетага күченәсез, үзегез белән мең төрле жәнлек арасынан тик берсен генә сайлый аласыз!" – дисә, кеше

Һич икеләнмичә атның жылы муенына килеп сыеныр иде,”- дип яза Марсель Галиев үзенә “Рух” әсәрәндә. Шушы кызыклы фикер мине эсләнү-тикшеренү эшенә этәрде. Әдәби әсәрәдә язылган матур сүзләр генәме болар, әллә чынлап та ат кеше өчен, татар кешесе өчен шулай кадерләме? Гомумән, язучы ижатында ат образы ничек бирелә? Нигә автор ат турында шундый зур фикердә тора? Бу тема миңа бик кызыклы тоелды. Марсель Галиевның “Рух” әсәрәндә ат образы бирелгән өлешләргә барлау, әлегә образның сурәтләнешен ачыклау һәм, шулардан чыгып, язучының атларны никадәр яратуын, сагынуын, зурлавын билгеләп карау *максаты* куелды.

Әдәбиятта үз сукмагын һәркем үзенчә эзли һәм үзенчә таба. М. Галиев 2005 елда “Рух” дип аталган затлы китабын бастырып чыгара. Аның титул битендә “Фәлсәфи язмалар, әдәби портретлар” дигән өстәмә аңлатмасы да бар. “Сүз рухы”, “Милләт рухы”, “Китап рухы”, “Жир рухы”, “Дала рухы” кебек бүлекләр белән бергә ат язмышына багышланган аерым бер язма да бар. Әлегә “Ат рухы” дип аталган чәчмә-шигъри әсәрә-үзе бер гүзәл симфония. Әдип ат рухы аша татар милләтенә дөньядагы урыны, бай тарихлы үткәнә һәм бүгенгесә, гыйбрәтле язмышы хақында уйлана.

Борынгылар “Ир-егетнең йөрәгендә иярләмәгән ат ятар” дигән. Бу әйтем турыдан-туры М. Галиев ижатына кагыла: әдипнең күңелендә дә иярләмәгән ат ята. “Кайсы дәвердә сыктап калды соң әле авылның жәяүле, атлы шигърияте?” дигән сорау белән башланып китә әсәр. Һәм автор шушы сорауга җавап эзли. XX гасыр атны рәнжетү гасыры булды дип, чын күңелдән борчыла. Гасырлар буге кеше белән янәшә килгән атның бетүе, югалуы, онытылуы өчен йөрәгә әрни. Ат белән бергә татарларның да хәтерә, тарихы, киләчәгә юкка чыга дип гасабилана.

Татар әдәбиятында кешенә атка мәхәббәте, гомумән, ат образы киң таралган

Әдәби әсәрләрдә табигатьнең жанлы бер кисәгә булган атлар һәрчак кеше белән янәшә тасвирланганнар. Соңгы биш мең ел әчендә кешелекнең жәмгыять үсешендә атның тоткан урынын бәяләп бетергесез. Кулга ияләштерелгән барлык төр йорт хайваннары белән чагыштырганда, аның башкарган роле мөһимрәк.

Ат элек-электән үк татар халкының гомерлек юлдашы, иптәше, туйдыручысы булган. Әлегә йорт хайваннары кешегә һәрвакыт тугры хезмәт иткән. Шуңа күрә дә язучылар ат образына зур урын биргәннәр. Марсель Галиев та үзенә әсәрәндә атка мәдхия җырлый, аны күкләргә чөя, бөтен жаны тәнә белән аны юксына. “Ат рухы” әсәрәндә атка бәйлә өлешләргә берничә юнәлешкә бүлөп була. Алар һәрберсе ат образын төрле яклап ачалар. Бөтенесен бергә кушсаң, авторның ат рухына дога кылуын күрербез. Без дә ат рухына дога кыла башлайбыз.

Ат. Атны сурәтләгәндә автор аның һәр деталенә, һәр хәрәкәтенә, һәр мизгеленә игътибар итә “Юртакларның борын канатлары чатнап киңәйгән. Күзләрендә – кыргый ут. Үз тыныннан кайнарланган һаваны гүя умырып тешләп, ярсу күкрәк белән алга ыргылалар. Тояклар астыннан туфрақ кантарлары түгел, ә очкыннар атылып кала сыман,”- дип яза ул. Бу матурлыктан автор хәтта үзе куркып куя, “дәһшәтле матурлык” ди ул аны.

“Тажәп бит, бу күркәм-батыр малкай нинди генә генә рәвештә басып тормасын, кайсы ягыннан гына чыгып карама-барыбер ыспай, килешле, антик һәйкәл шикелле искиткеч мөкәммәл, нәзакаат иясе, илаһи сәнгатьнең гәүдәләнешә!” “Чапканда-ярсу

матур, үрә басканда-текә матур. Аның хэтта тезлэнгән чагы да горур,” - дип тасвирлый атларны Марсель Галиев.

Ат һәм әдәбият. Язучы атлы дастаннар, атлы җырлар, атлы әйтемләр еллар тузаны астында күмелеп калды ди. Атларның юкка чыгуы кешенең яшәү рәвешенә, сүз сөрешенә нык тәэсир итүен, кешенең атлы телдән машина теленә күчә баруына йөрәге әрни. Чөнки бездә атка гына эндәшә торган сүз байлыгы бар иде ди, аңа ышану, таяну теле.

“Ат белән бергә туган горейф-гадәтләр, аралашу, бәйге, эш-яу коралларын аңлаткан күпме хикмәтле сүзләр иярдән төшөп калды” дигән фикер белән килешми мөмкин түгел. Ә бит жуелган сүзләр аһәңе белән бергә моң китә, тел ярлылана. Халык атларга нинди ягымлы, мәгънәле атамалар биргән: бахбай, малкай, жылкы, чаптар, чабышкы, юрга, тулпар, аргамак, байтал, тай, кырыкмаш тай, алаша, колын, бия, юртак, дөлдәл...

Борынгы бабаларыбыз Тын океан ярларынан башлап Карпатка кадәр җир-суларга, чул-далаларга, тау-урманнарга ат исеме кушып калдырган: Тарбагатай, Алтай, Бабатай, Юрга, Арарат, Алашан, Турыайгыр, Атбара, Акбайтал, Атбасар, Күкайгыр, Атбашы, Атаркан, Атлас, Айгыртау, Колынсары, Бия, Талтай, Акъял, Тояккүл, Кашкадәрья, Бүребайтал, Җегетай, Карабаир, Текәбас, Тайсуган, Биябаш, Нурлат... һәм тагын күпме атамалар... Бу шигъри исемнәр халкыбыз теленнән Җир шары мангаена мәңгегә уеп калдырылган.

Ат һәм балачак. Тамырлары авыл белән бәйлә кешеләрнең Атка үзенчәлекле мөнәсәбәттә торулары аңлашыла. Кайсы авыл малае үз колынның булдыру, аны башкалар белән көтүләү, су коендыру, Сабан туенда беренче килү турында хыялланмый икән? Марсель абый Галиев та авыл малае. Ул ат кадерен, атлы булу горурлыгын, атта йөрү шатлыгын бик яхшы белә.

Элек-электән кешеләргә ат җәнлеген сөю-иркәләү, аны юату, ана күнеленә бушату, эч серенә сөйләү хас булган. Бәләкәйдән үк атның шатланганда кешнәп көлүен, кайгырганда яшь чыгарып елавын, зур күзләрендә чагылган мәгънәле моңны күрәп үскән кеше. Бәхетле балачак кичергән, чын ир-егет булып үскән.

Ат һәм ир-ат. Ир-ат... Ат-ир... Безнең телебезгә генә хас нинди бөек мәгънә. Рухи һәм жисми бергәлек. Аерылгысыз ике жан тибеше.

Ат образын ул кешедән аерылгысыз итеп күрә. “Бакый заман кешесе, әле көзгә булмаган дәвердә, үзенә йөз-кыяфәтен тәүге тапкыр ат күзендә күргәндер.... Ат күзендә үзгә күрү, тәүге тапкыр күрү, ир-атның тугач ук ат белән дуслыгын чагылдыра. Ләкин бүгенге ир-атларны ул “иярсез ирләр” дип атый. Ат сүзен алар белән янәшә куймый. Алар атсыз, алар ятим, аларда көч юк.

“Өзәңгегә басып, жылга каршы бөгеләп, тезгенне тоткан жайдак егетләр үзләре дә ат ялыннан яратылган шикелле; нинди бу бербөтен тәңгәллек!” бу сүзләр ат белән ир һәрвакыт янәшә булырга тиеш дигән фикерне дәлилди.

“Ат рухы” бүлегендә атларның мифологик жан ияләре икәнлекләрен дә күрә алабыз. Алар кешеләр кебек үк уйлый, фикерли белә, хужасының кайгысына кайгыра, шатлыгына сөнә. “Күндәм, чыдам, тугры ат-малкай кеше өчен жанын да, тәнен дә, канын да биргән. Ат кешенең сердәше, аркадашы”. Автор төгәл әйтә: “Ат кешенең бәхете дә, тәхете дә”. “Аты шәп хужаның атлавы да шәп”.

Ат һәм сүз. Халыкның холык-табигате, тарихы, горейф-гадәте, омтылышы, уй-гаме сүзләргә сыйган. “Ат рухы” әсәрендә дә атлар турында әйтелгән афоризмнар,

мәкальләр, тапкыр сүзләр бик күп очрый. Автор әсәрнең буеннан буена “ияр” сүзен куллана. “Иярсез ирләр”, “атлы дәверләрне иярлэгән төрки халык”, “дәверләр иярәннән егылып калган халык” хикмәтле сүзләр иярдән төшөп калды”. Чөнки иярсез ат хужасыз була, иярдән егылып төшү хурлык, атны иярли алмау булдыксызлык санала. Әсәрдә “Дөнъяны тетрәтеп ат йөрәге тибә”, “Татар ат өстендә туа, ат өстендә үлә”, “Аты шәп хужаның атлавы да шәп”, “Таң атканны алдан күрер атка атланган ир-егет”. Ат образының кешелек белән янәшә, бергә баруы аша автор без үзез ияләштергән, үзезгә якин китергән жан ияләре өчен җаваплы булуыбызга ишарә ясый. “Ат чыраена кизәнү атаңа кизәнү белән бер саналган”.

Ат һәм хыял. Язучы бик еш кына хыялында атларны күрә, сөйләшә, шатлана, курка. “Әнә бит тау борылышынан, яшел тугайларны иңләп атлар көтүе килә. Тояклар тупырдавы йөрәкне рәхәт кытыклай. Шул минутта ул “Башын чөеп, күкне тешләп, атлар кешнәвен ишетә, күңелендә ямансу дәрт ургый башлай”. Өметенә канатлар куеп, ул дастаннардан, әкиятләрдән ат образы кайтуга, атка бәйлә онытылган сүзләрнең хәтер упкыныннан чыгуына чын күңелдән ышана башлай.

Ат һәм Сабантуй. Сабантуй тавышын ишетә беләсезме сез? Сөлгеләр чытырдап тартыла, көрәшчә ирләрнең ухылдап җиргә төшүе, җыр-музыка, чәчәк бәйләмә кебек балаларның көр тавышы, алкышлар шарлавыгы һәм тояклар тупырдавы.

Бу көнне “һавада-хәтерә уянган җир исе, тиргә баткан тән исе, кытыкланган җил исе” килә.

Сабантуйда атлар чабышы-бәйгенең бөек мизгеле белән тиңләнә. Шул минутта “күңел тула”, “сокланудан яшь килә”, “тын-сулыш юлы рәхәт кысыла”.

Ат һәм тарих. Атлы дәверләр, шанлы дәверләр... “Атлы дәверләрне иярлэгән төрки халкымның бөеклегенә, көч-дәрманына, чыдам-гаярлегенә шаклар катып гажиз калам. Атлы ташкын Кояш чыгышы илләреннән башлап Кояш батышы илләренә кадәрге күпме кыйтгаларны тетрәткән. Бер мизгелгә генә үзәнне шул дәвергә куеп кара: акыл көчсез кала, хыял җитми. Уйласаң, исең китәрлек: җил-яңгырларда, кар-бураннарда, тау-кыялар, чүл-далалар, урман-кырлар, елга-күлләр кичеп, меңнәрчә чакрым араны ут-яулар аша үтәр өчен нинди чыдамлык, ихтыяр көчә, батырлык кирәк булган. Бу атлы гаскәр диңгезе белән идарә итәр өчен сәрдәр-командарлык, бер максатка буйсындыра алу тәвәккәллеге, сүз осталыгы кирәк булган. Дастан-легендаларда гына ул атлар-канатлы, кылычлар-елдырдым, һәр яугир-баһадир. Ә кырыс тормышта бөтенләй башка...”- дип тарихка алып кереп китә автор.

“Дөнъяда иң шәп нәселле атлар гарәп аргамаклары,”- дип, дәвам итә Марсель Галиев. Монда без атларның токымнары, аларның әйтеп тә булмый торган кыйммәтле исемнәре белән танышабыз: сиглавн, һадбан, брабансон, першерон, клейдесаль һ.б.

Бүгенге көндә җир йөзүндә нәселле атларның төре ике йөз илләгә җитә. Инглиз чаптарлары, ахалтәкә аргамаклары, Орлов чабышкылары, Дон чаптарлары һ.б.

Ат һәм әдәбият. Ат һәм сүз. Ат һәм тарих. Ат һәм ир-ат. Ат һәм балачак. Ат һәм хыял. Ат һәм Сабантуй. Болар барысы да бер божрага тезелә дә, Ат рухына дога булып яңгырый кебек. “Тына бара инде тояк тупырдаулары. Биеккә аша Ат рухы...”- дип тәмамлай үзенең догасын язучы. Ат рухы ул безнең язмыш, ул безнең тарих, ул безнең хәтер, ул безнең тел, ул безнең моң.

Автор үзен “дәверләр иярәннән егылып калган халык улы мин” ди. Димәк, дилбегәне кысып тота белмәгәнбез, ат өстендә ышанычлы утырмаганбыз. Табигатьнең гажәп жан ияләрендә әдип үз язмышын, халык язмышын күрә.

“Бәйгедә соңлап килгән ат язмышы-ул безнең уртак язмышыбыз”.

“Татар язмышы” н - ат иярәннән туган поэмага тиңли. Ягъни аттан башка татар, татардан башка ат ятим. “Ат елавына кушылып, син дә бер ела” дип эндәшә автор. Атның моңсу күзләрендә-мөлдерәмә тулган яшәү догасы.

Әсәр ахырында “Атлы дәверләргә-салават” дип, үзенәң фикерен белдерә.

Һәм бер генә теләктә кала. Югалмасын юргалар, армасын аргамаклар, чалыкмасын чаптарлар, елкылдасын елкылар, айгылдасын айгырлар... Ягъни ат рухы һәрвакыт исән һәм исән булачак.

Ләкин шул ук вакытта атка һәйкәл куярга кирәклеге искәртә. “Бу дөньяда яшәвенә рәхмәтен милләт (сансыз булмаса), атка һәйкәл куеп, үз-үзен санлавын раслый.”

Язучыларның атларны саклап калырга, кайтарырга кирәк дигән фикере бүгенге көндә сәер тоелырга мөмкин. Әмма берничә сәгать эчендә бер кыйтгадан икенчесенә барып житә торган реактив самолетларның да, машина-тракторларның да егәрлеге әле бүген дә ат көче белән исәпләнүен онытмыйк.

Гомумән, Марсель Галиевның беркемне дә кабатламый торган ижат йөзе бар. Проза телен дә жырлатып торырылык иткән “Халык язучысы” дигән мактаулы исем, халкыбызның иң югары бүләге - Тукай премиясенә лаек булган танылган шагыйрь, язучы-прозаик, үткен телле публицист, тәнкыйтьче, драматург ат образын сурәтләгәндә төсләр уенына, күзгә бәрелеп торган бизәкләргә өстенлек бирә, шулар аша кеше кичерешләре дәрәҗәсына юл ала, сиздермичә генә фәлсәфи фикер дөньясына алып керә.

Күзәтүләргә таянып, Марсель Галиев “Рух” әсәрендә ат образын бөтен яклап ача дисәк тә хата булмас, шулардан чыгып, язучының атларны никадәр яратуын, сагынуын, зурлавын билгеләп карадык. М. Галиевның атлар яратуы аның авыл егете булуында, атларны зурлавы аның жаны -тәне белән татар кешесе булуында, атларны юксынуы аның тарихны тирән аңлавында. Башкача булуы мөмкин дә түгелдер.

Эшемне М. Галиев сүзләре белән тәмамлыйсы килә: “Рух - милләтнең фидаи жаны, максатлы омтылышы, үзәннән югарырак сикерә алу мөмкинлеге. Рухи кодрәт ул-бөгелгәндә бөгелмәү, егылганда егылмау, чигенгәндә чигенмичә яшәү тантанасы”.

Шигърият һәм моң

(Марсель Галиевның “Кайту” китабына күзәтү)

*Илһамова Эльзира, 10 нчы сыйныф,
Азнакай шәһәре 7нче урта гомуми белем мәктәбе*

“Марсель рәссам булмаганга язучы булган, язучы булмаса, артист булыр иде. Ул югары сәнгать кешесе”, – дип әйткән Туфан абый Миңнуллин безнең якташыбыз, язучы, шагыйрь, драматург һәм публицист Марсель абый Галиев турында.

Матбугатта Марсель Галиевның беренче шигърьләре үткән гасырның житмешенче елларында күренә башлай, бер төркем шигъри әсәрләре 1970 нче елда яшәү шагыйрьләренең күмәк жыйнагына («Беренче карлыгачлар») кертелә,

ә 1979 нчы елда «Еллар чалымы» исеме белән шигырьләре тупланган мөстәкыйль жыентыгы дөнья күрә. Бу жыентык әдәби тәнкыйть һәм укучылар тарафыннан уңай бәяләнә. 1984 нче елда “Ак рәсем”, 1990 нчы елда “Шүрәле һәм жил”, 1992 нче елда “Су буеннан әнкәй кайтып килә”, 1998 нче елда “Сайланма әсәрләр, 1 том”, 2004 нче елда “Гомер бизмәне”, 2008 нче елда “Учымда-тургай шәүләсе” исемдә шигырьләр жыентыгы басыла.

М. Галиевның жыр текстлары иҗат итү өлкәсендә дә үзенчәлекле уңышлары бар. Шагыйрьнең төрле елларда иҗат иткән 98 жыры кергән “Кайту” дигән китабы 2000 нче елда Татарстан газета һәм журналлар нәшриятында басылган. Бу китапка кергән жырлар төрле композиторлар белән төрле елларда язылган. Язмыш Марсель абый Галиевны Рөстәм Яхин, Сара Садыкова кебек олуг композиторлар белән дә очраштырган. Сәләтле яшь композиторлар да аның шигырьләренә заман рухындагы көйләр язганнар. Шагыйрьнең «Су буеннан әнкәй кайтып килә», «Көзге моң», «Кайту» кебек жырлары, халыкның күңел моңына әверелеп, бөтен татар галәменә таралган. Аларны бүгенге көндә дә Хельсинки, Сан-Франциско, Истанбул, Токиода яшәүче милләттәшләребез яратып жырлый һәм елап тыңлый икән-шагыйрь өчен бәхет шул инде!

“Кайту” китабына кергән жырларны төрле темаларга бүлеп карыйк әле.

- *Әниләр темасы*: “Су буеннан әнкәй кайтып килә”, “Ак шәл бәйли әнием”;

- *Әтиләр темасы*: “Кичке шәфәкъ”;

- *Мәхәббәт темасы*: “Кил минем дөнъяма”, “Елмай син”, “Көнләшмә”, “Тимә төнбоекка”, “Нинди моң бар төнге күзләреңдә”, “Ашыгамын сиңа”;

- *Язмыш темасы*: “Кайту”, “Айлы сагыш”, “Миләшле көз”, “Төн исә”, “Көзге моң”, “Син каршыла”, “Ак көймәләр”, “Син дә кайт мәхәббәт ярына”, “Соңгы теләк”;

- *Туган як темасы*: “Урсай жыры”, “Тымытык жыры”, “Актүбә чишмәләре”, “Чатыр тау”, “Туган як тургае”;

- *Яшьлек темасы*: “Күрше кызы”, “Миләүшә”;

- *Тарих темасы*: “Казанымның жиде капкасы”, “Без туганбыз”.

“Шигырь ул-күңел кылларыннан Раббы сулышына көйләненеп үрелгән аһәңле читлек. Шул читлеккә канатка-канат килгән сүзләр кәрваны савылып керә дә... тынга-тын, ымга-ым, моңга-моң килеп, куначага тезелә”, - дип язган Марсель абый Галиев үзенә “Учымда-тургай шәүләсе” дигән китабында. [2:10]. Шагыйрь бикләгән читлек ачыкчын табып, күңелләрегезгә үтеп керү өчен, мин чыгышымны Марсель абыйның “Кайту” жыры белән төгәллим.

“Әй туган жир”. Марсель Галиев ижатында туган як темасы

Исмагилова Карина, 8 нче сыйныф Казан шәһәре,

«Аерым предметлар тирәнтен өйрәнелә торган

85 нче урта гомуми белем мәктәбе”

Житәкче: Зарипова Дания Фирдус кызы,

татар теле һәм әдәбияты укучысы

Республикабызның кайсы гына төбәгендә яшәсәк тә, туган төбәк, аның гүзәл табигате безне үзенә җәлеп итеп тора. Әйе, һәр кешегә үзенә туган жире газиз. Нинди генә матур якларга барсаң да, берәз торуга, үзәкне өзеп кайтасы килә. Туган якка аяк басуга, күңелне рәхәт хис биләп ала. Туган ил-ул син яшәгән жир, авыл,

төбәк , син яраткан табигать, син хөрмәт иткән кешеләр. Торган саен син туган якның гүзәллеген ныграк аңлыйсың, байлыklarын күз алдына ачыграк китерәсең. Бу сүзләр мәгънәсенә шулай ук эти, эни, эби, бабай, безнең якын кешеләребез, гомумән, барлык тереклек дөнъясы керә. Туган якның бай тарихы һәм мәдәнияте, табигате һәм көнкүреше - болар барысы да кече яшътән үк балалар тормышының бер кисәгенә әверелә. Туган жиргә, туган телгә мэхәббәт, кешенең үз-үзен аңлавы, кичерешләр хәрәкәтен ачарга ярдәм иткән табигать күренешләре, тормышны киная белән, үзгәртеп сурәтләү, акыл һәм физик хезмәтләр белән рухлану, балачакны сагыну, мэхәббәт сагышлары – барысы газиз илһам чыганаклары. Тулаем алганда, чынбарлыкны, рухи дөнъяны үзләренчә күрү сәләтенә ия, бай фикерле, гүзәллекне тоя, сәяси хәрәкәтләренә аңлый торган сәләтле сүз осталары ижат итә. Шигърият, бу төргә хас даими, тотрыклы билгеләрен, гасырлар сынавын үткән жанр өлгеләрен, сурәтләү чараларын саклаган хәлдә, туктаусыз хәрәкәттә, үсештә, үзгәрештә яши. Халык, туган тел язмышы, чор сулышы, кешенең мэхәббәт кичерешләре, эчке дөнъясы поэзияне алга әйдәүче юнәлешләр булып калалар. Һәр язучының, һәр шагыйрьнең әсәрендә туган жире, якты образ булып, ижатының буеннан буена сузылып бара. Язучыларыбыз ижатында туган якның матурлыгын, кешеләренең күркәм сыйфатларын, горөф-гадәтләрен, табигатенең байлыгын-муллыгын күрсәтеп язган шигърьләр һәм чәчмә әсәрләр күп.

Туган як, туган авыл, туган ил, туган жир кешелек дөнъясы өчен ни дәрәжәдә мөһим? Туып үскән жиренә кешенең мөнәсәбәте нинди гамәлләрдә, хис кичерешләрдә чагыла? Язучылар ижатында туган жир темасы нинди урын алып тора?

Әлеге сорауга җавапны мин шигърияткә, туган жиргә гашыйк татар шагыйре, язучы Марсель Галиев ижатында эзләдем. Фәнни эшебезнең тикшеренү объекты итеп туган жир темасының бирелеше, предметы итеп, Марсель Галиевның туган якка багышланган шигърьләрен алдым.

Сайлап алынган эзләнү эшебезнең бүгенге көндә әһәмияте: эзләнү эше барышында туган тел һәм әдәбият дәрәсләрендә, дәрәсләрдән тыш чараларда укучыларга патриотик тәрбия бирүдә файдалануга ирешү. Туган якны ярату хисе кеше үскән саен, Ватан белән горурлану хисенә әверелә бара. Әлеге укучыны чын патриот итеп тәрбияләү өчен жәмгыять, мәгариф системасы һәм гаилә шушы уңдырышлы туфракка тәрбия орлыкларын вакытында салырга тиеш. Бу бик әһәмиятле, чөнки укучыларыбызның бүген алган тәрбиясе-иртәгә дүрләтебезнең киләчәге.

Фәнни эшебезнең төп максаты булып, Марсель Галиев ижатында туган як, туган жир темасының чагылышын (бирелешен) күзәтү. Куелган максатка ирешү өчен, түбәндәге бурычлар билгеләнде:

1. Марсель Галиевның тормышы, туган якка багышлап язылган шигърьләре белән танышу;
2. Әдип ижатында туган як темасының чагылышын күзәтү һәм ачыклау;
3. Туган як табигатенә күзәтүчәнлек, аның гүзәллегенә соклану, җаваплылык, мэхәббәт хисләре тәрбияләү.

Марсель Галиев 1946 елның 8 октябрь көнендә Азнакай районы Балтач авылында туган. Үз районындагы татар урта мәктәбен тәмамлаганнан соң, берникадәр вакыт төзү-монтаж идарәсендә эшли. 1969 елда Марсель Галиев Казан дүрләт

университетының журналистика бүлегенә укырга керә; 1974 елдан 1983 елга кадәр Татарстан Язучылар берләшмәсендә әдәби хезмәткәр һәм «Казан утлары» журналы редакциясендә проза бүлеге редакторы булып эшли.

Марсель Галиев шигърият һәм проза жанрында иҗат итә. Матбугатта аның әсәрләре 70нче еллар башында күренә башлый. 1979 елда «Еллар чалымы» исеме белән мөстәкыйль шигърьләр җыентыгы, ә 1980 елда ике повестен эченә алган «Ул чакта» исемле проза китабы дөнья күрә. 2011 нче елда, күпеллек иҗат эшчәнлегенә нәтиҗәсе булган, 6 томнан торган “Әсәрләр” тупланмасы басылып чыга. Эдипнең аерымы әсәрләре рус, поляк, украин, үзбәк, казах, осетин, чуваш телләренә тәрҗемә ителгән.

Марсель Галиев-татар шагыйре, язучы, Г. Тукай исемендәге Татарстан дәүләт премиясе лауреаты. Татарстанның халык язучысы. Татарстанның атказанган сәнгать эшлеклесе

Фәлсәфи рухтагы әсәрләрендә үзенә генә хас язу стиле белән сокландырган Марсель Галиев ике гасыр чигендәге татар интеллектуаль әдәбиятының күренекле вәкиле булып тора. Катлаулы эчтәлекле, яңача яңгырашлы шигърьләре һәм тирән психологизм белән характерланган романтик кичерешләр сурәтләнгән чәчмә әсәрләре янәшәсендә юмор-сатира үрнәкләре, әдәби тәрҗемәләре авторның киңкырлы эзләнүләрен чагылдыра. Эдипнең күңел лирикасы үрнәкләрендә хәтер мотивы туган як темасы һәм шушы тема яктылыгында ачылган туган жир, авыл, нигез, эти-эни образлары белән үрелеп бара. Кая гына барса да, лирик геройның күңелен биләгән жирсү хисе, вакыт агышында туган як образының да үзгәрә баруын аңлау лирик геройның балачак һәм яшьлек сафлыгын сагынуы белән тыгыз бәйләнештә укыла

Марсель Галиев әсәрләре тема һәм жанр ягыннан бик бай. Аның шигъри тәлгәшләрендә, проза әсәрләрендә дөнья матурлыгы, яқыннарына мөхәббәт, динбезгә һәм туган ягыбызга, тарихыбызга, телебезгә чиксез хөрмәт чагыла. Аның лирикасында туган як темасы әйдәп баручы темаларның берсе булып тора. Туган якны сагыну, аның матурлыгына соклану, аның белән горурлану Марсель Галиев әсәрләрендә кызыл жеп булып сузылган. Туган як-ул балачакның һәрбер мизгелен үзәндә саклай торган гажәеп кадерле урын. Язучы моны безгә үзенә әсәрләре аша җиткерә.

Марсель Галиевнең „Туган як” шигъри матур Азнакай төбәгенә багышланган. Лирик герой өчен туган як яме тормыштагы һәрнәрсәдән өстен. Аның туып- үскән ягында гына „йолдызлар тәлгәш- тәлгәш сибелә”, „таулары ап- ак яллы болытларны тышаулы”, „абагалары чәчәк ата”, „суларында кояш йөзә”, „күкеләре меңгә кадәр саны” . Гипербола-арттыру, сынландыру алымнары аша лирик геройның соклану хисе үстерелә. Шигъринең беренче строфасы болай яңгырый:

Шундый як ул, карагыз сез
минем туган жиремә,
йолдызлар хәтта кызыгып
тәлгәш- тәлгәш сибелә.

Автор соңгы строфада үзенә яшәгән урынын сер итеп кенә укучыларга җиткерә.

Ышанмыйча сез сорарсыз:
Чынлап, андый жир кайда?
Сер итеп әйтәм алайса:

Аз-на-кай-да!...

Шагыйрь шулкадәр жылы итеп, сокланып үз туган ягы турында гына яза ала.

„Танышу нидән башлана?“ шигырендә туган авылын мактый. Аның кешеләре дә гадирак, суы да тәмлерәк, таңы да матуррак, һавасы да сафрак.

Ни генә юк авылымда
тәмле чишмә сулары,
кәжә сукмагыннан мәнсәң
жил сызгыра таулары.

Аның бу шигырен укыганда синең алдында чылтырап аккан чишмәләре, биек таулары белән бөтен бер дөнья ачыла.

„Шәһәрдә нәүмиз хәтер“ шигыренә игътибар итсәк, бу эсәрендә шагыйребез үзенең туган авылын, анда үткән бала һәм үсмер чагын сагынуын гап- гади генә, эмма бик үтемле итеп тасвирлый. Бу шигырьне без туган нигезен сагынуның югары дәрәжәдәге үрнәге, дип әйтә алабыз. Аны, әлбәттә, хәтерендә калган авыл чишмәсе төбәндәге чуерташлар, тегермән, тәмле алмалар сагындыра. Ул уендашларын, сугыш кичкән агайларны сагына. Аның хәтерендә ат жигәргә өйрәнүләр, кунак кызлары, ул чорның ярлылыгы һәм бай күчелә. „Туган ягын сурәтлөгәндә ул хыялый бер үсмер, ялларын тузгытып далада чапкан кырыкмыш тай, беренче саф мэхәббәте кабынган гашыйк, туган жиренең газиз баласы сыман!

„Булсин иде“ шигырендә ул авылын ни өчен сагынып кайтуын антитеза сурәтләү чарасы ярдәмендә аңлата. „Зур шәһәрдә яшел болынар, киң кырлар, көтүдән юашиланьп кайткан сыерлар, балыклы инешләр булса, мин авылны сагынып кайтмас идем“-, дип яза. М.Галиевның лирик герое-шәһәрләшәп килүче кичәге авыл кешесе. Ул каршылыклы хисләр, уйлар иясе, авылны оныта алмау-аның үзенчәлекле сыйфаты. Лирик герой шәһәрдә яши, ләкин авылын, туганнарын, урманнар, чишмәләр, тауларны сагынып яши. Һәм шул ук минутта ул авылга бөтенләй кайтмаячак инде.

„Китү“ һәм **„Кайту“** шигырьләрендә автор геройның катлаулы рухи халәтен, каршылыклы күнел дөньясын бик тәэсирле итеп сурәтли. Туган жирдән киткәндә аның күнелендәге аерылу, үкенеч, чарасызлык хисләре, аңа кайткан вакытта рәхәтлек, шатлык, канәгатьләнү хисләре белән алышына.

„Актүбә чишмәләре“ шигырендә сагышлы юлларның кабатлануы шигырьнең тәэсирлелеген арттыра, сагыну хисен тагын да көчәйтә. Шагыйрь туган ягына ашкына, аңа мөдхия жырлай.

„Әй туган жир“ риторик эндәшүенең төрле урыннарда кабатланып килүе шигырьнең строфаларын үзара беркетә, үзәк фикерне эзлекле бирүгә ярдәм итә, авторыбызның үз иленең чын патриоты икәнен асызыклай.

Әй туган жир,
Жилләрең
Серләрем сөйлим эле...
Әй туган жир,
тауларың
таңнарда меним эле...
Әй туган жир,
Тугайларда
адашып калыйм эле.

„Туган як тургае” шигырендә ул туып- үскән жирендә генә бәхет тәмен белгәнән яза, аңа язу өчен илһамны туган ягы бирә. Туып- үскән нигез кеше күңеленә моң сала, аны канатлы, илаһи итә, яшәүгә көч өсти, онытылмас моң булып озатып йөри. Анда аны газиз әткәе белән әнкәе көтә.

Бәхет тәмен беләм
туган жирдә генә,
иген кырларына күмеләм.
Монда – гомер юлым,
монда – туган моңым,
тургай булып жырлый күңеләм.

Бу нәфис яңгыраучы юлларда горурлану белән баетылган шатлык-сөөнеч тасвирлана.

„Ераклыктар жиле” шигыренә игътибар итек:

Туган якның бүресе дә якын
бөкресе дә гарип тоелмыйдыр,
Жыры тынмас салкын чишмәләренә
Суын эчеп кенә туелмыйдыр.

Шагыйрь туган ягын жаны-тәне белән яратмаса, мондый юлларны яза алып идеме?

М.Галиев үз шигырьләрендә балачактан күңелендә калган хатирәләрен яңартып, инде олыгайгач, уйландырган уйларын да язган. Аның әсәрләренә авторның йөрәге аша үтеп, шигырь юлларына әверелгән кичерешләр дәрәҗәсе, уйланулар сыйган. Аның әсәрләре аша һәркем туган якның ниндидер серле тарту көчен, сихри романтикасын тоя, шул хиснең чынлыгына, кеше өчен кадерле булуына ышана. Һәр ижат кешесе үзенә туган жире, туган нигезе, суын эчеп үскән чишмәләренә мәдхия жырламый калмый. Марсель Галиевкә да хас бу күренеш. Ул үзенә ижаты аша безне туган телебезне, туган туфрагыбызны, үз нәселебезне, халкыбызның мәдәниятен, горейф-гадәтләрен, күркәм йолаларын, тарихын хөрмәт итәргә, яратырга һәм беркайчан да онытмаска чакыра.

Гомумән алганда, әдипнең шигъриятен тикшергәннән соң шуны әйтергә мөмкин: Марсель Галиевның ижатында туган як образы зур урын алып тора. Ватанына булган мэхәббәтен ижат жимешләре аша укучыларына житкерә ала. Үзенә ижаты белән туган илне яратырга, аны сакларга, күңел белән тоемлы белергә өнди. Чыннан да, заманалар ничек генә үзгәрмәсен, ил тарихында нинди генә вакыйгалар булмасын, туган илне ярату тойгысы, аңа файда китерү теләге һич кенә кимергә тиеш түгел.

Күргәнебезчә, әдәби туган якны өйрәнү зур әһәмияткә ия. Туган якны өйрәнү укучыларның әдәбият өлкәсендә, төрле фәннәрдән алган белемнәрен баетып, тирәнәйтә кенә калмый, аларга бу белемнәренә жәмгыятьтә фәйдалы эшләрдә кулланырга да юнәлеш бирә. Туган жир, нигез, хәтер, нәсел-тамыр, туган тел төшенчәләре Марсель Галиев ижатын иңләп бара.

БиС технологиясе элементларын кулланып, сыйныфтан тыш уку дәресе “Туган як тәхете - Чатыр тау”

Кашапова Фирүзә Фәнил кызы, «Азнакай шәһәре
7 нче урта гомуми белем мәктәбе»нең
туган тел (татар теле) һәм әдәбияты укытучысы

Максат:

1. Бәйләнешле сөйләм аша логик фикерләү сәләтен, ижадилыкны үстерү өчен шартлар тудыру. Укучыларның эшләү тизлеген, логик һәм критик фикер йөртүләрен, мәгълүмати компетентлыгын, сүз байлыкларын үстерү.

2. Туган ягыбыз Азнакай, аның горурлыгы булган мәгърур Чатыр тавыбызны ярату хисләрен-патриотик тәрбия бирүне дәвам итү, гражданлык позициясен ныгыту, укучы шәхесен милли һәм рухи кыйммәтләрнең асылына төшендерү.

3. Туган якның танылган шәхесләрен барлау, ижатларына нигезләнеп, белем-күнекмәләр формалаштыру, алар турында күбрәк белергә омтылыш уяту;

Дәрестә уку материалының укучылар тарафыннан үзләштерелү дәрәжәсен норматив таләпләрдән чыгып 63%ка житкерү.

Җиһазлау: компьютер, проектор, туган ягыбыз Азнакай һәм аның әдәбият-сәнгать әһелләренә багышланган стенд “Азнакаем-илһам чишмәсе”, пазллар, презентация, карточкалар.

Илдус Гыйләжев, Резедә Гыйләжева “Азнакаем, Азнакай” жыентыгы.

“Тел-халыкның күңел кыңгыравы” газетасы.

Буклет “Чатыр таудан илһам алып...”

Трио "Азнакай гүзәлләре", "Шушы яктан", Квартет төркеме "Туган ягым, Азнакаем" аудиоязмалары.

Дәрес барышы

1 нче этап. Мотивлаштыру - ориентлашу

Максат: дәрестә укучылар белән уңай психологик халәт тудыру.

- Хәерле көн, хөрмәтле кунаклар, яраткан укучыларым! Безнең бүгенге дәресебез "Туган ягым, Азнакаем" жырыннан өзек белән башланып китте һәм ул тиккә генә түгел!

Татарстаныбызның кояш чыгышы тарафында, чал Уралның соңгы дулкыннары кучкар-кучкар таулар хасил иткән манзаралы ягы бар. Экранга игътибар итегез әле һәм уйлагыз:

Аз да түгел, күп тә түгел,

90 ел аңа бары.

Я, әйтегез, нинди як бу

Гүзәл

Бергә: АЗНАКАЙ ягы.

Һәр авазы табигый чиратлашып килгән А-з-н-а-к-а-й дигән тылсымлы аһәңгә тугайлар киңлегә дә, тутлы каенлыкларның тымызык ак төннәре дә, бөгелә-бөгелә аккан елгалары да, Чатыр тавы да, шушында гомер сөргән кешеләрнең тулган ай кебек карашлары да сыйган.

Әйе, кешене гомер буе туган ягы, газиз Ватаны озата бара, укучыларым. Дәресебездә дә шул турыда сүз барыр.

Без бүген төркемнәргә бүленеп эшләрбез.

Укытучы. Сезнең өстәлләрегездә тулы бер рәсемнең аерым кисәкләре - пазллар ята. Пазл ул - англиз теленнән алынган сүз, төрле формадагы кечкенә рәсемнәрдән тулы бер картина төзү. Пазллардан шулай ук төрле мультимедиа рәсемнәр ясап була. Һәр төркемгә, пазлларны жыеп, килеп чыккан рәсем турында мәгълүмат бирергә кирәк. (*Жаваплар тыңлана: Азнакай, Чатыр тау, Туган тел* (“Туган телләренә саклау, үстерү һәм халыклар бердәмлеге елы” эмблемасы).

Укытучы. Ә ни өчен нәкъ шушы рәсемнәр икән? (*Жаваплар тыңлана: туган төбәгебез Азнакай районына 90 ел, Азнакаем горуурлығы – мәгърур Чатыр тавы, 2021 нче ел* (“Туган телләренә саклау, үстерү һәм халыклар бердәмлеге елы”).

2 нче этап. Уку мәсьәләсен билгеләү, дәрәскә бергәләп максат кую

- Укучылар, сез терәк сүзләренә таптыгыз, димәк сыйныфтан тыш уку дәрәсәбездә нәрсәләр турында сөйләшчәкбез? Уку максатын үзәбез билгелик әле (*жаваплар тыңлана*)

- Әйе, дәрәсәбез туган ягыбыз Азнакайга, аның иң күренекле урыны-жәмһүриятебезнең иң биек ноктасының берсе Чатыр тавыбызга багышланыр. Шулай ук туган якның танылган шәхесләре ижатына нигезләнеп, белемнәренә арттырырбыз, алар турында күбрәк белергә тырышырбыз.

Һәр төркемнең исеме пазллардан төзелгән рәсемдәгечә булчак. Димәк, **1 нче төркем** – “Азнакай”, **2 нче төркем** – “Чатыр тау”, **3 нче төркем** – “Туган тел”.

3 нче этап. Белемнәренә актуальләштерү. Өй эшен тыңлау Үзбәя.

Өй эшенә якташ язучы-шагыйрьләребезнең туган төбәгебезгә багышланган шигырьләрен табарга, аларны сәнгатьле итеп укырга өйрәнергә бирелгән иде. Һәр төркемнән бер укучыны тыңлап узарга тәкъдим итәм. Төркемнәрдә, үзара киңәшләшеп, кем икәннен билгеләгез (*шигырьләр тыңлана*)

4 нче этап. Укуның максатын адымлап чишү.

Укучыларның сөйләмен үстерү өстендә эшләү

Һәр төркемгә 2021 нче ел-“Туган телләренә саклау, үстерү һәм халыклар бердәмлеге елы” уңаеннан үзем чыгарган “*Тел-халыкның күңел кыңгыравы*” газетасын таратам. Бу газетада телебезнең матурлығы һәм кыйммәте, төбәгебезнең юбиляр шәхесләре турында эчтәлекле язмалар, укучылар ижаты һ.б.урын алган. Сезгә танышып чыгарга 1-2 минут вакыт бирелә.

4-5 нче битләргә игътибарыгызны юнәлтәсем килә. Кемнәргә багышлана бу битләр? (*жаваплар тыңлана: төбәгебезнең генә түгел, республикабызның танылган шагыйрьләре Марсель Галиев, Нур Әхмәдиев, Илдус Гыйләжевка*)

Әйе, укучылар, бу битләрдә аларның тормыш юлы, ижаты турында тулы мәгълүмат бирелә. Шулай ук туган телебезгә, туган ягыбызга багышланган шигырьләре басылган. Кызганыч, Илдус Гыйләжев һәм Нур Әхмәдиев, безнең арада юк инде.

5 нче биттә Илдус Гыйләжевның Марсель Галиев һәм Нур Әхмәдиевкә багышланган “ӨЧ ТЕРӘҮ” шигырен укырбыз хәзер (*ТЕРӘҮ сүзе аңлатыла. Аумаслык, ишелмәслек итеп сөяү. Подпорка*). Шигырьне укыганда, исеме турында уйланыгыз әле, укучылар: ни өчен “Өч терәү”?

Бер үк елда туган малайлар без,
Бер үк яктан, бер үк төбәктән.
Гамәлләребез дә шундый охшаш-
Хис дулкыны кайный йөрәктә.

Чатыртауга карап өч ягыннан,
Өч хыялый өскә үрләдек;
Шуна микән, жиңел яуландылар
Яшәешнең башка үрләре.

Хис кимесэ, имеш, куэт кайта,
Өч калэмне тауга сөядек.
Туган якны Чатыр тавы белән
Горурланып һәрчак сөйләдек.

Өч терәүле жисем аумый, диләр.
Ул калэмнәр эле торама?
Тау ишелер аның берсенә дә

Кагылмагыз... миннән сорамый... *(укучыларның җаваплары тыңлана)*

Без бу 3 шагыйрьне “Чатыртау мәжнүннәре” дибез.

Өстәп шуны да әйтәсем килә: туган ягыбыз Азнакайга 90 ел булса, бу шәхесләребез дә – юбилярлар. Аларга 75 эр яшь.

Чатыртауны “үзләштерде”

Нур Әхмәди, Ирек Бәдри.

Имештер лә тауны тери

Илдус Гыйлаж, Марсель Гали.

Бүгенге дәрестә дә аларның шигъри хәзинәсендә булган Чатыр тавыбызга, Азнакаебызга багышланган шигырьләренә тукталырбыз. Шигырьләренә укыганчы, экранга күз салыйк!

5 нче этап. Яңа теманы кабул итүгә әзерлек

Анда терәк сүзләр бирелә:

1. Тәхет

2. Аргамак

3. Тугай

4. Гашыйк

5-6. Күз сирпү

7. Офык

8. Байбак

9. Ожмах

10. Тургай

- Балалар, эчтән генә укып чыгыгыз әле, бу сүзләр арасында аңлашылмаган сүзләр бармы? *(булса, аңлатыла!)*

1. Тәхет - патша утыра торган, зиннәтләп бизәлгән урын. **Трон.**

2. Аргамак – чабыш аты. **Скакун, скаковая лошадь.**

3. Тугай - елга ташыганда, су баса торган болын. **Пойма реки.**

4. Гашыйк – яратучы. **Влюблённый.**

5-6. Күз сирпү - жиңелчә кагу, селкү - жилпү. **Метнуть взгляд**

7. Офык - горизонт

8. Байбак – кимерүче дала жәнлеге. **Сурок.**

9. Ожмах – рай.

10. Тургай - жаворонок.

Хәзер сез 45 секунд эчендә бу сүзләренә укып хәтердә калдырырга тиеш буласыз. Аннары шул тәртиптә 1 минут эчендә язабыз.

- Вакыт бетте. Эшләребезне алмаштырабыз, тикшерәбез.

- Кемнәрнең 7 һәм аннан күбрәк сүзләр дәрес, басыгыз әле *(Әгәр укучы 7-8 сүз язса, матрицага + куябыз)*

(БиС технологиясе буенча, балаларга истә калдыру өчен, сүз санына карап, вакыт бирелә.

7 сүз – 30 секунд

10 сүз – 45 секунд

12 сүз – 1 мин.

14 сүз – 1 мин 15 секунд

16 сүз – 1 мин 50 секунд

18 сүз – 2 мин 15 секунд

Шуннан соң, терәк сүзләр ябыла. Укучылар истә калдырганча дәфтәрләренә язалар. Вакыт чыккач, укучылар дәфтәрләрен бер – берсе белән алмашалар һәм

сүзләрне санылар.(ручка кулда булса, ялгыш тамгасы алалар.) Укытучы нәтижәне матрица таблицасына язып бара).

(Тактада алдан ук әзерләнган Матрица таблицасы. Жавап бирүчеләргә матрицага + куябыз . Тактада уң якта бонуслар бирелгән: “5” – 8-10 б. “4” – 6-8 б. “3” – 4-5 б.)

A		B		C	
A1	A2	B1	B2	C1	C2
A3	A4	B3	B4	C3	C4
A5	A6	B5	B6	C5	C6

6 нчы этап. Текстлар белән практик эш. Теманы үзләштерү.

- Терәк сүзләрне истә калдырдык. Шигырьләргә күчәбез. Сөзгә эшне жиңеләйтәп, бу шигырьләр тупланган менә шундый буклетлар эшләдем (буклетларны күрсәтү). Хәзер мин сөзгә аларны таратам. Һәр төркем слайдта күрсәтелгән шигырьләргә укырга әзерләнә, андагы төп фикерне билгели. Калган төркем укучылары буклеттагы шигырьләргә игътибар белән карап бара, чөнки алдагы биремне үтәү өчен 3 шигырьнең дә эчтәлеген белергә кирәк.

1 нче төркем “Азнакай” - Нур Әхмәдиев “АЗНАКАЕМ – АК БИШЕГЕМ”

2 нче төркем “Чатыр тау” - Марсель Галиев “ЧАТЫР ТАУ”

3 нче төркем “Туган тел” - Илдус Гыйләжев “ЧАТЫРТАУГА МЕНСӘМ”

Нур Әхмәдиев. “АЗНАКАЕМ – АК БИШЕГЕМ”

Чатыр тауга менсәм, серләремне
Сөйләр идем ялгыз каенга.
Сөйгәнәмнең туй күлмәгә төсле
Ап-ак минем Азнакаем да.
Азнакаем – ак калам,

Жиреннән жылы алам.
Мин бит синең кырларыңнан
Нефть чыгарган балаң.
Мин бит синең гашыйк балаң,
Бәхетемне синдә табам.

Чагыла да утлар күзләрендә
Нуры арта тулган айның да.
Яшьлегез, якты һәйкәл булып,
Жырга күчте Азнакаемда.

Ятимләнеп калам, Азнакайдан
Азга гына киткән саен да.
Жаннарымның әллә бер яртысы
Кала микән Азнакаемда?

(1 нче төркемнең фикерләре тыңлана)

Марсель Галиев. ЧАТЫР ТАУ

Тургай булып,
Тургай булып оча күңел
Менсәң биек тауларга.
Йолдызлар да,
Йолдызлар да күзен кыса
Без яраткан ярларга.
Синдәдер хыялы күпләрнең,
Туган як тәхете-Чатыр тау,

Син безне биеккә күтәрдең,
Туган як бәхете-Чатыр тау.
Тауларның да,
Тауларның да маңгаена
Языладыр, языладыр язмышлар.
Без ялгышсак,
Без ялгышсак, тауларга да
Кагыладыр ялгышлар.

Аргамаклар,
 Аргамаклар таудан чаба,
 Тугайларда, тугайларда - томаннар.
 Бу дөнъяны, бу дөнъяны без шушылай
 Яратырга туганнар. (2 нче төркемнең фикерләре тыңлана)

Илдус Гыйләжев. ЧАТЫРТАУГА МЕНСӘМ

Чатыртауга менеп күз сирпесәм, Офыкларым йөз кат киңәйде. Гомер буге йөртәм күңелемдә Шул ноктадан карап күргәнне. Чатыртауга менеп бер жырласам, Ак каеннар калды шаулашып. Киталмадым ташлап мин аларны, (3 нче төркемнең фикерләре тыңлана.)	Яшәгәнгә хисләр аңлашып. Чатыртауга менеп бер сызгырсам, Байбаклары җавап кайтарды. Чит жирләрнең оҗмах, жәннәтенә Альштырмам туган яklarны!

Укытучы. Нәтижә ясап шуны әйтәсе килә: чыннан да, гүзәл Азнакаебыз, изге Чатыр тавыбыз шагыйрьләргә йөрәкләргә үтәрлек юллар язарга илһамландырган, шушы яklarда туып-үскән шәхесләргә кулына каләм алырга мәҗбүр иткән.

Менә шундый ул безнең төбәкнең тәхете-Чатыр тау!

Экранга игътибар итегез әле: Татарстан Республикасының халык язучысы, драматург, күренекле жәмәгать эшлеклесе Рабит Батулла да эсәрләнгән аның сыртына менгәч. “Чыннан да, Азнакайның Чатыр тау башыннан дөнъя башкача күренә икән. Тау башында сулыш та, офык та киңәя”, - дип бәян итә ул тәэсирләрән. Югыйсә, кайда гына булмаган да, тауларның ниндиләрәнә генә күтәрелмәгән әдип!

7 нче этап. Теманы үзләштерү дәрәжәсен беренчел тикшерү

Укучылар, ә хәзер сезнең белән “**Кем игътибарлырак?**” дигән уен-ярыш оештырабыз. Сезгә тексттан **терәк сүзләр кәргән жөмлэләрне табарга** кирәк була. 5+30 системасы белән эшләрбез. Кемнәр тапты, кул күтәрегез.

(5+30 системасы – биремне үтәү нормативы)

Вақытны төгәл исәпләмәү аның сарыф ителүенә китерә. Ә менә **5+30 системасы** укучыларга вақытны чамаларга өйрәтә. Монда тизлек тә бар, балл аласы да килә, үзара ярыш, конкурентлык сәләте дә үстерелә.

Укытучы алдан ук кисәтеп куя: беренче эшләп бетергән 5 кешедән соң сыйныфтагы калган балаларга эшләү өчен барлыгы 30 секунд вақыт бирелә).

укучылар саны	норматив
14-30	5+30
11-13	4+30
8-10	3+30
6-7	2+30
2-5	1+30

(җавап бирүчеләргә матрицага + куябыз)

Марсель Галиев “ЧАТЫР ТАУ” :

1. Туган як **тәхете**-Чатыр тау
2. **Аргамаклар** таудан чаба.
3. **Тугайларда, тугайларда** - томаннар

10. **Тургай** булып оча күнел

Нур Әхмәдиев “АЗНАКАЕМ – АК БИШЕГЕМ”

4. Мин бит синең **гашыйк** балаң...

Илдус Гыйләжев “ЧАТЫРТАУГА МЕНСӘМ”

5-6. Чатыртауга менеп **күз сирпесәм**

7. **Офык**ларым йөз кат киңәйде.

8. **Байбак**лары жавап кайтарды.

9. Чит жирләрнең **ожмах**, жәннәтенә

Алыштырмам туган якларны!

Шигырьләрне ни дәрәжәдә игътибарлы укуыгызны **Матрица таблицасы** ярдәмендә тикшерүебезне дәвам итәбез (*таблица дәрес башланганчы тактага сызып куела*). Сорауларга жавап кыска һәм төгәл булырга тиеш. Сорауларга бирелгән жавапларны таблицкага плюс яки минус куеп бару юлы белән эшлибез. (Укытучы Матрица таблицасы буенча, укучыларга сораулар бирә. Сораулар Матрица таблицасыдагы тәртип буенча булмаса да мөмкин. Әгәр дә укучы жавап бирә алмаса, сорауга минус тамгасы торган укучы жавап бирә. Ул укучы да жавап бирә алмаса, жавапны калган укучылар бирә. Алар да башкара алмаса, укытучы үзе аңлата)

1. Кайсы шагыйрь Чатыр тавыбызны – туган як бәхете, аның тәхете, дип атый?
(*Марсель Галиев*)

2. Татарстанның иң уникаль табигать һәйкәле булган Чатыр тавының биеклеген күпме? (334, 5 м)

3. “Чатыртауга менсәм” шигырендә Илдус Гыйләжев нинди жәнлекләрне “сызгырып эндәштеләр” ди? (*байбаклар*)

4. Аргамак – нәрсә ул? (*чабыш аты*)

5. Нур Әхмәдиев “Азнакаем – ак бишегем” шигырендә нинди казылма байлык турында искә ала? (*нефть*)

6. Марсель Галиевнең “Чатыр тау” шигырендә “күнел нинди кош булып оча”? (*тургай*)

7. “Азнакаем – ак калам,

Жиренән жылы алам”, - дип кайсы шагыйрь язган? (*Нур Әхмәдиев*)

8. Бу 3 шагыйрьне ни өчен “Чатыртау мәжнүннәре” дигез? (*Чатыр тау белән илһамланып иҗат итәләр. Туган якка дан җырлыйлар*)

9. Аларны нәрсә берләштерә? (*туган төбәгебез, Чатыр тау, аларга 75 яшь, юбиляр шагыйрьләр*)

10. Үз туган ягында яшәп калган “жир шагыйре”, “Чит жирләрнең ожмах, жәннәтенә Алыштырмам туган якларны!” дип язган шагыйрь кайсысы? (*Илдус Гыйләжев*)

- Әйе, укучылар, Илдус Гыйләжев гомер буге туган төбәгебездә яшәде, шунда иҗат итте. Аның кызы - Гыйләжева Резедә Илдус кызы - үзешчән композитор, Мәхмүт Хәсәнов премиясе лауреаты. Ул – безнең мәктәпнең алыштыргысыз музыка укытучысы да. Этисе белән берлектә “Азнакаем, Азнакай” жьентыгын иҗат итте (*жьентыкны күрсәтү*). Алар -“АЗНАКАЙ ГИМНЫ”ның да авторлары (гәзетабызның 5 нче битенә игътибар итегез!)

Г.Тукай премиясе лауреаты, төбәгебезнең данын еракларга яңгыраткан яраткан язучыбыз Марсель Галиев Казанда яши.

8 нче этап. Икенчел тикшерү- ныгыту.

Якташ шагыйрьләрбезнең шигырьләренә, аларның шигъри теленә сокланмый мөмкин түгел. Әйдәгез, шигырьләрдән шуларны эзләп карыйк эле. Сөзгә *карточкалар* таратам. Карточкалар буенча **парларда** эшләрсең. Андагы троплар - сурәтләр чараларын түбәндәгечә + тамгасы белән билгеләргә кирәк. 2 минут вакыт бирелә. **5+30 системасы** белән эшләрбез (*укучылар билгелеләр, вакыт чыккач, слайдта бирелгән дәрәҗә вариант белән тикшерәләр*)

Троплар	Эпитет	Сынландыру	Метафора
Байбаклары җавап кайтарды		+	
Чатыртауга менеп күз сирпесәм			+
Жаннарымның әллә бер яртысы Кала микән Азнакаемда?			+
Азнакаем – ак калам, Жиреңнән жылы алам.	+		
Тургай булып оча күңел		+	
Йолдызлар да күзен кыса			+
Тауларның да маңгаена Языладыр, языладыр язмышлар.			+
Туган як тәхете-Чатыр тау Туган як бәхете-Чатыр тау.			+
Без ялгышсак, тауларга да Кагыладыр ялгышлар.			+
Офыкларым йөз кат киңәйдә		+	

Нәтижә: Әгәр дә 3 баганага да җавап биргәнсең икән 3 балл, 2 баганадагы җаваплар өчен 2 балл, 1 сөзгә булса 1 балл куела.

9 нчы этап. Рефлексия

Максат: *дәрәҗә эшләгән эшләргә нәтижә ясау*

Укытучы. Бүгенге сыйныфтан тыш уку дәрәҗәбездә нинди максатка ирештек? Туган якның танылган шәхесләреннән кемнәрнең ижатын, шигырьләрен өйрәндек? Ни өчен дәрәҗәбез “Туган як тәхете - Чатыр тау” дип аталды? (*җаваплар тыңлана*)

Укытучы.

Әйе, шушы якларда туып - үскән күпләрне кулына калам алырга мәҗбүр иткән туган ягыбыз тәхете булган Чатыр тауның данын еракларга яңгыраткан шагыйрьләр ижатына тукталдык.

Сулар өчен һава, эчәр өчен су, азыкланыр өчен икмәк кирәк булган кебек үк, кеше жаны һәрчак туган жиренә омтыла. Шуңа да аңа дан җырлаучы сәләт ияләре – без бүген телгә алган шагыйрьләребез зур хөрмәткә лаек.

Без алар белән горурланып, алар сыман туган жиребезне яратып, Азнакаебыздан, Чатыр тавыбыздан илһам алайык!

Буклетыбызның соңгы битендә минем дә мәгърур Чатыр тавыбызга карата хисләрем чагылган шигырь бар! (*өзек уку*)

ЧАТЫР ТАУГА КИЛ ӘЛЕ...

Туган як симфониясен суза Чатыр тау моңы

Бер килсән, оныта алмасың безнең як матурлыгын.

Әгәр, дуслым, килеп күрсән, хайран калып китәрсән.

Чатыр таулы Азнакайны бик тә якын итәрсең.

Мәгърур тау ул – туган якның алтын бишек, тәхете.

Чатыр таулы Азнакайда мин дә таптым бәхетем.

Шулай, күп жырларда жырланган, шигырьләрдә тасвирланган Чатыр таулы, гүзәл табигатьле, 90 еллык бай тарихы булган сихри төбәк-Азнакайда яшәвебез белән без бик бәхетле, укучылар!

11 нче этап. Өй эше бирү (1-2 мин.)

Һәр төркемнең өстәлендә конвертлар бар. Аларда төрле төстәге карточкалар тупланган. Сөз үзегезгә ошаганын сайлап алыгыз!

1 нче төркем “Азнакай”:

Кызыл карточка - Азнакай турында шигырь язып карарга.

Зәңгәр карточка – Үз төркемеgezнең шигырен ятларга.

Яшел карточка – Азнакай турында бүтән шагыйрьнең шигырен сәнгатьле укырга өйрәнергә.

Сары карточка - Азнакай турында рәсем ясарга.

2 нче төркем “Чатыр тау” :

Кызыл карточка - Чатыр тау турында шигырь язып карарга.

Зәңгәр карточка – Үз төркемеgezнең шигырен ятларга.

Яшел карточка – Чатыр тау турында бүтән шагыйрьнең шигырен сәнгатьле укырга өйрәнергә.

Сары карточка - Чатыр тау турында рәсем ясарга.

3 нче төркем “Туган тел”:

Кызыл карточка - Туган тел турында шигырь язып карарга.

Зәңгәр карточка – Үз төркемеgezнең шигырен ятларга.

Яшел карточка – Туган тел турында бүтән шагыйрьнең шигырен сәнгатьле укырга өйрәнергә.

Сары карточка - Туган телебезне саклау турында рәсем ясарга.

Сыйныфтан тыш чара. Марсель Галиев ижатында туган як темасы

*Махиянова Рүзилә Миргазиян кызы,
Әлмәт шәһәренең “17нче урта гомуми белем бирү мәктәбе”
нең татар теле һәм әдәбият укытучысы*

Туган жирем тургай булып
Сыйган күнел читлегенә

Укытучы:

Хәерле кон укучыларым! Без сезнең белән Татарстанның халык язучысы, татар халкының горурлыгы булган прозаик һәм шагыйрь Марсель Галиев ижатында туган як темасы буенча эзләнү һәм өйрәнү эшләре үткәрдек. Белгәннеgezчә, Марсел Галиев күпкырлы талант иясе. Марсель Галиев әсәрләре тема һәм жанр ягыннан бик бай. Аның шигъри тәлгәшләрендә, проза әсәрләрендә дөнья матурлыгы, якыннарына мэхәббәт, динебезгә һәм туган ягыбызга, тарихыбызга, телебезгә чиксез хөрмәт чагыла. Аның әсәрләрендә туган як темасы әйдәп баручы темаларның берсе булып тора. Адәм баласы кай тарафларда йөрсә дә, кайда гына яшәсә дә, аның уенда газиз туган жире.

Безнең алга куйган бурычлар:

1) Марсель Галиев хезмәтләре белән танышу.

2) Әдип ижатында туган як темасының чагылышын күзәтү.

1нче укучы:

Марсель Галиевнең „**Туган як**” шигыре матур Азнакай төбәгенә багышланган. Лирик герой өчен туган як яме тормыштагы һәрнәрсәдән өстен. Аның туып- үскән ягында гына „йолдызлар тәлгәш- тәлгәш сибелә”, „таулары ап- ак яллы болытларны тышаулы”, „абагалары чәчәк ата”, „суларында кояш йөзә”, „күкеләре меңгә кадәр саны” . Гипербола – арттыру , сынландыру алымнары аша лирик геройның соклану хисе үстерелә. Шигырьнең беренче строфасы болай яңгырый:

Шундый як ул, карагыз сез

минем туган жиремә,

йолдызлар хәтта кызыгып

тәлгәш- тәлгәш сибелә.

Автор соңгы строфада үзенең яшәгән урынын сер итеп кенә укучыларга житкерә.

Ышанмыйча сез сорарсыз:

Чынлап, андый жир кайда?

Сер итеп әйтәм алайса:

Аз-на-кай-да!... Шагыйрь шулкадәр жылы итеп, сокланып үз туган ягы турында гына яза ала.

2нче укучы:

„**Танышу нидән башлана?**” шигырендә туган авылын мактый. Аның кешеләре дә гадирәк, суы да тәмлерәк, таңы да матуррак, һавасы да сафрак.

Ни генә юк авылымда

тәмле чишмә сулары,

кәжә сукмагыннан менсән

жил сызгыра таулары.

Аның бу шигырен укыганда синең алдыңда чылтырап аккан чишмәләре, биек таулары белән бөтен бер дөнья ачыла.

3нче укучы:

„**Шәһәрдә нәүмиз хәтер**” шигыренә игътибар итик. Бу эсәрендә шагыйребез үзенең туган авылын, анда үткән бала һәм үсмер чагын сагынуын гап- гади генә, әмма бик үтемле итеп тасвирлый. Бу шигырьне без туган нигезен сагынуның югары дәрәжәдәге үрнәге, дип әйтә алабыз. Аны, әлбәттә, хәтерендә калган авыл чишмәсе төбәндәге чуерташлар, тегермән, тәмле алмалар сагындыра. Ул уендашларын, сугыш кичкән агайларны сагына. Аның хәтерендә ат жигәргә өйрәнүләр, аулагыйлар, кунак кызлары, ул чорның ярлылыгы һәм бай күңеле. „Туган ягын сурәтләгәндә ул хыялый бер үсмер, ялларын тузгытып далада чапкан кырыкмыш тай, беренче саф мэхәббәте кабынган гашыйк, туган жиренең газиз баласы сыман! Гажәеп эпитетлар, сынландырулар, ашкын хисләр тулып тора аның туган эсәрләрендә. Миңа калса, Марсель туган жирен, Азнакай буйларын, жир өстеннән генә түгел, кошлар очар биеклектән күзәтә”, - дип яза Гариф Ахунов.

4 нче укучы:

„**Туган як тургае**” шигырендә ул туып- үскән жирендә генә бәхет тәмен белгәнән яза, аңа язу өчен илһамны туган ягы бирә. Туып- үскән нигез кеше

күңеленә моң сала, аны канатлы, илаһи итә, яшәүгә көч өсти, онытылмас моң булып озатып йөри. Анда аны газиз әткәе белән әнкәсе көтә.

Бәхет тәмен беләм
туган жирдә генә,
иген кырларына күмеләм.

Монда – гомер юлым,
монда – туган моңым,
тургай булып жырлый күңелем.

Бу нәфис яңгыраучы юлларда горурулану белән баатылган шатлык- сөөнеч тасвирлана.

5нче укучы:

„Ераклыктар жиле“ шигыренә игътибар итик:

Туган якның бүресе дә якын
бөкресе дә гарип тоелмыйдыр,
Жыры тынмас салкын чишмәләренә
Суын эчеп кенә туелмыйдыр.

Шагыйрь туган ягын жаны- тәне белән яратмаса, мондый юлларны яза алып идеме?

6 укучы:

Марсель Галиев ижатында күңелнең иң нечкә кылларын тибрәткән әсәрләренә берсе- **“Чатыр тау жиле”** Чатыр тау итәгендә үскән кеше өчен бу әсәр-жан авазы. Минем үземнен дә бу тауга менеп, аның матурлыгы белән хозуланганым бар. Искиткеч матур! Әлегә юлларны күзәтик: “Уй-хыялларыңа канат куяр өчен шушундый лаек биеклеп кирәк икән. Кочагыңда- рәшә сулышыннан тибрәнгән япан киңлекләр. Бу кодрәт каршында үзеңнең бик кечкенә зат икәнлегенә беләсен, әмма тау, үз биеклегә белән исертеп, сиздермичә генә олылау хисе юаныч бирә, күңел дөнъяның чиге офык сызыгына тоташа да... йөрәгә тау йөрәгә белән бер аһәндә тибә башлай...” Бер генә тапкыр гына булса да, Чатыр тауга күтәрелергә кирәк әлегә язучы әйткән хисне тулысынча тою өчен!

Ә Чатыр-тау жилең ничек тасвирлай язучы: “Чатыр тау жиле үз катына кешеләр менгәнне нинди ярата, зарыгып көткән була; уйнаклап килеп кочаклап ала да, шатлыгыннанмы – әле жырлай, әле көлә, әле үкси... Аннары, үлән өстенә ятып мәтәлчек ата, билеңнән алып көрмәкләшә, аягыңа сөт тешле көчек булып сарыла, куеныңа кереп, суык борынлы пәси булып мырылды, сабий булып чәчәңне тузгыта, йолыккалай. Юк, мондый жил, мондый да саф, мәжүси жил бүтән беркайда да исми, валлаһи исми. Рәхмәт сиңа, Чатыр- тау жиле! Күңелдәге юшкынны, гөнаһларны тараткан өчен мең рәхмәт сиңа! Жирсегән чакта жилне дә сагыңасың икән!” “Чатыр тау жиле” традицион нәсер таләпләренә туры китереп ижат ителгән. Нәсернең үзәгә – туган жирне ярату хисен белдерү.

7нче укучы:

“Нигез” повестендә дә туган якны сагыну, аның матурлыгына соклану темасы күтәрелә. “Кешеләр генәме, сулар да бит туган ягына кире кайта. Диңгезгә барып житкән чишмә сулары, парга әйләнеп, болыт хасил итәләр дә, яңгыр булып, туган якка кайтып явалар. Табигатьнең ашкыну белән сагыну арасындагы мәңгелек бәйләнеше...” – дип яза ул әлегә повестендә.

Шулай ук туган як белән балачак аерылгысыз аның эсәрләрендә: “Тау астыннан караганда, авыл ак түбәләре белән уч төбөндәгедәй жәйрәп ята. Сирәк кайтылганга күрә үзгәрешләр бигрәк тә нык сизелә. Ә мин, жүләр, һаман эле иске урамнарны, салам түбәле өйләргә юксынам. Малай чакта үзем ачып кәргән капка тавышлары да хәтердән жуелмаган. Зур шәһәрләрдә, чит-ят илләрдә патшалар яшәгән, корольләр салдырган затлы сарайларны карап йөргәндә дә мин арыш саламы ябылган гади авыл өйләргә юксынып күз алдына китерә идем. Алтын белән чигелгән стеналар, читтән карап сокланыр өчен генә яратылган асыл әйберләр – салкын купшылык иңне баса, жанны кыса башлый һәм шул чакта сиздерми генә артыңнан килеп кемдер чабуыңнан тарта, борылып карасаң... артыңда беркатлы елмаеп, малай чагың басып тора. Көзгә кебек идәндә ул яланаягыңнан яфрак-яфрак дымлы эзләр калдырып, сине үзе белән ияртә дә очыртып кына диңгезләр, кыя-таулар аша салам түбәле өйгә алып кайта. Тик... ул өйнең инде эченә сыеп керә алмыйсың. Арыш саламы ябылган “алтын түбәле” өй бала чакның бөек әкиятә булып хәтер утравына күчкән.

Укытучы: Марсель Галиевнең барлык эсәрләре белән танышып чыктык. Тәнкыйтьчеләр язган мәкаләләргә дә игътибар иттек. Һәр ижат кешесе үзенең туган җире, туган нигезе, суын эчеп үскән чишмәләренә мәдхия җырламый калмый. Марсель Галиевкә да хас бу күренеш. Ул үзенең ижаты аша безне туган телебезне, туган туфрагыбызны, үз нәселебезне, халкыбызның мәдәниятен, горелф-гадәтләрен, күркәм йолаларын, тарихын хөрмәт итәргә, яратырга һәм беркайчан да онытмаска чакыра. Ә безнең бурыч-туган ягыбызны, телебезне, горелф-гадәтләребезне онытмыйча дәвам итәргә, яратырга һәм хөрмәт итәргә.

Марсель Галиев шигырьләрендә Муйнак образы

*Мостафина Рената Радик кызы,
5 нче сыйныф укучысы, «Азнакай шәһәре гимназиясе»
Житәкче: Хәсәнова Фәйрүзә Васил кызы,
татар теле һәм әдәбияты укытучысы*

Марсель Галиев эсәрләре тема һәм жанр ягыннан бик бай. Аның шигъри тәлгәшләрендә, проза эсәрләрендә дөнья матурлыгы, якыннарына мөхәббәт, динебезгә һәм туган ягыбызга, тарихыбызга, телебезгә чиксез хөрмәт чагыла. Күпчелек проза жанрында ижат итсә дә, мине Марсель Галиевнең шигырьләре таң калдыра. Дүртъюллык, ике-өч строфадан торган шигырьләренә дә күпме мәгънә салынган. Аның шигырьләре әллә ничекләр итеп жанны актара, рәхәт бер халәттә тибрәтә. Күз алдында төсләр, матур сурәт-картина. Аның теле, стиле үзгә бертөрле, беркемнекенә охшамаган: затлы, нәфис. Шагыйрьлек җене, хыялый алдану бәхете... Ижатына бәяләмәне дә шагыйрьнең үз сүзләре белән кабатлайсы килә: «Шигырь-мәңгелек уккынында тирбәлгән күнел бишеге...», «Шагыйрь-Күк белән Жир арадашчысы!»

Теманың актуальлеге: Г. Тукай исемендәге Татарстан дәүләт премиясе лауреаты, Татарстанның халык язучысы, Татарстанның атказанган сәнгать эшлеклесе Марсель Галиев - минем якташым. Балалар өчен язылган шигырьләре аның ижатында билгеле бер урын алып тора. Дүрт томлык “Сайланма эсәрләре”нең беренче томында балалар өчен язылганнары “Сабыйлыкка ни житә?” исеме астында урнаштырылган. Биредә шагыйрь нинди генә образ тудырмаган... Төсле яңгыр, этәч

койрыклы Кәжә, умартачы Солтан бабай, жәяүле буран , Мыраужан...санап китсән, бик күп алар. Шулар арасында минем игътибарны Муйнак образы жәлеп итте. Әлеге образ Марсель Галиевнең жиде әсәрендә телгә алына. Шуңа күрә миндә Муйнак образы белән якыннан танышу теләге туды.

Тикшерү объекты: Марсель Галиевнең балалар өчен ижат ителгән шигырьләре.

Фәнни-әзләнү эшенең максаты: Марсель Галиев яратып тасвирлаган Муйнак образына характеристика бирү.

Максатка ирешү өчен түбәндәге **бурычларны** үтәргә туры килде:

- 1) Марсель Галиевнең балалар өчен язылган әсәрләрен барлау.
- 2) Муйнак образын күрсәтүдә файдаланылган сурәтләү чараларын табу.

Муйнак образы Марсель Галиевнең балалар өчен язылган жиде шигырендә очрый. Муйнак – кечкенә генә көчек, минемчә. Чөнки аңа шагыйрь яратып кына:

Ипи – сиңа, Муйнак аша,

Әйдә, син дә үс әле! – ди “Кесәле шигырендә [1; 274]

Кечкенә малайның чалбар кесәсенә сыйган ипине дә яратып Муйнакка бирә ул.

Муйнакның тышкы кыяфәтен сурәтләгәндә, Марсель Галиев сурәтләү чараларынан да бик оста файдалана. “Өтер койрыклы Муйнак”, “Кар борынлы Муйнак” [1; 288] кебек метафоралар кулланып, кечкенә көчекне безгә тагын матур итеп күз алдына китерергә ярдәм итә.

Тышкы матурлыгы өстенә, Муйнак-бик житез дә икән әле. Кечкенә малайлар туп тибеп уйнарга бик яраталар. Марсель Галиевнең дә герое уйнарга бик ярата. Әлбәттә кечкенә Муйнак һәрвакыт аның белән янәшә.

Иң алдан гел туп йөгәрә,

Аның артыннан Муйнак.

Алардан соң мин йөгәрәм,

Арттан жил килә уйнап.

Кайткан чакта иң алда-жил,

Муйнак узалмый жилне.

“Без – дүртгәү” шигыре [1; 270]

Этләрнең ихатадагы дошманнары, әлбәттә, песиләр. Аларның дуслыклары турында нинди генә әкиятләр сөйләсәләр дә, чынбарлыкта алар - бер-берсен күрә алмаучы ике хайван. Муйнак та Мыраужанга карата бик ачулы:

Үрә басып Муйнак өрә,

Тимер чылбыр шау тартылган,

Кабарынган Мыраужанны

Өзгәләп тә атар сыман. [1; 239]

“Оялу” шигырендә Марсель Галиев Муйнакны бик усал итеп сурәтләп кенә калмый, ул аны мактанчык та итеп күрсәтә. Мыраужан белән талашканда ул үзенә гел эштә булуы, көне-төне ихата саклавы белән мактана, ә мәчене ялкаулыкта гаепли. Үзеннән зур йөк төяп кайтучы кырмысканы күргәч кенә, аларның бәхәсләренә нокта куела. Муйнакка шул кечкенә генә кырмыска алдында оят булып китә.

Чынбарлыкта бер-берсенә дошман булсалар да, шагыйрь үзенә рәсемендә аларны “дуслаштырып” та куя. “Альбомдагы рәсем” шигырендә:

Муйнак ята телен салындрып,

Мыраубикә аның сыртында.

Песи тирәсендә бөтерелә –

“чи-чи” килгән тычкан да монда! [1; 257]

Татар халкы элек-электән йорт хайваннарын, бигрәк этләрне яраткан. Чөнки алар хужаларына хыянәт итмәгәннәр, киресендә аларны саклап, яклап торганнар. Шагыйрь Мунакның тагын бер сыйфатына туктала: ул укымышлы һәм бик акыллы да икән әле.

Кара күзлекле Муйнак

Китап тоткан, күр әнә!

Мәчене куркытмаска

Өрү фәнен өйрәнә. [1; 249]

Марсель Галиев үзенә Муйнагын бик ярата. Ул аның чалымнарын һәркайда күрергә тели. Хәтта урман артында ишетелгән кайтаваз тавышында да ул Муйнак тавышын ишетә:

Учны-учка куеп без кычкырдык:

- Жиләкле урын кайдаауу?

Муйнак булып өрдә урман

-Һау! Һау! Һау! Һау! [1; 255]

Фәнни – эзләнү эше барышында мин шагыйрьнең күп кенә шигырен укып өйрәндем, андагы образларны барлап чыктым. Гомумән, Марсель Галиев Муйнакны үз шигырьләрендә бик яратып сурәтләгән дигән нәтижәгә килдем. Төрле сурәтләү чаралары аша Муйнакны безгә акыллы да, кыю да итеп күрсәтә ала.

Эшемне Муйнакның барлык сыйфатларын туплап язган шигырь юлларым белән төгәллисем килә:

Муйнак дигән көчек белән

Таныштырдым мин сезне.

Марсель абый шигырьләре

Уйландыра бит безне.

Балалар да, өлкәннәр дә

Яраткан көчек Муйнак.

Үзе шаян, үзе житез,

Үзе һәрвакыт тыйнак.

Муйнак белән якыннан

Танышырга булсагыз,

Марсель Галиев язган

Шигырьләре укыгыз!

Әдәбият дәресләрендә предметара багланышлар принцибын тормышка ашыру

(7 нче сыйныфта Марсель Галиев ижатын тарих һәм музыка фәне
белән бәйләп өйрәнү буенча дәрес эшкәртмәсе)

*Мөхетдинова Резеда Фәвис кызы, “Лениногорск шәһәре
3 нче санлы урта гомуми белем биру мәктәбе” нең
татар теле һәм әдәбияты укытучысы.*

Максат: Марсель Галиевның “Уйна әле...” хикәясен анализлау

Планлаштырылган нәтижәләр:

Предмет буенча: Марсель Галиев ижатында булган үзенчәлекләрне өйрәнү, әдәбият, тарих һәм музыка фәннәре буенча белемнәрен тирәнәйтү;

Предметара нәтижәләр:

регулятив:

- уку мәсьәләсен кабул итү һәм дәрес дәвамында шуның буенча эшләү;
- куелган мәсьәлә нигезендә үз эшчәнлегенә планлаштыру.

танып белү:

- укылган материал буенча үз фикереңне формалаштыра белү;
- өлешләрден бербөтенне төзи белү;
- гомумиләштерү.

коммуникатив:

- үз карашыңны, фикереңне формалаштыру;
- бердәм эшчәнлектә уртак нәтижәгә килә белү;
- иптәшеңнең җавабын тыңлый белү;
- төп фикерне аерып ала белү.

Шахси нәтижәләр: чагыштыра, гомумиләштерә белү, сөйләм телен камилләштерү, белемнәрне гамәлдә куллана белү.

Дәрес төре: яңа теманы өйрәнү.

Метод һәм алымнар: әңгәмә, дәреслек белән эшләү, биремнәр үтәү, сорауларга җавап бирү һ.б.

Принциплар: фәннилек, аңлылык һәм активлык, предметара багланышлар принцибы, аңлаешлылык һәм көч җитү, системалылык һәм эзлеклелек, укучының шахси үзенчәлекләрен исәпкә алу, күрсәтмәлелек, аралашу.

Чаралар:

- программа, дәреслек, кулланмалар;
- компьютер, проектор, экран, пианино, пюпитр, гитара, граната муляжы шинель, солдат сумкасы, пилотка һ.б.

Предметара бәйләнеш: татар әдәбияты, музыка, тарих.

Җиһазлау: дәреслек, музыка өлкәсенә караган һәм сугыш чорын чагылдырган

Укучылар белән эшләү формасы: индивидуаль һәм фронталь.

Дәрес барышы:

I. **Мотивлаштыру-ориентлаштыру этабы.**

1. Исәнләшү.

Әдәбият укытучысы: Исәнмесез, укучылар!

Укучылар: Хәерле көннәр!

Әдәбият укытучысы: Кәефләрегез ничек?

Укучылар: Яхшы!

Әдәбият укытучысы: Димәк, татар әдәбияты дәресен башларга мөмкин. Бүгенге дәрес бик кызыклы булырга охшап тора. Иң элек, өй эшләрен тикшереп алырбыз.

2. Өй эшен тикшерү, нәтижәләр ясау.

3. Уку мәсьәләсен кую.

Әдәбият укытучысы: Укучылар, без әдәбият дәресләрендә төрле әдәби эсәрләр белән танышабыз, алар буенча фикер алышабыз, анализлыйбыз. Сыйныфның бүгенге бизәлешенә игътибар итегез әле, без бүген нәрсәләр турында сөйләшербез икән, ничек уйлыйсыз?

Укучылар: Музыка һәм сугыш турында.

Әдәбият укытучысы: Укучылар, сезнең җавапларыгыз бик дәрәс! Сез моны каян белдегез?

Укучылар: Сыйныфтагы предметларга карап белдек.

Әдәбият укытучысы: Сез бик сизгер икән! Афәрин! Укучылар, ничек уйлыйсыз, без моны кайсы язучы ижатына бәйләп өйрәнәбез?

Укучылар: Марсель Галиев ижатына. Чөнки тактада Марсель Галиевның портреты тэкъдим ителә.

Әдәбият укытучысы: Дәрес!

1 нче нәтижә. Бүгенге дәрестә Марсель Галиевның “Уйна әле...” хикәясе белән танышабыз.

4. Дәреснең максатын билгеләү

Әдәбият укытучысы: Әйе, укучылар, без бүгенге дәрестә Марсель Галиев ижаты белән танышабыз. Димәк, безнең максатыбыз нинди була?

Укучылар: Марсель Галиев ижатына хас үзенчәлекләрне ачыклау, “Уйна әле...” хикәясен анализлау.

Әдәбият укытучысы: Афәрин! Бик яхшы!

II. Уку мәсьәләсен чишү этабы.

5. Яңа теманы өйрәнүгә әзерлек максатыннан белемнәрне актуальләштерү.

Музыка укытучысы пианинода “Әллүки”дән өзек уйный. Уйнап туктагач, укучылар белән сорау-жавап формасында әңгәмә үткәреп ала.

Музыка укытучысы: Хәерле көн, укучылар! Сез әлеге генә бер музыкаль әсәрдән өзек тыңладыгыз. Сезнең аны моңарчы кайчан да булса ишеткәнегез бар идеме?

Укучылар: Әйе.

Музыка укытучысы: Сез бу көй белән кайда очраштыгыз?

Укучыларның жаваплары тыңлана (әбием көйләп йөри иде, Илһам Шакиров башкаруында ишеткәнем бар һ.б.)

Музыка укытучысы: Сез әлеге көйне тыңлаганда нинди хисләр кичерәсез?

Укучыларның жаваплары тыңлана

Әдәбият укытучысы: Марсель Галиевның “Уйна әле...” хикәясендә дә “Әллүки” телгә алына. Ул әсәрнең кайсы өлешендә килеп керә?

Укучылар: Михаил бүреләр алдында үлем белән бергә-бер очрашкач, бу көйне исенә төшерә.

Әдәбият укытучысы: Ни өчен?

Укучылар: Чөнки бу көй аның күңеленә бик якын, ул аңа туган ягын, якыннарын исенә төшерә. Ул үлем каршында үзен ялгыз итеп тоймас өчен, “Әллүки”не искә ала.

Музыка укытучысы: Укучылар, сезгә әсәрдә таныш булмаган берничә музыкаль термин очрагандыр. Әйдәгез әле, экранга күз салыйк һәм аларның мәгънәләрен, рәсемнәрен карап узыйк.

Экранда түбәндәге сүzlәр мәгънәләре һәм рәсемнәре белән бергә тэкъдим ителә:

Пюпитр

Аккорд

Соната

Гитара

Клавиша

2 нче нәтижә. Кешегә авыр вакытында күңеленә якын көйләр, музыка ярдәмгә килә, хәлен жиңеләйтә.

Музыка укытучысы: Гитара образы әсәрдә нинди роль уйный. Ни өчен автор нәкъ менә шушы уен коралын сайлаган?

Укучылар: Әсәрдәге гитара образы зур әһәмияткә ия. Чөнки гитара кыллардан тора. Әсәрнең төп герое Михаил үлем белән күзгә-күз очраша. Димәк, аның гомере дә кыл өстендә дигән сүз. Гитара Михаилның тормыш юлын чагылдыра.

Әдәбият укытучысы: Михаилның баштагы гомере бәхетле узганмы?

Укучылар: Юк, аның гомере бәхетле узган дип әйтеп булмый. Ул ятим кала һәм аны урыс карчыгы тәрбияләп үстерә. Шуңа күрә ул Мөнир дигән исемен Михаилга үзгәрткән мәжбүр була.

3 нче нәтижә. Михаил гомер буге үзен бәхетсез хис итә

III. Белем һәм күнекмәләргә ныгыту.

Әдәбият укытучысы: Укучылар, хикәя нинди вакыйгага нигезләнеп язылган?

Укучылар: Хикәядә Бөек Ватан Сугышы вакыйгалары искә алына?

Тарих укытучысы: Укучылар, без Бөек Ватан Сугышы турында шактый күп мәгълүмат беләбез. Бүген дә әлеге ямьсез вакыйганы искә алмый мөмкин түгел. Чөнки анализлана торган эсәрдә дә сугыш төп урынны алып тора. Игътибарны экранга юнәлткән (Сугыш вакытын чагылдырган бер өзек тәкъдим ителә. Видеоязманы караганнан соң, тарих укытучысы да БВС турында берәз мәгълүмат бирә).

Тарих укытучысы: Эсәрдә Бөек Ватан Сугышына бәйле нинди урыннар бар?

Укучылар: Беренчедән, эсәргә төп героине Михаил сугышта катнашып кайтып килә. Аның белән бер купеда кайтучы карчыкның улы да сугышта катнашкан, әмма аның үлде дигән хәбәр килгән.

Тарих укытучысы: Димәк, сугыш турында нәрсә әйткән мөмкин?

Укучылар: Сугыш кешеләргә бары тик кайгы гына китерә.

4 нче нәтижә. Сугыш кешеләргә бары тик хәсрәт, кайгы гына алып килә.

IV. Рефлексия.

Әдәбият укытучысы: Укучылар, дәрсә алган белемнәребезнең ничек үзләштерелгән дифференциаль биремнәр ярдәмендә тикшерелгән?

1 нче төркем өчен бирем: “Эсәр ни өчен өлешләргә бүлгән бирелә?”

2 нче төркем өчен бирем: “Автор ни өчен егетнең юлдашы итеп ялгыз карчыкны сайлай?”

3 нче төркем өчен бирем: “Хикәядәге чагыштыруларны табыгыз һәм аларның нинди роль уйнавын атагыз”.

Әдәбият укытучысы: Әйдәгез, биремнәргә үтәлешен тикшереп чыгабыз (биремнәргә үтәлеш дәресе яки ялгыш булудан чыгып, укытучы укучыларга билгеләр куя).

V. Дәресе йомгаклау.

6. Дәресе нәтижеләр ясау.

Әдәбият укытучысы: Бүгенгә дәрсә нәрсә өйрәндек?

Укучылар: Без Марсель Галиевның “Уйна әле...” хикәясен өйрәнеп анализладык.

Тарих укытучысы: Эсәр нинди вакыйгаларга нигезләнеп язылган?

Укучылар: Эсәр Бөек Ватан Сугышы вакыйгаларына нигезләнеп ижат ителгән.

Музыка укытучысы: Эсәрдә музыка нинди роль уйнай?

Укучылар: Эсәрдә музыка төп герой Михаилның авыр вакытларында ярдәмгә килә, юата, яшәү көче өсти.

7. Дәресе укучылар бәя бирә.

Әдәбият укытучысы: Дәресе ничек катнашуыгызга карап, үз-үзегезгә бәя бирегез. Моның өчен каршыгызда торган карточкалар белән җавап кайтарыгыз (укучылар сигнал карточкалары белән җавап бирә)

8. Өй эше бирү.

Әдәбият укытучысы: Укучылар, көндәлекләре ачып, өй эшен язып куябыз. Өй эше өч төрле вариантта тәкъдим ителә. Үзегез сайлап алып эшләрсез:

а) “Сугыш хатирәләре” темасына проект әзерләргә

б) “Кеше һәм моң” темасына инша язарга

в) Михаил Нагимовичка характеристика язарга

Әдәбият укытучысы: Укучылар, дәрестә актив катнашуыгыз өчен зур рәхмәт! Дәрәс шактый кызыклы узды. Без өч фән укытучысы да сездән канәгать калдык. Исән булыгыз!

М. Галиев ижатында туган як темасы

*Рахманова Диана, 7 сыйныф, “Азнакай шәһәре
5 нче урта гомуми белем бирү*

һәм инглиз телен тирәнтен өйрәнү мәктәбе”.

*Житәкче: Шәхмиева Светлана Фәрәһат кызы,
татар теле һәм әдәбияты укытучысы*

Һәр төбәкнең үзенең күренекле шәхесләре, атаклы кешеләре була. Безнең районыбыз да талантлы шәхесләргә бик бай. Без әлеге күренекле шәхесләре һәрдаим искә алабыз, әдәбият дәрәсләрендә якташ язучыларның ижатларын өйрәнәбез. Шулар арасында миңа иң ошаганы – Марсель абый Галиевның ижаты. Аның теле дә, стили дә башка, чөнки ул берәүне дә кабатламый, берәүгә дә иярми. Аның һәр нәрсәгә үз карашы, үз мөнәсәбәте. Шуңа күрә минем Марсель абый ижатын тирәнрәк өйрәнәсем, аның ижаты турында күбрәк беләсем килде. Бигрәк тә туган ягыбызга багышланган әсәрләре мине кызыксындырды. Шуңа әлеге хезмәтемдә Марсель Галиев ижатында туган як темасын күзәтүне **максат** итеп алдым. Минемчә, өйрәнелә торган бу тема мәктәп кысалары өчен бик **актуаль**.

Хезмәтемнең бурычлары:

1) язучының ижаты белән танышу; якташ шагыйрьнең шигырьләре аша туган ягыбызның үзенә генә хас булган кабатланмас матурлыгын күрергә өйрәнү;

2) башкаларга шагыйрьнең дөнъясын житкерү.

3) туган төбәккә, аның кешеләренә, табигатенә хөрмәт хисе уяту.

Төп өлеш.

Марсель Галиев проза һәм поэзия жанрында ижат итә. Поэзиясендә булсын, прозасында булсын туган җиргә мэхәббәт, аны өзәлеп сагыну, чиксез соклану хисләре кызыл жеп булып сузылган. Аның лирикасында туган як темасы әйдәп баручы темаларның берсе булып тора.

Күзәтүемне Марсель Галиевнең “Туган як” шигыренән башлайм. Бу шигырьдә нинди серле итеп сурәтләнә алган ул туган якны. Аның туып- үскән ягында гына „йолдызлар тәлгәш- тәлгәш сибелә”, „таулары ап- ак яллы болытларны тышаулы”, „абагалары чәчәк ата”, „суларында кояш йөзә”, „малайлары Айга менеп кармак сала.”. Гипербола – арттыру, сынландыру алымнары аша лирик геройның соклану хисе үстерелә.

Туган якның тиңсез гүзәллеге, тагын бик күп шигырьләрендә, Марсель абыйга гына хас купшылык белән сурәтләнә.

Гап-гади Чатыр тау да аның өчен тау гына түгел:

Ерактан ул-зәңгәр пирамида.

Чал Уралның соңгы дулкыны.

Төбәгебездәге горур Чатыр тавының биеклеге һәм бөеклеге иң беренче Марсель абый дөньяга танытты. “Чатыр тау жиле” нәсерендә ул аны мәгърур тау, туган як тәхете, туган ягымның йөзек кашы дип атый.

Марсель абыйның күңелендә туган якның ачык күңелле халкы, тиңсез матурлыгы яши.

Туган жирем,

Чибәр халкың суыңнандыр синең,

Күңелләре ачык капкалы.

Матуррак жирләр булса бардыр,

Тик мин сиңа тиңне тапмадым.

“Томер йомгагы” әсәрендә балачагына кайта, күңелендә якты хатирәләрен яңарта: “Минем дә туган авылым, инешем, тау- үзәннәрем, урман- тугайларым, ерак киткән саен кечерәя барып, нәни генә хәтер йомгагына әверелеп, күңелемә күчкән...”

Әнә ул - мин өстәл янында рәсем ясым, тышта буран, мич артында, тыйнак кына, чикерткә сайрый. Стенада күкеле сәгать келт-келт вакыт саны. Әни ястыкка аркасын терәп утырган да оек бәйли. Балачакның кадерле, самими сурәтләрен санап кына бетерлекмени!”

Марсель абый капка шыгырдавын да, әти-әнисенең тавышын да, күз карашын да, күрше- күләннәренең йөз рәвешен дә, авылының ярлы- ягымлы манзарасын да хәтерендә саклый. Һәм: “Болар минем күңелемне юатып, илһамга баетып торучы истәлекләр,” - дип яза.

“Шәһәрдә нәүмиз хәтер” шигыренә игътибар итик. Бу әсәрендә шагыйребез үзенең туган авылын, анда үткән бала һәм үсмер чагын сагынуын гап- гади генә, әмма бик үтемле итеп тасвирлый. Бу шигырьне без туган нигезен сагынуның югары дәрәжәдәге үрнәге, дип әйтә алабыз. Аны, әлбәттә, хәтерендә калган авыл чишмәсе төбендәге чуерташлар, тегермән, тәмле алмалар сагындыра. Ул яшәтәшләрен, сугыш кичкән агайларны сагына. Аның хәтерендә ат жигәргә өйрәнүләр, аулак өйләр, кунак кызлары, ул чорның ярлылыгы һәм бай күңеле.

Туган ягын сурәтләгәндә, ул-хыялый бер үсмер, ялларын тузгытып чапкан колын, беренче саф мәхәббәте кабынган гашыйк, туган жиренең газиз баласы.

“Актүбә чишмәләре” шигырендә сагышлы юлларның кабатлануы шигырьнең тәэсирлелеген арттыра, сагыну хисен тагын да көчәйтә. Шагыйрь туган ягына ашкына, аңа мәдхия жырлый.

“Булсын иде” шигырендә ул авылын ни өчен сагынып кайтуын антитеза сурәтләү чарасы ярдәмендә аңлата.

“Туган як тургае” шигырендә ул туып - үскән жирендә генә бәхет тәмен белгәнән яза, аңа язу өчен илһамны туган ягы бирә.

Еракта яшәсә дә, туган төбәк, аның гүзәл табигате Марсель абыйны үзенә тартып тора.

Үскәнбезме таралышыр өчен

Туган жирдән ерак- еракка.

Яшәсәк тә кайсы тарафларда-

Юллар тарта һаман шул якка. –дип яза ул “Туган жиргә мәдхия” шигырендә.

“Туган як мәзәкләре”ндәге каһарманнар туган төбәгебезнең гади кешеләре. Алар жылы юмор, кешегә мәхәббәт белән язылган. Аларда мин безнең якка гына хас исемнәр, безнең якта кулланыла торган сүзләр очраттым. Ә бу инде язучының туган яктан аерылгысыз икәннен күрсәтә.

Марсель абый эсэрләрәндә очраган Тымытык, Сәпәй, Актүбә, Урсай, Әгерже һ.б.-болар безнең Азнакай районы авыллары, төбәкнең топонимикасы. Аларның һәрберсенең үз тарихы бар. Язучының эсэрләре аша алар күпләргә танылдылар.

Эзләнү эшемдә максатыма ирештем дип саныйм. Эш барышында Марсель Галиевның туган якка багышланган эсэрләре белән таныштым. Тәнкыйтьчеләр язган мәкаләләргә игътибар иттем.

Мин үткәргән тикшеренүләрдән күренгәнчә, Марсель абый-үзенең туган жиренә мәдхия жырлаучы язучы. Ул үзенең ижаты белән туган якны яратырга, аны сакларга, күңел белән тоемлыый белергә өнди, халкыбызны хөрмәт итәргә чакыра.

Минем уйлавымча, туган якларыннан читтә яшәүчеләр, Марсель Галиев шигырьләрен укып, күңелләренә тынычлык, юаныч, сагынуларына дәва табарлар.

Шундый якташыбыз булуы белән мин горурланам һәм Марсель абыйның ижади мирасын ныклап өйрәнәргә кирәк дип уйлыйм.

Учымда-тургай шәүләсе (*Марсель Галиев ижатында кош образлары*)

*Рахманова Нәзилә, 10 сыйныф,
«Азнакай шәһәре 4 нче лицее»
Житәкче: Сабирова Халидә Гарифҗан кызы,
туган тел һәм әдәбият укытучысы*

Көмеш телле кошчык сибә генә
Игеннәргә шифа сүрәсен.

Бу – бәхетле нокта. Башны чөям,
Учка кысып тургай шәүләсен.

Марсель Галиев.

Элек-электән үк кеше белән табигать аерылгысыз булган. Кеше үзен беркайчан да табигатьтән өстен куймаган. Ата-бабаларыбыз терлек-туар, кошлар һәм күбәләкләр белән киңәшәп, серләшәп, кайгы-шатлыкларны уртаклашып яшәгәннәр. Бу – рухи тормышның бөтенлеге.

Ата-баба сандугач, карлыгач, күке, кыр казы, тургай белән серләшәп гомер кичергән. Бу кошларның һәрберсе кеше күңеленә үзенчә тәэсир иткән, кеше күңеленә аерым халәтенә аерым кош булган (Мәһдиев, Бәхилләшү., 1990:426). Кошлар-табигать бизәкләре. Алар әкиятләрдә, мәкаль-әйтемләрдә, йолалар, юраулар, төрле кушаматларда яшиләр. Кеше үз тирә-юнендә яшәүче, моңлы тавышлары, тышкы матурлыклары белән аның тормышын бизәүче, үзенә яхшы таныш булган кошларга мәкиббән. Кош образларын шагыйрьләр һәм язучылар үз ижатларында яратып тасвирлыйлар. Кошлар белән кешеләрнең уртаклыгы шунда: алар да нәкъ кешеләр кебек, кошларда да кеше язмышлары.

Дөньяда, табигатьтә бик күп төр кошлар бар. Алар 28 отрядка, семьячылыкка, яки 8600 төркемгә берләшәләр (Сов. энц. слов., 1979: 1091-1092). Ә Идел-Урал регионнда тереклек итүче кошларның төре өч дистәдән дә артмый. Татар халык авыз ижаты эсэрләрәндә һәм язучылар ижатында әлеге кошларның барсын да очратырга мөмкин.

Фәнни-эзләнү эшемнең **объекты**-Марсель Галиев эшчәнлеге. **Предметы** исә Марсель Галиевнең кош образларын яктырткан эсэрләре.

Фәнни-эзләнү эшен язганда түбәндәге **максат** куелды: М.Галиевнең кошларга мөнәсәбәтен, образ буларак язучы ижатында нинди кошлар алынуын, яратып кулланган образларын ачыклау, шагыйрьнең күңел халәтен чагылдырган образларны билгеләү.

Максаттан чыгып, түбәндәге **бурычлар** куелды:

1) Марсель Галиевнең тормыш юлына һәм эшчәнлегенә караган материалны барлау, туплау, системалаштыру;

2) Кошлар белән бәйле лирик әсәрләрэн уку һәм анализлау.

Хезмәтнең **структурасына** килгәндә, фәнни-эзләнү эше керештән, төп бүлектән, йомгак һәм файдаланылган әдәбият исемлегеннән тора.

Бу тема **бик актуаль, чөнки** табигатькә, жан ияләрэнә мөнәсәбәттә кеше күңеле ныграк ачыла, әхлакый йөзе ныграк тоемлана.

М.Галиев ижатында кош образлары ярдәмендә чагыштыру, метафора, янәшәлек һәм башка алымнар белән ясалган сүз-сурәтләр, тәгъбирләр лирик әсәрләрнең идеясен матур яңгырашлы, йөгөрәк телле, жыйнак формада белдерү өчен хезмәт итәләр. Лирик геройның тышкы һәм эчке матурлыгын, үз-үзен тотышын, рухи дөньясын тыңлаучы күңеленә тәэсир итәрлек дәрәжәдә сурәтләүдә аларның роле зур.

М.Галиев шигырьләрендә иң киң таралган кош образлары-тургай, акчарлак, карга, сандугач, карлыгач, чыпчык, былбыл, торна, кыр казы, тәкәрлек, песнәк, саескан, бөркет, аккош, сыерчык, ләкләк, тилгән, тукран булса, шулар арасыннан язучы тургай образын аеруча яратып кулланган. “Тургай биеклегә” шигырендә лирик герой өчен буй житмәс зәңгәр күктә очучы тургай образы бәхетле балачак белән бәйле:

Төнге юлның соңы житеп килә,
Ә малайжан - татлы төшендә.

Тургайларга кадәр очып менгәч,
Уяныр ул толып эчендә.

“Тургай шүләсе” лирик әсәрендә “моң бәбәге” булган тургай бисмилла әйтеп ямьле жәйне башлый. Ул үзе “көмеш телле” һәм басудагы игеннәргә “шифа сүрәсе” сибә. “Арышлар буйга сикерә” шигырендә шагыйрь “тургай кояштан тама” дигән тасвир бирә. Малайчакның бәхетле мизгелләре дә тургай жыры белән бәйле. Гомумән, лирик геройның “тугайлары тургайлы”, “күңеле тургай булып жырлый”, “туган жире- тургай жыры”. Әдип өчен тургай – басу-кырлар Алласы:

Сары диңгез уртасында

Жилкәндәй килә торасы.

Ә күктә – кырларым Алласы –

Жырдан яралган *тургай* баласы. “Август кыры”

М.Галиевнең герой-шагыйрь Муса Жәлилгә атап язган шигырьләре байтак. Үзенә бөтен гомерен туган иленә, туган халкына багышлаган Муса Жәлилнең тормышы-героик тормыш ул. Менә ничә еллар инде ул халык күңелендә якты бер жыр булып яши. Муса Жәлил-үлемсез. Бернинди явыз үлем, бернинди дошман гильотинасы да аны безнең арадан алып китә алмый. Шуңа күрә дә М.Галиев “Муса” шигырендә герой-шагыйрьнең жырларын “*күк тулы тургайлар*” дип тасвирлай;

Хыялымны кисә алмадың, жәллад!

Тамыры аның илдә калды.

Жырларымны сыйдыра алмадың зинданыңа.

Тургай белән күкләр тулы!

Әдип лирик шигырьләрендә *сандугач* һәм *былбыл* образларын яратып куллана. *Былбыл* образы аша киләчәккә якты өмет белдерелә. *Былбыл* атамасы *сандугач* мәгънәсендә йөри. *Сандугач* атамасы *былбыл* сүзгә белән алыштырыла. *Сандугач* образының үзенә генә хас мәгънә төрләре бик киң. Шагыйрьнең лирик шигырьләрендә сандугач-сөөнеч-шатлык билгесе, ул туганнарның, дус-ишләрнең бергә жыелып күнел ачуларын гәүдәләндерүче. *Сандугач* лирик геройның рухи терәге-борчуларын уртаклашучы, аның сердәше ролендә килә.

“Былбыл жаны” шагыйрь Мөдәррис Әгъләмовка багышланган. Әдип шагыйрьнең жанын “*былбыл жаны*” дип атый. Халкы өчен затлы эсәрләр язган М.Әгъләмовның бәргәләнган йөрәген *былбыл жаны* белән чагыштыра. Лирик герой фани дөньяда нибары 60 ел яшәгән шагыйрьне сагына һәм бик иртә бакыйлыкка күчүенә күңеле сызлана:

Шул халкым дип бәргәләнган йөрәк
Соңгы тибешләрен саниймы;
Күкләр тынын сизгән *былбыл* жаны
Каурый канатларын саниймы?

Гадәттә, сандугач кеше күзенә күренми, шуңа аның гажәеп музыкаль тавышы күңелдә үзенә күрә бер серлелек уята. Бу исә үзенчәлекле символик мәгънә тудыра. “Жәй хозурында” шигырендә *күке сандугач* белән чагыштырып бирелә. *Күке* күпме генә тырышмасын, *сандугач* кебек матур сайрый алмас:

Күкенең тавышы үзгәргән,
Сакаулуй, салкынмы тигәндер?
Ә бәлки, үз моңын үзгәртеп,
Сандугач буласы килгәндер.

М.Галиевнең “Мәңгелек хәрәкәт” шигыре Испания шагыйре бөек Федерико Гарсиа Лоркага багышланган. Бу гажәеп шагыйрьне әдип *сандугачка* тиңли һәм аны “*испан сандугачы*” дип атый:

Төнен кунып зәйтүн агачына
Испан *сандугачы* сайрыйдыр.
Яңа кабынасы йолдызларга
Күк бәгыре урын сайлыйдыр.

Туган тел! Бу сүз һәркем өчен кадерле, газиз! Чөнки тел – тормыш чыганагы. Һәркем өчен иң моңлы көй - үзенең милли көе, иң матур, иң кадерле тел-үзенең туган теле. М.Галиев туган телгә зур игътибар бирә һәм газиз туган телен *былбыллар теле* дип саний. Ә инде аның “Туган тел” шигырендә *былбыл* сайрап туган телгә кунган:

Бөек тә син, бөек та син,
И туган тел, туган тел,
Күп гамәлләр кылган тел!
Аргамаклар жилеп чапкан,
Былбыл сайрап кунган тел.

Татарстан Республикасының беренче Президенты Минтимер Шәрип улы Шәймиевкә багышланган “Дан язмышы” шигырендә “*былбыл моңы*”, “*бөркет ымы*” белән илбашының исеме чагыштырыла. Минтимер Шәрип улы-үзен бөтенләе белән туган милләтенә, республика халкына багышлаган шәхес. Хәзерге Татарстан Республикасын оештыручы, бөек тарихлы татар дигән милләтнең горур исемен

дөнъя күләмендә ишеттерүче беренче Президентыбызның исеме кошлар белән бәйлә икән. Аның исемендә *былбыл* аһәңе ишетелә һәм *бөркет* ымы чагыла. *Бөркет*-безнең якларда яшәүче иң зур, житез һәм матур, нык аяклы, үткен күзле, киң канатлы каракош. Бу корыч кебек кошның ныклығы “Минтимер” исемендә чагылыш тапкан:

Мулла кушкан корыч исем

Тәкъдиренә булгандыр.

Бөркет ымы, *былбыл* моңы

Бер йөрәктә тугандыр.

М.Галиев, Азнакай районы Уразай авыл хужалыгын күп еллар житәкләгән колхоз рәисе Мөхәммәдъяров Ринат Әзәл улына багышлап, “Гомер тавыннан карап” исемле шигырен яза. Якын дустан *бөркетләр* биеклегенә күтәрә:

Жилгә канат куеп тормыш дәрте

Бөркет булып иңгә кунсын икән.

Ак болытлар баштан сыйпап узар

Лаек биеклеген булсын икән.

Әйе, кешене хезмәт бизи! Ул житәкләгән зур хужалык районда гына түгел, республикада да алдынгылардан санала. Шуңа күрә дә Россия Федерациясенең һәм Татарстан Республикасының атказанган авыл хужалыгы хезмәткәре исеменә лаек булган Ринат Әзәл улы-*бөркетләр* биеклегендә!

Күке -гомер озынлыгын фараз итүче, моңлылык, сагышлану билгесе. “*Кәккүк* туган якта Стәрле таллыгында гомер саний”. Яки “*күке*-урман чегәне-гомер юрый”. “*Күке* кычкырган чакта өянкеләр башын ия”.

М.Галиевнең язучы Хәсән Сарьянга багышланган “Ике урман чигендә” шигыре бар. Монда *кәккүк* кайгы-хәсрәт символы буларак бирелә. *Кәккүк* яшь гомернең, гомумән, кеше гомеренең кыскалыгын искәртүче символ буларак кулланылган (Мәһдиев, фәнни хезм. жыент., 1982: 77):

Кем гомерен саний башлады соң,

Күке аваз салды якында?

Күке тавышы... Изге бер моң гүя,

Манарадай нарат янында

Тыңладык без, нинди моңсулык бу?

Күке чикнең теге ягында.

“Бер көнлек гомер” шигырендә лирик геройның *кәккүк* образы аша туган илен сагынуы, моңаю хисләре белдерелә. Ниндидер сәбәпләр аркасында туган жиреннән аерылган лирик геройның сагышы да *кәккүк* хәле белән тиңләштерелә:

Купшы залларга китереп,

Күкене тыңлап кара –

Өянке, инеш, болыннар

Бар моңын алып кала.

“Торналар төшкәндә” туган як темасына багышланган. Туган жир манзарасын, күңелгә якын һәм газиз булган басу-кырлар, тауларны, тугайларны, урман-суларны. әлбәттә, *торналар* белдерә:

-Торыйк! – диеп, сузып-сузып,

Күк битенә сөрмә сызып,

Сагынып кайта *торналар*.

-Күлем кайда? Күгем – анда.

-Күгем кайда? Күлем – анда...

“Юл чатында” лирик эсэрендэ юлчыларны озатып *торналар* оча. Аларның тавышлары иңрәп кала. *Торна*-күчмә кош. Кешене моңаерга, хәсрәтләнәргә мәжбүр итүче тагын бер сәбәп-гомер иткән жирдән, якыннардан аерылу. Кешеләрнең дә язмышлары күчмә кошларныкы кебек:

Һаваларда-*торна* тавышлары .

Ишетелә канат кагышлары,

Кошларда да кеше язмышлары,

Чит жирләргә китеп барышлары. “Кайту”

М.Галиев Төркиягә баргач, Динизле шәһәрәндә *этәчкә* куелган һәйкәл күрә. Шуннан соң “Этәчкә һәйкәл” исемле шаян шигыре туа. Шаян булса да, тирән мәгънә салынган. Гади генә дип йөргән *этәчләрне* дә аңлау өчен, дөнья күрү кирәк икән бит!

Профессор Ф.Урманчиевның «Дастаннарға лаек замана» дип аталган хезмәтендә кошлар образы һәм аларның сайравы күп вакытта сагыш-моң, хәтта кайгы-хәсрәт белән янәшә килү гасырлар буе үстерелгән закончалык дип күрсәтелә (Урманчиев, 1990: 180). Мисал өчен *аккош* образын алыяк. М.Галиевнең “Бер үк күпер булган юлыбызда” шигырендә *аккош* һәм *кара аккошны* чагыштырып бирә: *аккош* гел ак ул хыяллар; *кара аккош*-чынбарлык. Тормышта да нәкъ шулай.

Кошлар, юкса, бездән бәхетләрәк.

Яман сүздән жаны бизмәгән.

Ник соң Алла кешегә дә телне

Сайрар өчен генә бирмәгән? “Ерак янәшәлек”

Акчарлак-зур су, дингез кошы. М.Галиев ижатында бу образ лирик геройның кайгы-хәсрәте, борчулы хисләре белән янәшә кулланыла. Акчарлаklar-Идел кошлары. Алар Идел буена язны алып килә:

Иделемнең ачык көндәлге сыман

Акчарлаklar күктә, укып кара... “Чистарыну”

“Яшьлек акчарлаklarы” шигырендә бу кошлар лирик геройның яшьлеге символы буларак кулланылган. Лирик герой Агыйдел буенда яшьлеген исенә төшерә. Су өстендә уйнап очкан кошлар яшьлек *акчарлаklarы* буларак тасвирлана:

Язылмыйча калган ак көндәлек сыман

Оча уйнап, безнең яшьлек *акчарлаklarы*.

Марсель Галиев кешегә гаять зур игътибар бирә, шәхес, язылган һәм язылмаган кануннар хакында уйлана, бүгенге көн күзлегеннән чыгып бәя бирә, үз-үзе белән бәхәскә керә, нәтижә ясый. Бу яктан әдипнең гыйбарәләре үткенлеге, төрткеле булулары белән аерылып торалар. Афористик гыйбарәләрдә шагыйрьнең дөньяга карашы, яшәеш кыйммәтләренә мөнәсәбәте, фәлсәфи уйланулары чагыла. Тормыш-яшәешнең төрле ягына караган әлеге хикмәтле сүзләрдә ижтимагый-сәяси мәсьәләләр, яшәеш кыйммәтләре, әхлакий төшенчәләргә бәйле проблемалар яктыртылган. М.Галиевнең кошлар белән бәйле афоризмнары да байтак. Әдипнең афоризмнары аша гомер итү, тәкъдир һәм язмыш, туганлык-душлык мөнәсәбәтләре, эш-гамәл, дан-дәрәжә, холык-фигыль хакындагы тирән мәгънәле фәлсәфи уйланулар аша тормыш һәм яшәеш үзенең агы һәм карасы белән күз алдына килеп баса. Әдипнең канатлы сүзләре фикер тыгызлыгы ягыннан игътибарны жәлеп итәләр (Тимергалин, Марсельезалы сәхифәләр, 2 нче том, 2011:381). Менә аларның кайберләре:

“Сандугач буласы килүдән кәккүкләр сакаулана”.

“Кара карга карда кара күлэгә калдырмый”.

“Очып үтешли карлыгач түшен чылатып алгач, кытыкланып, күлнең зиһене таралды”.

“Тәрәбә көз күкнең сүтелгән сүрүен торналар белән типчи”.

“Бәхет кошын яралый күрмә”.

“Әтәчнең әтәчлеге кикригендә генә түгел”.

“Жырчы сәхнәдән сөйләргә тотынса, сандугач оятыннан чыпчыкка әверелә”.

“Очар кошлар кәрванын күрөп талпынган жаның, күк гөмбәзенә бәрелеп канатын канатканда, үзең әрнемә, шагыйрь, сүзең әрнесен”.

Фәлсәфи фикерләүнең бер формасы булган афоризмнарда хәзерге чорның ижтимагый-сәяси, мәдәни проблемалары, халык тормышына караган гомумиләштерүләр тупланган. Әдипнең афоризмнары образлылыгы, эмоциональ тәэсир итү көче, катлаулы күренешләрне үткен итеп чагылдыру, фикерне тыгыз итеп бирү мөмкинлеге белән характерлана.

Йомгаклап әйткәндә, шагыйрь кошлар дөнъясы аша яшәешнең өзлексез агышын, табигать белән кешеләр арасындагы мөнәсәбәтләрне тасвирлый. Аларның сайравы, жылы якка китүләре, я кайтулары кеше күңелендә моңсулык, сагыш тудыруы, якыннарны, сөйгән ярларны искә төшерүе, гомер агышын, дөнъяның фанилыгын искәртүе-табигый хәл (Мәһдиев, фәнни хезм. жыент., 1982: 89 бит). М.Галиев табигатьтәге реаль кошлар белән “күңел кошы” арасында параллельлек үткәрә. Кеше күңеле хөрлек теләгән кебек, кошлар да азатлык тели. Кошларны рәнжеткән кешенең үз күңеле дә тар, тоткынлыкта яши.

Әйләнә-тирәбезгә, кош-кортларга, жанварларга гына түгел, бер-беребезгә карата да матур мөнәсәбәтләр югала барган хәзерге заманда, Марсель Галиев әсәрләре мәрхәмәтлелек, шәфкатьлелек, киң күңеллелек, кайгыртучанлык кебек матур сыйфатларны үстерергә ярдәм итә.

“Үз тәхетен эзлим һәрбер сүзгә...” (әдәби – музыкаль кичә үрнәге)

*Сабирова Халидә Гарифҗәң кызы, Азнакай шәһәре
4 нче лицееңың туган тел һәм әдәбияты укытучысы*

“Ул сүзләрен кая куярың?” – дип

Сорасагыз миннән әгәр дә,

Үз тәхетен эзлим һәрбер сүзгә

Язылачак яңа шигырьдә.

М.Галиев

Кичә укучыларны язучының тормыш юлы, ижаты белән таныштыру; әсәрләрен уку, бәяләү; шигърияткә мөхәббәт тәрбияләү; сәләтле балаларны ижади эшкә җәлеп итү, сәләтләрен үстерү өчен майдан ачу **максатыннан** уздырыла.

Кичәнең барышы

Кичә Миргаяз Шәрәфиев башкаруында “Кайту” (М.Галиев сүзләре, Л.Батыр-Болгари көе) дигән җыр тыңлау белән башлана. Аннары укучылар М. Галиевнең “Туган як”, “Малай чакка хат”, “Туган як тургае” шигырьләрен сәнгатьле итеп яттан сөйли.

1 нче алып баручы. Хәерле көн, хөрмәтле кунаклар, укытучылар һәм укучылар! Бүгенге кичә якташ язучыбыз Марсель Галиевнең ижатына багышлана. Автор үзе дә әдәби-музыкаль кичәбездә катнаша. Әйдәгез, кадерле кунагыбызны кайнар алкышлар белән сәламлик.

2 нче алып баручы. Моннан 75 ел элек, 1946 елның 8 октябрдә Татарстанның Азнакай районы Балтач авылында игенче Баян абый гаиләсендә Марсель исемле малай дөньяга аваз сала. Әле ул үзенә татар дөньясында үзенчәлекле шагыйрь, Татарстанның халык язучысы, Г.Тукай исемендәге Дәүләт бүләге лауреаты Марсель Гали буласын белми, әлбәттә. Моңарчы әле бик күп юллар узасы, зур эшләр башкарырга туры киләчәк аңа. (Экранда слайдлар: бала чагы, эти-әннисе)

1 нче алып баручы. Марсель абый, иң беренче язмагыз кайда һәм кайчан басылып чыкканы хәтерегездәме әле?

Марсель Галиев. 1968 елда. Азнакай районының “Маяк” газетасында. Армиядән кыска вакытлы ялга жибергәннәр иде. Туган яктан янадан китеп барыш. Поезд белән Идел аша чыкканда шундый юллар күңелгә килде:

Идел, Идел
Күзен кыса кояш нурларыннан,
Елмая күк сине каршылап.
Тукта, поезд, нигә ашкынасың,
Карый алмыйм сине яхшылап...

2 нче алып баручы. 1979 елда беренче китабы – “Еллар чалымы” исемле шигырьләр жыентыгы дөнья күрә. Әлеге жыентыкта тупланган лирик әсәрләре төсле аһәңгә бай: табигать сулышы һәм жан тибрәнеше бер яссылыкта үрелеп бара. Шуңа күрә дә аның шигърияте, укыган саен яңа төсмерләре белән ачылып, кабатланмас хисләр тудыра.

(“Бер елганың ике яры”, “Әбиләр чуагы”, “Юл чатында” шигырьләре укыла)

1 нче алып баручы. Безнең якларның даны саналган, жырларда жырланган Чатыр тау М.Галиев ижатында аеруча зур урын алып тора. Инде без күреп гадәтләнгән Чатыр тауны ул туган як тәхете итте. Аның күзгә-башка күренмәгән жиле дә, баксаң, бик үзенчәлекле икән. “... уйнаклап килеп кочаклап ала да, шатлыгыннанмы-әле жылый, әле көлә, әле үкси... аннары, үлән өстенә ятып мэтәлчек ата, биләңнән алып көрмәкләшә, аягыңа сөт тешле көчек булып сарыла, куеныңа кереп, суык борынлы пәси булып мырылды, сабий булып чәчәңне тузгыта, йолыккалый. Юк, мондый жил, мондый саф, мәжүси жил бүтән беркайда да исми, валлаһи, исми...” – ди ул һәм менә шулай Азнакай ягының исәр жилләренә кадәр яратып, тәмләп яратып яза. Чатыр тауның жил-аргамагында ул үзе генә түгел, күпме язучыларны хозурландыра.

(“Чатыр тау” шигыре укыла.)

2 нче алып баручы. Әдип туган телебез язмышына, аның киләчәгенә битараф түгел. Ул борчыла, ана телен хөрмәт итәргә, онытмаска кирәклеген искәртә. Туган телгә дан жырлый.

(“Туган тел” шигыре укыла)

1 нче алып баручы. Ижат дөньясында һәркемнең үз тавы, үз биеклеге була. Мондый билгеләмә М.Галиевнең ижатына бигрәк тә туры килә. Ул сүзләренә тәмен, кадерен тоя, аларны зөбәржәт ташындагы төрле төсләр-чагылышлар белән уйната белә. Шагыйрь һәр сүзнең үз тәхетен эзләп таба белә. Тукай үзенә туган телен,

Шүрәлесен, Туфан Миңнуллин үзенә Әлмәндәрен, ә Марсель Галиев үзенә әнисе образын тәхәткә күтәререлек сүзләр таба.

Зөһрә Шәрифуллина башкаруында видеоязмада “Су буеннан әнкәй кайтып килә”
(М.Галиев сүзләре, Л.Батыр-Болгари көе) жъырын тыңлау.

2 нче алып баручы. М.Галиев халыкның жыр лирикасын да читләтеп үтми. Аның күп лирик шигырьләре жыр булып китә. “Һаваларда торна тавышлары”, “Көзгә моң”, “Нинди моң бар төнге күзләрендә?”, “Су буеннан әнкәй кайтып килә”, “Миләшле көз”, “Миләүшә”, “Син дә кайт мәхәббәт ярына” һ.б. шигырьләренә композиторларыбыз тарафыннан көй язылган. Кеше рухының нинди генә тирбәнешләре юк бу жырларда! “Болар классик жырлар, киләчәккә барачак затлы жырлар,” - ди алар турында Равил Фәйзуллин.

Миргаяз Шәрәфиев башкаруында “Көзгә моң”
(М.Галиев сүзләре, Р.Яхин көе) романсын тыңлау.

1 нче алып баручы. М.Галиев-юмор остасы да. 1996 елда язучының “Кәефен шәпме?” китабы басыла. Әлеге китапта көлкеле хикәяләр, күренекле шәхесләр турында төртмәле һәм шаян истәлекләр тупланган. 2003 елда чыккан “Арыслан йокысы” китабында юморескалар, әдәбият-сәнгать кешеләре хакында елмаюлы хатирәләр язылган.

(“Рәтле эш”, “Шәп чакларың бар иде”, “Шүрәле нигә кирәк?” мазәкләре укыла)

2 нче алып баручы. Кеше күңелендә уелып кала торган иң якты, иң гүзәл вакыт – балачак. М.Галиевнең “Жиңәсем килде” (1981), “Шүрәле һәм жил” (1990), “Шүрәле гаеплеме?” (2002) китапларында балалар өчен язылган хикәяләр, шигырь һәм балладалар тупланган. Әлеге әсәрләрдә сабий бала дөнъяны өйрәнә, аны танып-белергә тырыша, ә янында иң кадерле кешеләре -әнисе белән әтисе була. Балачактагы уеннар-иң кызыклысы, дуслар-иң якын жан дуслар, хыяллар-иң татлылары. Әдип бала күңеленә дөнъясын бар нечкәлекләре белән ачып бирә.

1 нче алып баручы. М.Галиевнең тагын бер талантлы ягы-мемуарлар язу остасы булу. Әдипнең 1998 елда “Догалы еллар” исеме астында әдәби-публицистик китабы дөнъя күрә. Нәби Дәүли, Хәсән Сарьян, Рөстәм Яхин, Равил Фәйзуллиннар турында хатирәләр яза. Язучының һәр кыйссасында тарих сурәтләнә. Канлы һәм шанлы, фажигале, кимсетүле һәм кисәтүле горур тарих! Рөстәм Яхин турындагы язмасында композиторның моң чыганагын болай тасвирлый: ”Татарның киң ябалдашлы, тирән тамырлы гомер агачында сындырылган, күмерләнгән, кайгы-хәсрәт, әрнү-каргышлары гына түгел, биеккә үрелгән нык-сәламәт үсентеләрендә яшәүгә мэдхия, тыенкы сагыш, сөю-сәгадәт рухы да бар. Рөстәм ага үз ижатында милли төсмерләренә нәкъ менә шундый тармаклардан үрелеп алгандыр.”

2 нче алып баручы. Марсель Галиев-татар халкының язмышы, тарихы, бүгенгесе, теле, әдәбияты, мэдәнияте, хәтта мазәге турында фәлсәфи фикер йөртүче, ижаты жанр төрлелеге белән аерылып торган әдип. Гади генә күренешләрдән шигърият таба белү, табигатьнең нәфис төсләрен рәссамнәрчә күрә алу, хис һәм фикер тәңгәллегенә омтылу – М.Галиев ижатына хас сыйфатлар, әнә шулар. Сүзнең тәмен, жаен белеп, моңын, көен тоеп, үткәннәргә нәтижә ясап, алга омтылып яши ул.

1 нче алып баручы. 2011 елда М.Галиевнең 6 томлык әсәрләре басылып чыкты. Әдипнең әсәрләре Европа һәм Азия халыклары телләренә тәржемә ителгән. Аерым

эсэрлэре рус, поляк, украин, осетин, каракалпак, үзбэк, казакъ, чуваш халыклары теллэрендэ дөнья күрде.

Хәйдәр Бигичев башкаруында видеоязда “Казанымның әжиде капкасы” (М.Галиев сүзләре, С.Валиди көе) әңгыры тыңлана. Алга таба язучы М.Галиевкә сүз бирелә.

2 нче алып баручы. Хөрмәтле Марсель абый, безнең туган тел укытучыбыз Сөзгә булган ихтирамын үзенең шигырь юлларында белдерә. Рәхим итеп тыңлагыз!

Укытучы үзе язган шигырь юлларын укый.

Ижатыңа башым иям

Марсель абый, шигырьләрең укыйм да мин,

Уйга калам...

Шагыйрь йөрәгенә күпме жиһан сыйган

Таңга калам!

Син шатлансаң, Марсель абый,

Бөтен дөнья сөенәдер:

Зәңгәр күктә тургай сайрый,

Гөмбәзеннән кояш көләдер.

Син хәсрәтләнсәң, Марсель абый,

Житә кебек ахырзаман!

Шундый тойгы... Йөрәк яна,

Күңелләрдә давыл уйный, бик тә яман.

Марсель абый, ижатыңа башым иям,

Язганнарың ифрат затлы -

Күңел хөрлегеннән киләдер.

Хөрлек тәэсиреннән туган горурлыгың

Һәммәбезне әсир итәдер!

Марсель Галиевның тормыш юлы һәм ижатына багышланган дәрестән тыш чара

Садриева Алия Габдулла кызы,

*Әтнә районы Күәм урта гомуми белем мәктәбенең
татар теле һәм әдәбияты укытучысы*

*Рухны сафландыра, каләбне чистарта, телне, әңнә баета торган, күңеленңең
иң түр диварына эленгән бакый шамаилеңә мәңгелек хакыйкәтне нәкышләүче
ижат!*

Хәезмәтнең актуальлеге. Марсель Галиев-татар халкының язмышы, тарихы, бүгенгесе, теле, әдәбияты, мәдәнияты, хәтта мазәге турында фәлсәфи фикер йөртүче әдип. Базар икътисады, шоу-бизнес, реклама һәм пиар колач әңгә хәзерге чорда милли рухны саклап калыр өчен, аның житди, катлаулы, телгә бай ижаты һәр татар баласына таныш булырга, өйрәнелергә тиеш дип саныйм.

Татар мәктәпләре өчен яна стандартларга нигезләнәп төзелгән уку програмасына Марсель Галиевның түбәндәге әсәрләре кертелгән:

- 1 сыйныф - ”Кайтаваз мәгарәсе бүлеге”ндә ”Кайтаваз” шигыре (охшаш яңгырашлы сүзләр, рифма һәм шигырь турында төшенчә);

- 2 сыйныф - ”Кызык һәм көлкеле хәлләр” бүлегендә “ Көзгә каршында”, “Тамаша” шигырьләре(әсәрдә капма-каршылык-контраст турында төшенчә);

- 4 сыйныфта “Туган як” шигыре.;
- 7 сыйныфта “Уйна эле” хикәясе;
- 11 сыйныфта 1980-2000 еллар шигъриятенә гомуми күзәтү ясаганда гына исеме аталып үтә (ни кызганыч!).

Рус мәктәпләренең татар төркеме өчен төзелгән программада “Жиңәсем килде”, “Нигез” хикәяләре, “Су буеннан әнкәй кайтып килә” шигыре (жыр) өйрәнелә.

Дәрәс саны аз булуны сәбәп итеп, әдипнең ижатын өстән генә өйрәнергә ярамый. Дәрәстән тыш эшчәнлектә әдипнең күпкырлы ижатын өйрәнүне максат итеп куям. Әдипнең ижатын тематикага бүлеп, укучылар төркемнәрдә өйрәнәп һәм чыгыш ясарга әзерләнәләр.

5-11 нче сыйныфлар өчен дәрәстән тыш чара эшкәртмәсен тәкъдим итәм.

Максат: Укучыларны Марсель Галиевның тормыш юлы һәм ижаты белән таныштыру; ижаты һәм шәхесе аша тарихи үткәннебезгә, әдәбиятыбызга кызыксыну, ихтирам тәрбияләү; туган телнең, туган нигезнең кадерен белергә өйрәтү; сәнгатьле сөйләм күнекмәләре үстерү.

Жиһазлау: Әдипнең портреты, китап күргәзмәсе, Х.Бигичев башкаруында “Кайту”, Айдар Фәйзрахманов башкаруында “Су буеннан әнкәй кайтып килә” жырының аудиоязмасы, “Нигез” хикәясе өчен фон-аудиоязма, Ноубук, экран, кичә барышы эчтәлеген чагылдырган презентация.

“Татар теле камил һәм бай тел. Әмма без океан уртасындагы утрау кебек. Чит телләрдән саклау өчен без калька сүзләргә тәнкыйть утында тотарга тиеш”, “Милләтне саклап калу өчен халыкның бөеклеген тану рухы булырга тиеш”. “Безнең сандыкны ачып, телнең төбенә төшеп караган юк” дип язылган плакатлар.

Укытучының кереш сүзе.

“Миндә татар йөрәге тибә... Татар-барча континентларга таралган дөньяви халык. Татар-нинди яңгыравыклы исем! Пышылдап кына әйтсәң дә тантаналы яңгырап кала. Бу сүздә космик куәт сулышы төенләнгән. Ә син, милләттәшем, йөртергә хаклымы шундый да шәүкәтле исемне?! Дөнья картасында үз тамгаларын таш-мәрмәргә уеп калдырган бөек халыкның тарихын аң-вөжүдеңә сыйдыра аласыңмы?” (“Шанлы исем”, М.Галиев “Әсәрләр” 2 том, 318- 322 битләр).

Әлеге фикернең авторы Марсель Галиев. Кем соң ул? Татар халкының тарихи үткәне, бүгенгесе белән нинди бәйләнеше бар?

Марсель Галиев-татар халкының язмышы, тарихы, бүгенгесе, теле, әдәбияты, мәданияты, хәтта мәзәге турында фәлсәфи фикер йөртүче әдип. Аның житди, катлаулы, телгә бай ижаты һәр татар баласына таныш булырга, өйрә-нелергә тиеш дип саныйм. Кадерле укучыларым, без бүген “Каләм очында-галәм” дип исемләнгән әдәби кичәгә шушы олы шәхес һәм аның ижаты белән танышырга жыелдык.

Беренче укучы. Марсель Галиев әсәрләре тема һәм жанр ягыннан бик бай. Аның шигъри тәлгәшләрендә, проза әсәрләрендә дөнья матурлыгы, якынна-рына мэхәббәт, динезгә һәм туган ягыбызга, тарихыбызга, телебезгә чиксез хөрмәт чагыла. Аның лирикасында туган як темасы әйдәп баручы темалар-ның берсе булып тора.

Лирик герой өчен туган як яме тормыштагы һәрнәрсәдән өстен: “Әкияттәге кебек: тарак ташласаң-урман калка, көзгә ыргытсаң-күл хасил була, тыл-сымлы авазыңнан таулар ярала безнең якларда”. Аның туып-үскән ягында гына “

йолдызлар тэлгәш-тэлгәш сибелә”, “таулары ап- ак яллы болытларны тышаулы”, “абagalары чәчәк ата”, “суларында кояш йөзә”, “күкеләре меңгә кадәр саный”. Гипербола, сынландыру алымнары аша лирик геройның сокла-ну хисе үстерелә.

“Туган як” шигыре укыла. .

Икенче укучы. Танылган әдип-шагыйрь, прозаик һәм драматург Марсель Баян улы Галиев 1946 елның 8 октябрдә Татарстан Республикасы Азнакай районы Балтач авылында икенче гаиләсендә дөнъяга килә. Башлангыч мәктәпне туган авылында, сигезенче сыйныфны шул ук райондагы Туйкә авылы мәктәбендә, унберне исә 1964 елда Азнакайның 1 нче номерлы урта мәктәбендә укып тәмамлай. Гаскәри хезмәткә алынганчы бер ел Азнакайдагы төзе-леш оешмасында (СМУ-29) рәссам-бизәүче булып эшли.

Р.Асаев башкаруында “Туган жир кадерә” жыры.

Өченче укучы. М.Галиев “Чатыр тау”

Ерактан ул – зәңгәр пирамида,
чал Уралның соңгы дулкыны.
Иңнәренә ятып оеп кала
төнъяк жылләренәң салкыны.
Жил йомгагы булып кылганнары
үзәннәргә таба йөгәрә.
Кайнап аккан ак болытлар аша
тау кояшка гүя үрелә.
Ә төннәрен чума офыкларга,
син ерактан карап тор гына;

Алма кебек өзелә дә күктән
тауга йолдыз тама тын гына.
Куакларда әле төн кунаклай,
тау башында инде яңа таң.
Саумы, диеп дәшәм еллар аша,
күңелдәге сынын яңартам.
Якынлашкан саен ерагая,
төшләрендә күпме чакырма;
Мин ачмаган гажәп әкият калган
мәгарәле зәңгәр Чатырда!

Дүртенче укучы. Армиядә чагында (1965–1968) Пермь шәһәрәндә кече авиабелгечләр эзерли торган беръяеллык хәрби мәктәпне бетереп, хезмәтен Белоруссиянең Бобруйск шәһәрәндә, дивизия штабында дәвам иттерә. Гаскәри хезмәт мөддәтен тутырып кайткач, М.Галиев 1969 елда Казан дәүләт университетының журналистика факультетына укырга керә..

Марсель Галиевның “Туган тел” шигырен үзе башкаруында тыңлау.

Бишенче укучы. Укуын тәмамлагач, 1974 елдан 1979 елга кадәр Татарстан Язучылар берлегенәң матур әдәбиятны пропагандалау бюросында эшли, аннан соң өч елга якын «Казан утлары» журналының проза бүлеген җитәкли. 1982–1984 елларда М.Галиев Мәскәүдә М.Горький исемендәге Әдәбият институтының икееллык Югары әдәби курсларында белемен арттыра.

Шагыйрьлек “женә” кагылу, хыялый алдану бәхетә күпләргә бирелмәгән. Әмма һәр милләтнең күз карасыдай чын шагыйрьләре гасырдан гасырга бөртекләп кенә туадыр. Ул халык бәгыреннән янартаудан бәрәп чыга да, билгеле бер көйгә салынган аң-зиһен гамәлен җимереп, тирә-юньне күмеп китә. Бу гарасатлы көч тынгач кына, аның никадәр олылык иясе икәнән тора- тора аңлай барасың. (“Шигърият рухы”, М.Галиев “Әсәрләр” 2 том, 324 бит).

Алтынчы укучы. Марсель Галиев, нигездә, поэзия һәм проза жанрларында иҗат итә. Матбугатта беренче шигырьләре һәм хикәяләре үткән гасырның җитмешенче елларында күренә башлай.

“Марсель Гали шигырьләренә тулы бер дөнъя-Иделле, карагайлы, йолдызлы, алсу таңлы, кояшлы дөнъя сыйган. Рәсем сәнгате белән шөгыйльләнгән шәхес буларак, ул төсләр балкышын үз поэзиясенә җыя алган.

Туган ягын сурәтләгәндә ул хыялый бер үсмер, ялларын тузгытып далада чапкан кырыкмыш тай, беренче саф мэхәббәте кабынган гашыйк, туган әҗиренең гази баласы. Көтелмәгән эпитетлар, сынландырулар, ашкын хисле саба әҗиле гүзәл әкият булып тора аның туган ягына багышланган нәсерлә-рендә”, -дип яза Татарстаннаң халык язучысы Гариф Ахунов.

Бер төркем шигъри әсәрләре 1970 елда яшь шагыйрьләренең күмәк җыентыгына («Беренче карлыгачлар») кертелә, ә 1979 елда «Еллар чалымы» исеме белән шигърьләре тупланган мөстәкыйль җыентыгы, 1980 елда ике лирик повестен һәм хикәяләрен эченә алган «Ул чакта» исемле проза китабы дөнья күрә. Бу җыентыклар икесе дә әдәби тәнкыйть һәм укучылар тарафыннан уңай бәяләнә. Беренче китапларынан соң узган өч дистә еллар дәвамында әдипнең ижат активлыгы, бигрәк тә проза өлкәсендә, артканнан-арта бара. Аның кеше җаны-рухындагы тирән уй-хис тирбәлешләрен заман, туган жир, туган табигать һәм тарихи хәтер белән бәйләп, тормыш вакыйгаларын югары сәнгать кимәлендә калку итеп гәүдәләндергән «Ерак урман авазы» романы, «Ак абагалар», «Нигез», «Алтын тотка» кебек лирик повестьлары һәм хикәяләре ике гасыр арасы татар интеллектуаль прозасының яңа бер казанышы итеп бәяләнергә хаклы. Туган якны сагыну, аның матурлыгына соклану, аның белән горурлану Марсель Галиев әсәрләрендә кызыл жеп булып сузылган. *“Кешеләр генәме, сулар да бит туган ягына кире кайта. Диңгезгә барып җиткән чишмә сулары, парга әйләнеп, болыт хасил итәләр дә, яңгыр булып, туган якка кайтып явалар. Табигатьнең ашкыну белән сагыну арасындагы мәңгелек бәйләнеше...”* – дип яза ул “Нигез” повестенда.

Жиденче укучы. “Нигез” хикәясеннән өзек.

Сугыш бетеп, бер ел үткәч, Алтын Болак авылы кешеләре матур бер гадәт уйлап чыгарды. Хатын-кызлар, яудан кайткан ир-атлар Җиңү көнендә Өянке янына җыела. Шушыннан киткәннәр бит алар, шушыннан озатып калганнар бит аларны... Ирләре һәлак булган хатыннар, эчке бер өмет белән, үзләре чиккән кулъяулыкларны Өянке ботакларына элделәр. Алардан соң, вәгъдәләр куешкан егетләре кайтмый калган кызлар, кулъяулык тотып, Өянке янына килделәр. Күзләр яшьләнде. Китте хатирәләр.

Авылдан чыгып киткән йөз уника ир-егет кире әйләнеп кайтмады. Ә Өянке ботакларында алар истәлегенә төрле җепләр белән чигелгән йөз унбер кулъяулык җилферди. Бер кулъяулык... әлегә эленмәгән... Нәзифә кулында. Җиңү көнендә ул урамга чыга алмый. Өянке янына җыелган халыкны койма ярыгыннан гына күзәтә. Төне буге чиккән кулъяулыгы күз яшенә чыланган. Аның да кешеләр арасында буласы, кулъяулыкны бергә эләсе килә. Әмма ире Хикмәтулла турында, немецларга сатылган, үзе теләп пленга төшкән икән, дигән хәбәр бөтен авылга таралган.

Караңгы төшкәч, курка-курка гына басып, Нәзифә Өянке янына килә. Калтыранган куллары белән кулъяулыгын бәйли.

Әлегә Өянкенең ботакларында таң җилендә йөз уника кулъяулык җилферди. Йөз уника язмыш... Тумый калган күпме бала... Салынмый калган күпме нигез... Җырланмый калган күпме җыр...

Сугыш яралары төзәлә барган саен, Өянке ботакларына Җиңү көнендә эленгән кулъяулыктар саны да елдан-ел кими башлады.

Өянке басу юлына күз салды. Кара пинжәк кигән, күн чемодан тоткан ят бер кеше авылга якынлашып килә иде. Тирә-юньне күзләп, ашыга-ашыга атлый.

Байтирәкләр турына эжиткәч туктады, койма аша үрелеп карады да чемоданын куеп йөткереп алды. Шулчакта капкадан кулына йөгән тоткан Байтирәк килеп чыкты. Шунда ук таныды ул абыйсын. Тик...Нигәдер агары-нып китте дә, кеше күрмиме дигәндәй, югары оч ягына карап алды. Каушап калган Байтирәк капканы эчтән шартлатып япты да тынычлана алмыйча:

Кеше күзенә ничек күренерсең икән?! Ник кайттың? — диде, ачуына буылып.

Туган авылына кайтып эжиткәч... чит эсирләрдән исән-имин алып кайткан өметен бертуганы рәхимсез рәвештә салып таптавын күргәч... сыгылды да төште Хикмәтулла. Аның күз алдында кара күлгәләр биеште. Чайкалып, койма тактасына тотынды. Туган эсир туфрагына баскач, әллә нәрсә булды. Каршыдагы Өянке, урам, өйләр, йөзтүбән әйләнеп, керфекләре арасында калтырый башлады. Күз яшьләре, тәгәрәп, сукмакка төште дә челпәрәмә килде. Ул, таяныч эзләгәндәй, моннан ун ел элек хушлашып калган өйләргә, таныш капкаларга карады. Барысы да нәкъ шул чактагы сыман, берни дә үзгәрмәгән кебек.

Хикмәтулла, ашыга-ашыга, үз өенә таба атлады.Нәзифәнең күзләрендә бер генә тамчы икеләнү-шикләнү чагылып алса да, кире борылачак. Әсирлектә булганнарда нинди караш икәнлеген белә иде ул.

Бусагага чыккан Нәзифә кисәк утлы һава сулагандай булды. Аяк астын-дагы баскычны тоймыйча атлап егыла башлаган хатынын Хикмәтулла чак тотып калды.

Авыл өстенә төн иңгәч, алар туйганчы сөйләшергә-серләшергә Өянке янына килделәр. Күбрәк Нәзифә сөйләде. Хикмәтулла үзе кичергәннәрне сөйләргә әзер түгел иде.

Сугышның икенче елында ук әсирлектә эләккән солдат жаны коллыкны күтәрә алмады. Иң авыр минутларында авылын, шушы Өянке янында озатып калган Нәзифәсен уйлап юана иде.

Өянке үз күлгәсенә карап утыра. Янәшәсендә кешеләр сөйләшкәнне тыңлау рәхәт аңа.

Олы юлдан чыгып киткәннәрне сагына, кайтып кергәннәр өчен сөенә белә бит ул да. Әгәр урыныннан куба алса, кунак кайтасы өйнең тәрәзәсен шакып, иң беренче ул сөенче алыр иде.

Сигезенче укучы. М.Галиевнең юмор-сатира жанрында (“Кәефең шәпме?”, “Арыслан йокысы” жыентыклары), балалар әдәбияты (“Ак рәсем”, “Шүрәле һәм жил” исемле шигъри жыентыклар, “Жиңгәсем килде” исемле нәни хикәяләр жыентыгы), драматургия, әдәби тәржемә һәм жыр текстлары ижат итү өлкәләрендә дә үзенчәлекле уңышлары бар.

Сез дә ышанырсыз!

Көн салкын. Сыкы тузаны –
ява вак кына бөртөк.

Марат белән безнең өйгә

Имән утыны керттек.

Ә Маратлар өенә без

Керттек нарат утыны.

Ишек ачкач, уйнап торды

кышның салкын ак тыны.

Икебезнең дә әниләр

калдылар ягып мичкә,

Ә без киттек тау шуарга, -

Коймак өлгерер кичкә.

Бервакыт таудан күз салсак...

“Я, ни булды?” диярсез,

Әйтсәк, ышанмассыз, көлеп

малайларга сөйләрсез.

Тау башыннан хәйран калып

сүзсез торабыз карап:

*Маратларның моржасыннан
Үсеп чыккан дәү нарат!
Ә безнең моржса турында
Тармакланган дәү имән –
Очы күкләргә тигән!*

Тугызынчы укучы.

Танышу нидән баилана?

*Ни генә юк бу чормада:
Иске урак дисеңме,
Чабагачлар, шүре, киле –
Бар да серле исемле.
Бабайлардан калган әйбер
Почмакларга өелгән.
Тузаннырын кагып алам –
Танышам мин өй белән.
Ни генә юк авылымда:
Тәмле чиймә сулары,
Кәжә сукмагынан менсәң,
Жил сызгырта таулары.*

*Зәңгәр нарат, зәңгәр имән
Бик мәһабәт үсә дә...
Төтен булып таралмасмы,
Әз генә жңил иссә дә?*

*Каен урманына кадәр
Күпме өйләр тезелгән.
Санап чыгам моржсаларын –
Танышам авыл белән.
Бормалы юллардан китеп,
Ил буйлап йөрсәң иде,
Диңгез, таулар һәм тайгалар,
Шәһәрләр күрсәң иде.
Серләр челтәрәннән торган
Картага мин иеләм,
Үсеп жңиткәч, дөнья гизеп,
Танышырмын ил белән.*

Укытучы. Шагыйрьнең «Су буеннан әнкәй кайтып килә», «Көзге моң», «Кайту» кебек жырлары, халыкның күңел моңына әверелеп, бөтен татар галәменә таралган. Хәйдәр Бигичев башкаруында “Кайту” жырының аудиоязмасын тыңлау.

“Кайту”

*Олы юлдан яуга киткән чакта
Таң жңиленнән томан таралды.
Авил башындагы куш наратка
Атлар да бит борылып карады.
Гаваларда торна тавышлары,
Ишетелә канат кагышлары.
Кошларда да кеше язмышлары,
Чит жңирләргә китеп барышлары.
Туган якның хәбәрләрен белдек*

*Ызаннырдан искән жңилләрдән.
Күпләребез олы юлдан кире
Кайталмады ерак илләрдән.
Гаваларда торна тавышлары,
Ишетелә канат кагышлары.
Кошларда да кеше язмышлары,
Чит жңирләрдән кайтып
барышлары.*

Унынчы укучы чыгышы.(“Галибанә моң”, М.Галиев “Әсәрләр” 2 том, 297-298 битләр).

Татар жңырында –

Биек диварлар белән чикләнгән Күк асты иле – борынгы кытай халыкларына күчкән ефәктәй нәфис көй борылмалары бар!

Татар жңырында –

Күз нурлары аша алтын-көмешкә жңан эретеп, курганнар йөрәгендә искиткеч жңәүһәрләр калдырган скиф осталарының тылсымлы сулышы бар!

Татар жңырында –

Алтай-Саян төбәгеннән кайнап чыгып, гасырлар аша килә-килә, Цезарьләр шәһәре – Римгә кадәрге ераклыкларны тояк тетрәүләре белән уяткан Атилла һуннарының тантанасы бар!

Татар жңырында –

Алтын Урданың жылга изуен аскан балбаллы далаларында Идегәйдән илсез калган мосафир-кыпчаклар яккан учакларның әрнүле күмер пышылдаулары бар!

Татар жырында – Идел карамаларыннан алып малахит Урал сыртлары аша Себер карагайларына кадәрге киңлектә дәрәя булып шаулаган кара урманнарның гөнаһсыз-шомлы тирәнлеге бар!

Укытучы. Татар жырын Марсель Галиев менә ничек бәяли. Ә бүген татар жыры ни дәрәжәдә соң?

Марсель ага үзенең "Карак такмакчыларга тукмак кирәк!" язмасында жыр һәм композитор, жырчылар турында түбәндәге фикерләрен белдерә:

"Бүгенге эстрадада алабута-кычытканнан башлап кәжә сакалына кадәр жырлап чыктылар да, берсен-берсе уздырып, туган көн темасына тотын-дылар. Әнкә итәгеннән төшә алмау, "Нигә елыйсың, әнкәй?" – дип читтән торып кайгырту – эстраданың озакка сузылган чире булып калыр, ахрысы..."

"Жырны бар иткән дә-сүз, жырны хур иткән дә-сүз... Әйе, сүз- жырның умыртка баганасы. Көй-жырның рухи жаны. Моңлы тавыш-жырны бишегеннән алып, тәпи бастырып, дөнъяга таратучы илаһи көч. Шушы өч кодрәт иясе-шагыйрь, композитор, жырчы-сәләт ягыннан югары кимәлдә тәңгәл килгәндә генә мөкәммәл жыр туа".

Әйдәгез хәзер Марсель Галиевның танылган композитор Луиза-Батыр Болгари көенә язылган "Су буеннан әнкәй кайтып килә" жырын Айдар Фәйзрахманов язмасында тыңлыйк.

Су буеннан әнкәй кайтып килә.

Су буеннан әнкәй кайтып килә,

Каз каурые алган кулына.

Чәчләренә, жылы карлар булып,

Тал мамыгы ява тын гына.

Хәтерлиме әнкәй күпме елар

Шушы сукмактардан узганын?

Эзләп төште микән сагынып ул

Чышмәдән су алган кыз чагын?..

Шул чакларга алып китәр сыман —

Атлар уйнап чаба үзәннән.

Туган жырлар әнкәй белән бергә

Бик үзгәргән инде, үзгәргән.

Су буеннан әнкәй кайтып килә,

Каз каурые алган кулына.

Эзләренә, жылы карлар булып,

Тал мамыгы ява тын гына...

Унберенче укучы. Әдипнең «Исемсез утрауда» драмасы 1983 елда Минзә-лә татар драма театры, «Әлегә соң түгел» драмасы 1985 елда Татарстан Күчмә театры (хәзерге К.Тинчурин исемендәге драма һәм комедия театры) сәхнәләрендә куела.

Марсель Хәким улы Сәлимжанов-мәшһүр татар режиссеры, СССР халык артисты, РФ һәм ТАССРның атказанган сәнгать хезмәткәре СССРның халык артисты, РФ һәм ТАССРның атказанган сәнгать хезмәткәре, Г.Тукай һәм К.С. Станиславский исемендәге Дәүләт премияләре, «Алтын битлек» премиясе лауреаты. Чыгышы белән Этнә ягыннан, әтисе Хәким Сәлимжанов Бәрәскә авылыннан. Шуңа күрә: "Театрның йөрәге-Бәрәскәдә!" - диләр.

"Хаким" (Ил эчендә ил ул – театр) Марсель Сәлимжановка.

Ул – Чыңгыз хан иде сәнгатендә,

Йөз-кыяфәт шундый чалымнан.

Юкка гына кылыч уйнатмаган, -

Сәхнә женле малай чагыннан.

Ил эчендә үзе бер ил кебек

Театрга халык агыла.

Сүз сәнгате мәйдан тоткан илнең

Ул ханы да иде, даны да.

Мут күзләрен кысып, ул күзәтте

Сәхнә белән милләт арасын.

Нинди жепләр бәйли, йөрәк аша,

Бу дөнъяның агын, карасын.

Сак тэвәккәл иде. Тәхетләлгә
Абынмады, артык кабынып.
Бөкреләрнең сынын турайтәм дип,
Сүнгән йолдызларны кабызып,

Яшәде ул! Аның әмереннән
Кыйбла якка сәхнә әйләнде;
Утырып уйлау хәтәр чорда сәхнә
Хәрәкәткә күбрәк көйләнде.

Укытучы. Марсель Галиев шигырьләре... Алар әллә ничекләп итеп жанны актара, рәхәт бер халәттә тибрәтә. Күз алдында төсләр, матур сурәт-картина. Хисләр бии... Аның теле, стиле, аһәңнәре үзенә бертөрле, беркемнекенә охшамаган: затлы, нәзберек, нәфис. Шагыйрьлек жене, хыялый алдану бәхете... Ижатына бәяләмәне дә шагыйрьнең үз сүзләре белән кабатлыйсы килә.

“Сүз өзелә күңел тәлгәшеннән...”

“Шигырь-мәңгелек уккынында тирбәлгән күңел бишеге...”

“Шагыйрь-Күк белән Жир арадашчысы!”

М.Галиев “Бәгырь авазы”. Илдус Әхмәтҗанов башкара.

Уникенче укучы. М.Галиевнең туксанынчы еллардан башлап матбугатта өлешләп басыла килгән һәм 1998 елда аерым китап булып нәшер ителгән «Догалы еллар» исемле сәнгати-публицистик әсәре язучының күңел дөнә-ясын-уй-гамьнәрен, әрнү-шатлыкларын, өмет-кичерешләрен, заманның һәм үткәннең тарихи вакыйгалары фондында күренекле шәхесләрнең, үз чордаш-ларының жанлы портретларын шагыйранә бәян итә. Бу китап фәлсәфи-фикри тирәнлегә, эчтәлегенә тематик колачы белән татар мемуар жанры әдәбиятын да үзенчәлекле бер яңалык булып тора. 1998 елда «Татнефть»нең «Рухият» яңарыш фонды оештырган әдәби конкурста «Догалы еллар» әсәре беренче дәрәжә дипломга лаек була. Әдипнең төрле елларда үткәрелгән иң яхшы балалар жыры, иң яхшы юмористик хикәя, иң яхшы публицистик әсәренә билгеләү ярышларында да жиңүче булганы бар.

Унөчөнче укучы. 2005 елда Татарстан китап нәшриятында әдипнең «Рух» исемендә яңа китабы басылып чыга. Аны шулай ук эчтәлегә һәм язылуы-стиле буенча «Догалы еллар»ның дәвамы дип карарга мөмкин.

“Рух - милләтнең фидаи жаны, максатлы омтылышы, үзеннән югарырак сикерә алу мөмкинлегә. Рухи кодрәт ул-бөгелгәндә дә бөгелмәү, егылганда да егылмау, чигенгәндә дә чигенмичә яшәү тантанасы.

Үз милләтеннән ваз кичеп, бүтән тамырга ялганган нәсел язмышын күзалла.

Беренче буында тел бетә. Моң, хәтер кала.

Икенче буында моң бетә. Хәтер кала.

Өчөнче буында инде хәтер дә бетә.

Тамчылап-тамчылап саега тел дәрьясы.

Өзелеп-өзелеп югала моң тылсымы.

Ялкыннарда бии-бии сүнә хәтер.

Берәмләп-берәмләп ава халык урманы.

Тел, Моң, Хәтер - рухның таяныч нигезе”. Марсель Галиев. Рух. 45 нче бит

Укытучы. М.Галиевнең “Учымда-тургай шәүләсе” исемле шигырьләр китабы, публицистик язмалары туплап бирелгән «Галисман» исемле жыентыгы да әдәбият сөючеләр тарафыннан жылы кабул ителде. Әдипнең аерым әсәрләре рус, поляк, украин, үзбәк, казакъ, каракалпак, осетин, чуаш телләренә тәржемә ителә. 1993 елдан М.Галиев «Татарстанның атказанган сәнгать эшлеклесе» дигән мактаулы исем йөртә, ә 1996 елда татар әдәбиятын үстерүгә зур өлеш керткәне өчен Татарстан

Республикасы Президенты М.Ш.Шәймиев Указы нигезендә Татарстан Республикасының Мактау грамотасы белән бүләкләнә. 2006 елда ул Татарстан Республикасының Г.Тукай исемендәге Дәүләт премиясенә лаек була. М.Галиев – 1979 елдан СССР (Татарстан) Язучылар берлеге әгъзасы.

Укучылар, менә без Марсель Галиев ижаты белән танышып үттек. Аның каләме очлы, ижаты-очсыз-кырыйсыз галәме. Бер кичәдә генә ижатын өйрәнәп тә, бәя биреп тә бетереп булмый. Шулай да аның ижатына татар һәм башкорт әдәбиятының олпат язучыларың тәнкыйть фикерләренә берничәсе белән таныштырып үтәм.

“Марсель Галиев-бу дөнъяның, тормышның яңа якларын ача белүе һәм күргәнәң карата үзенә мөнәсәбәте, саф фикере булуы белән ул башкалардан нык аерыла һәм шуңа күрә кызыксыну уята. Кызыксыну уята алу-бик мөһим мәсьәлә. Такташ шундый булды: аның һәр язганын нәрсә әйтә, нинди яңа сүз алып килә, дип көтәп алалар иде. Әсәрләре белән кызыксыну уята алган Марсель Галиев безнең әдәбиятта үзгә аерым урын тотта”. Татарстанның халык язучысы Әмирхан Еники.

“Аның ярсулы да, акыллы да, моңсу да, чәнечкеле дә, ягымлы да таланты минем күз алдымда үсә, ныгый, халык күңелендә тамырлана барды. Шигърияте татар поэзиясенә күркәм бер күренеш булса, прозадагы һәм публицистикадагы ижаты аерым бәягә хаклы. Нәрсә турында гына язмасын ул чәчкән бәрәкәтле орлыктардан игелекле үсентеләр баш төртеп чыга... Марсель Галиев шигърьләрен укыганда мин шуны тоям:

Күңелләрдә-кошлар тавышы,

Зиһенәрдә-заман язмышы”. Башкортстанның халык шагыйре Мостай Кәрим.

Укучылар, туган жиребезне яратыйк, тарихыбызны өйрәник, телебезне саклыйк, горур халык булып яшик. дигән

Марсель Галиев ижатында туган як темасы

Сиразиева Зарина, 6 класс, Казан шәһәре

“43 нче урта гомуми белем мәктәбе”

*Житәкче: Баһавиева Лилия Данис кызы,
татар теле һәм әдәбияты укытучысы*

Туган жир! Һәрбер кеше өчен нинди газиз, кадерле, тирән мәгънәле сүзләр! Туган жир дигәч тә, туып-үскән нигез, туган туфрак, иксез-чиксез иркен болынар, туган якның гүзәл табигате күз алдына килеп баса.

Туган ил! Туган жир! Туган туфрак! Туган жир кешеләре! Туган як табигате! Болар-шагыйрь ижатының төп темалары. Күп кенә язучылар, шагыйрьләр үз ижатларында туган як темасын чагылдыралар. М.Галиевның ижатында туган як темасы зур урын алып тора. Ватанына булган мөхәббәттен үзенә ижаты аша укучыларына житкәрә. Үзенә ижаты белән туган илне яратырга, аны сакларга, күңел белән тоемлы белергә өнди.

Фәнни-тикшеренү эше атар шагыйре, язучы, Г. Тукай исемендәге Татарстан дәүләт премиясе лауреаты. Татарстанның халык язучысы. Татарстанның атказанган сәнгать эшлеклесе Марсель Баян улы Галиевка багышланды.

Марсель Галиев ижатын тирәнтен өйрәнү һәм аның ижатында туган як темасының чагылышын күзәтү максатыннан чыгып башкарылды. Сайлап алынган тема бүгенгә көндә дә актуаль.

Эшемнең максаты: М.Галиевның күпкырлы эшчәнлеген билгеләү

Эшемнең бурычлары:

1. М.Галиевның хезмәтләре белән танышу;

2. Әдип ижатында туган як темасының чагылышын күзәтү;

Тикшерү өчен М.Галиевның “Туган як”, “Танышу нидән башлана”, “Шәһәрдә нәүмиз хәтер”, “Китү”, “Кайту”, “Актүбә чишмәләре”, “Туган як тургае”, “Ераклыктар жиле” шигырьләре алынды.

Марсель Галиевнең „Туган як” шигыре матур Азнакай төбәгенә багышланган. Лирик герой өчен туган як яме тормыштагы һәрнәрсәдән өстен. Аның туып- үскән ягында гына „йолдызлар тәлгәш-тәлгәш сибелә”, „таулары ап-ак яллы болытларны тышаулай”, „абагалары чәчәк ата”, „суларында кояш йөзә”, „күкеләре меңгә кадәр саный”. Гипербола-арттыру, сынландыру алымнары аша лирик геройның соклану хисе үстерелә. Шигырьнең беренче строфасы болай яңгырый:

Шундый як ул, карагыз сез

минем туган жиремә,

йолдызлар хәтта кызыгып

тәлгәш – тәлгәш сибелә.

Автор соңгы строфада үзенә яшәгән урынын сер итеп кенә укучыларга житкерә.

Ышанмыйча сез сорарсыз:

Чынлап, андый жир кайда?

Сер итеп әйтәм алайса:

Аз-на-кай-да!... Шагыйрь шулкадәр жылы итеп, сокланып үз туган ягы турында гына яза ала.

Автор „Танышу нидән башлана?” шигырендә туган авылын мактый. Аның кешеләре дә гадирак, суы да тәмлерәк, таңы да матуррак, һавасы да сафрак.

Ни генә юк авылымда

тәмле чишмә сулары,

кәжә сукмагыннан менсәң

жил сызгыра таулары.

Аның бу шигырен укыганда синең алдыңда чылтырап аккан чишмәләре, биек таулары белән бөтен бер дөнья ачыла.

„Шәһәрдә нәүмиз хәтер” шигыренә игътибар итик. Бу эсәрендә шагыйребез үзенә туган авылын, анда үткән бала һәм үсмер чагын сагынуын гап- гади генә, әмма бик үтемле итеп тасвирлай. Бу шигырьне без туган нигезен сагынуның югары дәрәжәдәгә үрнәгә, дип әйтә алабыз. Аны, әлбәттә, хәтерендә калган авыл чишмәсе төбәндәгә чуерташлар, тегермән, тәмле алмалар сагындыра. Ул уендашларын, сугыш кичкән агайларны сагына. Аның хәтерендә ат жигәргә өйрәнүләр, аулагыйлар, кунак кызлары, ул чорның ярлылыгы һәм бай күңеле. „Туган ягын сурәтләгәндә ул хыялай бер үсмер, ялларын тузгытып далада чапкан кырыкмыш тай, беренче саф мэхәббәте кабынган гашыйк, туган жиренә газиз баласы сыман! Гажәеп эпитетлар, сынландырулар, ашкын хисләр тулып тора аның туган эсәрләрендә. Миңа калса, Марсель туган жирен, Азнакай буйларын, жир өстеннән генә түгел, кошлар очар биеклектән күзәтә”, - дип яза Гариф Ахунов.

„Булсин иде” шигырендә ул авылын ни өчен сагынып кайтуын антитеза сурәтләү чарасы ярдәмендә аңлата. „Зур шәһәрдә яшел болыннар, киң кырлар, көтүдән юащланып кайткан сыерлар, балыклы инешләр булса, мин авылны сагынып кайтмас идем”-, дип яза. М.Галиевның лирик герое-шәһәрләшеп килүче кичәгә авыл

кешесе. Ул каршылыклы хисләр, уйлар иясе, авылны оныта алмау- аның үзенчәлекле сыйфаты. Лирик герой шәһәрдә яши, ләкин авылын, туганнарын, урманнар, чишмәләр, тауларны сагынып яши. Һәм шул ук минутта ул авылга бөтенләйгә кайтмаячак инде. „**Китү**” һәм „**Кайту**” шигырьләрендә автор геройның катлаулы рухи халәтен, каршылыклы күңел дөнъясын бик тәэсирле итеп сурәтли. Туган җирдән киткәндә аның күңелендәге аерылу, үкенеч, чарасызлык хисләре, аңа кайткан вакытта рәхәтлек, шатлык, канәгатьләнү хисләре белән алышына.

„**Актүбә чишмәләре**” шигырендә сагышлы юлларның кабатлануы шигырьнең тәэсирлелеген арттыра, сагыну хисен тагын да көчәйтә. Шагыйрь туган ягына ашкына, аңа мәдхия җырлый.

„**Туган як тургае**” шигырендә ул туып-үскән җирендә генә бәхет тәмен белгәнән яза, аңа язучы өчен илһамны туган ягы бирә. Туып-үскән нигез кеше күңеленә моң сала, аны канатлы, илаһи итә, яшәүгә көч өсти, онытылмас моң булып озатып йөри. Анда аны газиз эткәе белән әнкәе көтә.

Бәхет тәмен беләм
туган җирдә генә,
иген кырларына күмеләм.

Монда – гомер юлым,
монда – туган моңым,
тургай булып җырлый күңелем.

Бу нәфис яңгыраучы юлларда горурлану белән баетылган шатлык- сөенеч тасвирлана.

„**Ераклыктар жиле**” шигыренә игътибар итек:

Туган якның бүресе дә якын
бөкресе дә гарип тоелмыйдыр,
Җыры тынмас салкын чишмәләрен
Суын эчеп кенә туелмыйдыр.

Шагыйрь туган ягын жаны-тәне белән яратмаса, мондый юлларны яза алып идеме?

М.Галиев үз шигырьләрендә балачактан күңелендә калган хатирәләрен яңартып, инде олыгайгач, уйландырган уйларын да язган. Аның әсәрләренә авторның йөрәге аша үтеп, шигырь юлларына әверелгән кичерешләр дәрәҗәсе, уйланулар сыйган. Аның әсәрләре аша һәркем туган якның ниндидер серле тарту көчен, сихри романтикасын тоя, шул хиснең чынлыгына, кеше өчен кадерле булуына ышана.

Фәнни-тикшеренү эшен башкарганда түбәндәге нәтиҗәләр килеп чыга.

Марсель Галиевның ижаты күпкырлы. Аның ижатында туган як темасы зур урын алып тора. Ватанына булган мэхәббәтен үзенә ижаты аша укучыларына җиткерә. Үзенә ижаты белән туган илне яратырга, аны сакларга, күңел белән тоемлы ил белергә өнди. Чыннан да, заманалар нинди генә үзгәрмәсен, ил тарихында нинди генә вакыйгалар булмасын, туган илне ярату тойгысы, аңа файда китерү теләге һич кенә кимергә тиеш түгел. Марсель Галиевның туып- үскән ягы матурлыгын сурәтләп язган шигырьләре татар поэзиясенә иң уңышлы әсәрләре арасынан урын алып тора. Аның ижади мирасын ныклап өйрәнәргә кирәк. Аның шигырьләре әле күп кенә алдагы буыннарны уйландырачак, үзе белән хыял дөнъясына, рухи кичерешләр дәрәҗәсына алып керәчәк.

Марсель Галиевның “Нигез” повестенда мифологик образларның яктыртылышы тора

*Усманова Ләйлә, 7 сыйныф, Казан шәһәре
Авиатөзелеш районының 37нче рус гимназиясе*

Хезмәтемнең актуальлеге булып повестьта мифологик образларны билгеләү, аларны башка халык мифологиясе белән чагыштыру.

Эшемнең максатлары: повестьтан мифологик образларны, мифологик символларны табу, аларны дәрәҗә итеп билгеләү, башка халык мифологиясе белән аермаларын табу.

Эшемнең тикшерү объекты булып: кәжә, ләкләк, өянке, кояш образлары тора.

Татар әдәбияты үзенең үсеш-үзгәреш тарихында мифлар белән үзенең бәйләнешен саклап килә. 20нче гасырда мифология белән әдәбият арасындагы бу бәйләнеш тагы да көчәя, тыгызлана. Мифологик сюжетларны һәм образларны әдәби эсәргә кертеп жибәрәләр, тормышны мифология белән үреп бирәләр, эсәрләренә бер төсмер өстиләр. Марсель Галиевнең эсәрләре беркемне дә битараф калдыра алмый. Чөнки Марсель абыйда берәүне дә кабатламаган үз язу стили бар. Ул заманча фикерләве, сүз остасы буларак әдәбиятка килеп керә.

Әгәр дә игътибар белән укысаң, “Нигез” повестенда беренче карашка беринди мифологик элементлар да күренми. “Нигез” повесте-күптөрле язмашларны бер ноктада туплаган эсәр.

Марсель Галиевның “Нигез” повесте татар авылының милли рухын, эңиләргә булган мэхәббәтне һәм татар аналарының балаларын ничек тәрбияләвен күрсәтүче эсәр.

Мифологик элементлар дигәндә, мифологик символлар, образлар эсәр эчендә тикшерелеп, аларның эсәргә төзүдәге вазыйфаларын ачыклау тора. “Нигез” эсәргә үзе миф буларак кабул ителә. Икенче төрле тормыш мифы дип атарга да була. Чөнки эсәрдә табигать күренешләре, хайваннар, хатирәләр-барысы да жанландырыла.

Эсәрнең нигезендә Өянке образы урын ала. Язучы Өянкенә үзе үк баш хәреф белән бирә. Эсәрнең эчтәлегендә Өянке барлык вакыйгаларның үзәген тәшкил итә һәм мифологик символ буларак күптөрле мәгънәләрдә ачыла. Өянке эсәрдә хәтер булган жанлы образ итеп кенә түгел, ә “халык хәтере” дәрәжәсенә житкерелгән символик образ буларак тәшкил итә. Өянке агачы үткәнне ачыкларга ярдәм итә. Өянке хәтеренә сеңеп калган хатирәләр тормыштан алган кичерешләр, тәсирләр рәвешендә тасвирлана.

Өянке символ буларак күптөрле мәгънәләргә ия. Беренчедән, ул-нигез символы, икенчедән, Өянке-ул кешедә яшәгән хәтер символы, өченчедән, Өянке-яшәеш, тормыш символы.

Образ-геройларның хис-кичерешләрен бирү, тулаем сурәтләнгән вакыйгаларны жанландыру өчен Табигать образлары сынландырып бирелә. Кояш образ дәрәжәсенә житкерелә. Борынгы кешеләр Кояш образын изгеләштергәннәр, аңа табынганнар. Эсәрдә Кояш образы барысын да хәрәкәткә китерүче буларак аңлашыла.

Кәжә образы әкияти, мифологик персонаж дәрәжәсенә күтәрелә. Песи белән дуслашуы, аны баласы урынына күрүе, ишекне келә бавын теше белән аска тартып,

стенага терәп куюы-үзе бер могжиза. Кәжәнең сакаллы булуын да автор үзенчә хикәяли. Автор кешелек дөнъясына карап барысы да жиңел бирелсә, кеше яшәүнең тәмен татый алмас иде дигән фикер үткәрә. Мифологик образ буларак игътибар итү-аның “Алпамша” исемле кушаматында чагылыш таба. Төрки әдәбиятта таралган “Алпамша” дастанының исеме белән аваздаш. Алпамша мифологик образының кәжә белән бернинди уртаклыгы булмаса да, дастан герое белән охшаш яклары сизелә. Төрки әкиятләрдә (башкорт, үзбәк, казах, каракалпак халыкларында) Алпамша образы батыр, зур баһадир гәүдәле, ару-талуны, куркуны белми торган мифик образ дигәнне аңлата. Әсәрдәге кәжә образы менә шундый сыйфатка ия булган мифик образ буларак килеп баса.

Ләкләк символы өянкегә бәйле рәвештә әсәргә килеп керә. Ләкләк-ул изгелек символы. Ләкләк теләсә нинди авылга туктап, агачка кунмый. Димәк, ләкләк кунган жир изге жир булып санала, ә Алтын Болак авылы-изге жир. Димәк, изгелек-бәхет, өмет, ышаныч символы. Кошны күргәч тә, һәр кеше үз телендә (татар кешесе татарча, рус балалары-русча, украин балалары-украинча) эндәшә һәм бу дуслык, бердәмлек символы буларак та аңлашыла ала. Хәзерге заманда ата-аналар балаларына яна туган сабыйларны ләкләк китерә дип уйдырмалар уйлап чыгаралар. Борынгы заманнарда ук ләкләк образы изге кош булып саналган. Борынгы римнар ләкләкне яна туган балаларны алып килә торган символ дип ышанып яшәгәннәр.

Шулай итеп, мифологик символлар әсәрнең үзәгенә мәнгелек, фәлсәфи төшенчәләренәң үтеп керүенә ярдәм итәләр. Марсель абый Галиевның “Нигез” әсәрендәге мифологик элементлар аермачык итеп сурәтләнми. Укучы әсәре “Нигез” әсәре житкерелгән төп фикерне уйлап бетерергә, ачыктан-ачык күрсәтелмәгән якларны таба белергә этәрә. Әсәр укучыны тормыш, яшәеш хақында яна карашлар тудырырга, үзәңн үстерергә ярдәм итәр дип ышанасы килә.

Марсель Галиевның “Рух” китабында парлы сүзләр

*Фазлыева Гөлфинә Нәшәт кызы, Азнакай шәһәре
Тиче гомуми урта белем бирү мәктәбенең
теле һәм әдәбияты укытучысы*

Фәнни-гамәли эшем рус мәктәбендә татар телен туган тел буларак өйрәнүче укучыларга һәм ана телен (татар телен) укытучы мөгаллимнәргә багышлана. **Фәнни-гамәли эшнең әһәмияте:** Рус телендә белем бирүче мәктәпләрнең татар төркемнәрендә укучы балаларның программа материалларын кабатлау һәм ныгыту вакытында Марсель Галиев ижатына игътибарны арттыру.

Рус телендә белем бирүче мәктәпләрнең татар төркемнәрендә укучы балаларны олимпиадаларга әзерләгәндә 5-9 нчы сыйныфларда үткән программа материалларын кабатлау һәм ныгыту таләп ителә. Шушы максаттан чыгып, текст эченнән парлы сүзләргә табу, аларның ясалыш төрләрен аңлату өстендә эшләү өчен Марсель Галиевның “Рух” китабын уңышлы кулланырга мөмкин. Синонимнарны өйрәнү, кабатлау вакытында берничә эш төренә тукталам.

-Парлы сүзләргә компонентларның лексик-семантик мөнәсәбәтләренә, кулланылыш өлкәсенә, грамматик формаларына карап төркемләү.

-Марсель Галиевның “Рух” исемле китабында кулланылган парлы сүзләргә табып, аларның ясалышына аңлатма бирү.

Татар телендә парлы сүзләрне компонентларның лексик-семантик мөнәсәбәтләренә карап төркемләү кабул ителгән һәм аларның өч төп тибы билгеләнгән: 1) синонимик: *көч-хәл, көч-куәт* һ.б. 2) антонимик: *көне-төне, яше-карты* һ.б. 3) гомумиләштереп күзаллауга бәйлә ясалган парлы сүзләр: *ипи-тоз, аш-су* һ.б. [3: 42-43] Шулай ук парлы сүзләр компонентларның нинди кулланылыш өлкәсенә караулары буенча (алынма сүз, архаиклашкан сүз) һәм аларның статусы, нинди грамматик формада килүләре буенча да төркемләнәләр: 1) һәр ике компонент та хәзерге телдә кулланыла торган мөстәкыйль сүз: *ата-ана, уен-көлкә* һ.б. 2) парлы сүзнең бер компоненты (сирәгрәк икесе дә) алынма сүз: *кайгы-хәсрәт, мәкер-хәйлә* һ.б. 3) икенче компонент беренчесенә архаиклашкан варианты: *бала-чага, иген-тару* һ.б. 4) икенче компонент беренчесенә фонетик варианты: *малай-шалай, имеш-мимеш* һ.б. 5) компонентлары мөстәкыйль кулланылмый торган парлы сүзләр: *ыгы-зыгы, ыбыр-чыбыр, урык-сурьк* һ.б. 6) икенче компоненты кара, мазар, фәлән сүзләре белән ясалган парлы сүзләр: *кеше-кара, әйбер-фәлән, китап-мазар* һ.б. 7) компонентлары 3 зат тартым кушымчасы алган сүзләрдән төзелгән парлы сүзләр: *уты-суы, башы-ахыры* һ.б. [2: 38-39]

Марсель Галиевның “Рух” исемле китабында чор-заман, тарихыбыз хакында фәлсәфи уйланулар, халкыбызның мәшһүр шәхесләре турында әдәби портретлар тупланып бирелгән һәм анда автор парлы сүзләрне бик күпләп, мул куллана. Парлы сүзләрне компонентларның лексик-семантик мөнәсәбәтләренә карап төркемләү тибына аеруча еш һәм актив синонимик парлы сүзләр кулланылган. Бу төр парлы сүзләрнең зур күпчелеген ике компоненты да актив кулланылыштагы парлы сүзләр тәшкил итә: Халыкның *холык-табигате*, тарихы, *горөф-гадәте*, омтылышы, *уй-гаме* сүзләргә сыйган. Ана карыныннан ук без телнең *моң-яңгырашын тән-вөжүдөбезгә* сөндереп үсәбез. Менә мин, *иксез-чиксез* тел дәрьясын күзаллап, гажизанә калып торам. (“Сүзгә сусау”, 5 б.)

“Рух” әсәрендә калма-каршы (антонимик) мәгънәле сүзләр дә парлашкан: *Жәяүле-атлы* шигърият бишеге. Кичерөгез безне, *гаяр-күндәм* малкайлар! (“Ат рухы”, 12 бит.) Үз биләмәсенә иминлегә өчен *көне-төне* уяу сакта тора. Малай, *әсселе-суыклы* булып, балбалның жылы ташына сыенды. (“Дала рухы”, 28 б.)

Нинди дә булса билге буенча охшату, гомумиләштерү нигезендә парлашкан сүзләр дә очрый әсәрдә: Китап битенә сибелгән һәр хәрәфнең үзенчәлекле *билге-бизәкләре* аша дөнъяны күзаллау – шәмдәлле, каурый каләмле чорлардан килгән бөөк халәт иде бит. *Кәгазь-каләм* күпме фидаи жаннарның инсаниятенә маяклары иткән иде! (“Китап рухы”, 54 б.)

Парлы сүзләрне компонентларның нинди кулланылыш өлкәсенә караулары буенча (алынма сүз, архаиклашкан сүз) һәм аларның статусы, нинди грамматик формада килүләре буенча төркемләгәндә һәр ике компонент та хәзерге телдә кулланыла торган мөстәкыйль сүзле парлы сүзләрне жөмләләрдән табабыз: Яңа языйп китергән көйләренә *жан-сулышын* үзеннән бүлеп биргән өчен аңа кайсы композитор гына мәңгә рәхмәтле түгел икән?! Көтелмәгән *кайгы-хәсрәт* ачысын да аңа бәләкәйдән үк татырга туры килгән. Безнең *татар-башкорт* көйләрендәге традицион бормаларны, миллизмнарны моң дип атаучылар да бар. (“Илһамлы халыкның илханы булыр”, 386, 392 б.)

Компонентларының икесе дә, яки берсе генә алынма сүз булган парлы сүзләрне язучы шулай ук күпләп куллана: Халыкның *холык-табигате*, тарихы, *горөф-гадәте*,

омтылышы, *уй-гаме* сүзлэргә сыйган. Туган телнең *көй-тибрәнешенә*, нәкъ менә шул телнең табигатенә *хас-тәңгәл* моң туа. Кешенең тәннен, жанын туган тел сугарып килә, ул аның холкын билгели, *аң-зиһененә* чиксез үсеш мөмкинлеге бирә, шул телнең эчке хасиятеннән яралган *жыр-моң* исә кешенең *халәт-рухиясенә* дәва, омтылыш дәрте өсти. (“Сүзгә сусау”, 5 б.)

Икенче компонент беренчесенәң архаиклашкан варианты булган парлы сүзләр жөмлөләр: Безнең ул кадәр үк явыз түгеллегебезгә тәмам ышангач, суырлар *бала-чагалары*, бөтен гаиләләре белән оялары кырыена чыгып яттылар. Киресенчә, чын *ир-ат* нәкъ менә шундый булырга тиеш дип уйлап, аларга кызыгып карый идек. (“Сөйлә, жил... юат мине”, 66,72 б.)

Югарыда билгеләп үткәнчә, Марсель Галиев үзенең “Рух” әсәрендә татар теле, сүзе, моңы турында, аерым бер образлар, башлыча ана, ат, фән, жир, дала, Атилла, тәңре, милләт, татар рухы, тарихыбыз хакында фәлсәфи уйлануларын сурәтли. Ә фәлсәфилек-гомумиләштереп күзаллауга нигезләнгән фикерләүне таләп итә, шуңа бәйлә М. Галиев үзенең әсәрләрендә парлы сүзләргә күпләп кулланган, чөнки алар жыймалык мәгънәсенә ия лексик берәмлекләр.

“Туган жирем тургай булып, Сыйган күнел читлегенә” (“Нигез” әсәре буенча 7 нче класста сыйныфтан тыш уку дәресе)

*Хәйретдинова Флора Мөгътәсим кызы,
Азнакай шәһәре 9 нчы гомуми урта белем мәктәбенең
туган (татар) теле һәм әдәбияты укытучысы*

1. Дәреснең максат һәм бурычлары.

- 1) Әсәрдә мифологик образның бирелеше.
- 2) Сентименталь рухтагы әсәрләр укурга күнектөрү.
- 3) Анализ нәтижәсендә әсәрнең эчтәлеген табу.
- 4) Туган жирнең, туган нигезнең кадерен белергә өйрәтү.

Дәрес тибы. Дәрес- конференция.

Дәрес барышы.

Мотивация. «Киткәннәрнең жылы аяк эзен Саклап тора сыман бусага, Кеше кайта, Кайта туган өйгә, Бик күп сулар аккан булса да». (Х. Әюп)

Шигырь юллары турында фикер алышу.

Кластер ысулы ярдәмендә укучылар белән “Нигез нәрсә ул?” соравын ачыклау.

1. Әсәргә анализ ясау.

Укытучы. Туган илнең, туган туфракның жылысын тоеп яшәүдән дә рәхәт нәрсә юктыр. Туган жир туфрагының исен тоеп яшәү жанга яшәү дәрте өсти. Туган туфрак жылысының кодрәте көчле: үз кешеләрен үзенә тарта ул. Бүген без якташыбыз-районыбызның Балтач авылында туып үскән язучы, шагыйрь Марсель Галиевнең “Нигез” әсәрен өйрәнәбез. Аның биографиясе белән танышып китик. (Бер укучы авторның биографиясен сөйли).

Укучылардан повестьның сюжетын анализга ярдәм итәрлек итеп сөйләтү. Алар түбәндәге тәртиптә сөйләләр:

- 1) Әсәрнең төп герое Тәнзил һәм аның балачагы белән бәйлә вакыйгалар;
- 2) Өянкенең күз алдында булган вакыйгалар;
- 3) Өянкене утыртучы Сәмигулла абзый һәм аның уллары Давыт, Хикмәтулла һәм Байтирәк белән бәйлә вакыйгалар;

4) Урта яшьләрдәге Тәнзил туган авылында;

5) Күрше кызы Нәзиләнең туге һәм Өянке вакыйгасы.

Укучы. Әсәрдәге вакыйгалар Алтын Болак авылында бара. Тәнзил шул авыл малае. Тап-такыр итеп кырылган, кояш ялаган башы тәбикмәк ябылган кебек ялтырап тора. Кушаматы-бүре маңгай. Башка меңнәрчә авылдагы вакыйга, эш-мәшәкәтләр аларга да хас. Әсәр башында ук аларның көтү чираты килеп житүе, әнисенең сыер савуы, Алпамша кушаматлы кәжәләренең бәтиен бүре ашавы кебек вакыйгалары белән танышабыз.

Тәнзил үзенең дуслары Зәбир, Фирзан белән төрле шуклыклар эшләргә дә бик маһир булалар. Елына бер печән өмәсеннән “йомшап, мәзәк хәлдә кайткан” Нәүширван абзыйның хатыны Сабирәттәй кабарынып каршы ала. Нәүширван абзыйның хатынына: “Сине сагынып кайттыммыни мин сугыштан, убыр! Шушы киртә казыклары тартып кайтармаган булса... белмисез полячкаларның чибәрлеген, Брониславага житәргәме сиңа?” - дип кычкыргач, хатыны, көнләшеп, ишеген эчтән бикли дә кереп китә. Нәүширван абзый юеш үләндә йоклап китә. Малайлар сугышта булган кеше жирдә йокларга тиеш түгел дип, бер хәйлә табалар. Жепле бәрәңгене тәрәзә кагарга куеп, Сабирәттәйне йоклатмыйлар. Ахырда хатыны ирен чыгып алырга мәжбүр була. Икенче көнне авылда Сабирәттәйләргә жөн килгән, тәрәзәләрен шакыган дигән хәбәр тарала.

Тәнзил туган ягының табигатенә, аның Сарай, Чатыртауларына карап соклана.

Укытучы. Тәнзилнең эти-әниләре турында ниләр белдегез?

Укучы. Тәнзилнең әтисе агачтан да, калайдан да әллә ниләр ясый белә. Агач саплы, жиз божралыпәкеләре генә дә ни тора! Әтисенең пәкесе йомшак ала дип, күрше-тирә чәч алдырырга аларга керә.

Кечкенәрәк чакта аңа әтисе кырдан “куян чәе”, “куян ипие” алып кайта торган була. Малай аңа чын күңелдән ышана. “Ул ипигә кырлар исе, кояш нуры, жил тәме сеңдер. Юл йөрөп кайткан ипи шуңа бик тәмле тоеладыр”, - ди Тәнзил.

Әнисе коры гына сөйләшә, улының аркасыннан да сөйми, иркә сүзләр дә әйтми. Ләкин ул беренче карашка гына шулай. Чит авылда берәр кешенең фажигале үлемен сөйләсәләр, шуңа да елый торган була.

Укытучы. Тәнзилнең яраткан шөгыйльләре, хыяллары нинди?

Укучы. Аның хыялы үскәч көтүчә булу. “Көтү көткәндә уйланып йөрергә була”, - ди ул Сафуанга. Иң яраткан шөгыйле – рәсем ясау. Иптәш малайларының портретларын ясый, табигатьне рәсемгә төшерә.

Укытучы. Әдипләр мәгънә ясауда аеруча актив катнашкан образларны кабатлыйлар. Әсәрдә нинди образ еш кабатлана?

Укучы. Өянке. Ул метафора булып килгән. Өянке-авылдагы вакыйгаларның шаһиты. Аны Сәмигулла туган нигезенә утырткан. Сәмигулла олы улы Давыт белән төпчеге-Байтирәкне калдырып, биш-алты өй аша гына яшь хатынга йортка керә, үзе белән уртанчы улы Хикмәтне дә ала. Яшь хатынга киткәнче өен сипләп, үзәккә күчереп куя. Өянке беренче нигездә утырып кала, Сәмигулла аны бер мәртәбә кисәргә талпына, ләкин кулы бармый. Ихатасыз, хужасыз калган Өянке баштагы мәлләрдә куркып яши. Чөнки теләсә кайсы килеп ышкына, сындыра. Иң хәтәре: янәшәдәге тәмле сулы коны жир белән тигезлиләр. Томаланган су кешеләргә рәнжи, моны Өянке тамырлары сизә. Өянке суга интексә дә, кешеләр язмышы белән яшәп, ул бу хакта онытты бугай.

Ир-атлар сугышка Өянке яныннан китэлэр. Авыр сугыш елларының үтә зәһәр салкыннарында барлы-юклы утыннар ягылып беткәч, чират Өянкегә дә житә. Менә шунда сугышта гарипләнәп кайткан Байтирәк: “ Шушыннан күпме ирләр сугышка китте. Үрдән авыл күмелгәч, иң соңыннан шушы Өянке хушлашып калды безнең белән. Яу кырындагы ирләрөгезнең хәтерен кисәргә ничек кулыгыз бара?” – дип Өянкене саклап кала.

Жиңү көне саен исән кайткан ирләр, хатын-кызлар Өянке янына жыела. Авылның 112 ир-егете сугыштан әйләнәп кайтмый. Ләкин агачта 111 кульяулык жылферди. Берсен хикмәт хатыны Нәзифә элми. Чөнки ире хакында авылда немецларга сатылган дигән сүзләр йөри. Ләкин Нәзифә караңгы төшкәч кенә кульяулыгын Өянкегә бәйли.

Укытучы. Ни өчен Байтирәк бертуганы Хикмәтулланы яратмый башлый?

Укучы. Байтирәк абыйсы Хикмәтне сатлыкжан, бөтен нәселгә кара якты, ди.

Укытучы. Ә чынлыкта Хикмәт белән нәрсәләр була?

Укучы. 42 нче елда концлагерьдан беренче мәртәбә качканда, ул исән калырмын дип ышанмаган иде. Бары тик иректә үлү турында уйлаган иде. Ул авылы, карт наратлар шаулаган зират, Өянке янында озатып калган Нәзифә – бу күренешләргә мәжүсиләрчә табына һәм туган жир кадеренз дэхеле барлыкны шушы мәсхәрәле язмышын үзгәртеп кенә ирешә ала иде. (Бер укучы Хикмәтнең иптәшләре белән канауга ун чакрым озынлыгындагы күмелгән торба эченнән качарга омтылуы хакындагы вакыйганы сөйли).

Укучы. Жиде мәртәбә каяканнан соң, атарга хөкем ителәп, Италия чигендәге үлем лагерена китерәләр Хикмәтне. Куба утравында шикәр камышы плантациясендә дә, Багам утрауларында да эшли. Француз пароходының трюмына элгеп, материкка кайтып егыла. Сугышка китүенә 10 ел узгач кына ул авылына аяк баса. Хикмәтулланы үлеменнән бердәнбер хыялы-кояш чыгышы ягында калган туган иле генә саклап кала.

Укытучы. Байтирәккә язмыш нинди сынаулар әзерләп куйган?

Укучы. Байтирәк 20 яшендә сугышка китә. Киткәндә Өянкене кочаклап: “Шулай бер кыз да кочакламаган килеш сугышка китәм”, - дип елый. Шунда аны Солтания үзенә чакырып кочаклый Сугышның икенче елында Байтирәк чәчләре агарган бөкре ир булып кайтып төшә. Госпитальдә ятканда Байтирәк: “Исән-сау шул Өянке төбөндә бер утырсам үлсәм дә үкенмим”, - дип уйлана торган булган. Алар Солтания белән өйләнешәләр.

Укытучы. Давыт хакында ниләр әйтә аласыз?

Укучы. Беркөнне авылга Сәмигулланың олы улы Давыт затлы машиналарда таптаза ирләр белән кайтып төшә, дәрәсрәге, үтешли сугылып чыга. Ул дәрәжәле урында эшли, иптәшләре аңа Давид Самойлович дип кенә дәшәләр. Кайчандыр сиртмәле кое янындагы ябага туп тибеп уйнаган Давыт үзенә туган нигезен күрергә кайткан. (268 нче биттәге юлларны табып уку). 70 яшьлек Давыт кульяулыгын чыгарып, читкә борылды да, тиз генә күз төпләрен сөртте, аннары, иеләп кульяулыгына туфрак алып төрдә дә сабуллашып китеп барды.

Укытучы. Повестьның икенче бүлегендә Тәнзил инде урта яшьләрдәге ир. Туган авылына кайткач аны нинди уйлар били?

Укучы. Тәнзил Алтын Болак авылы буйлап йөри. Әнисе аңа: “Читтән кайталар да шул аръяк болында йөриләр, ни калгандыр инде анда, - ди. Читтән кайтканнарның

үзгәрмичә калган болын-таулар арасында үткәндәге эзләрен хәтерләрендә яңартып йөрүләрен гомере буе авылдан чыкмаган әни каян аңласын?!”- дип уйлый Тәнзил.

II. Әсәргә анализ ясау.

Укытучы. Хәзер әсәрне өлешләргә бүлик һәм шушы вакыйгалар арасындагы бәйләнешләрне табыйк.

Укучы. Повестьта башка авылдашлары кебек Хикмәт тә, Байтирәк тә ил азатлыгы өчен көрәшкә күтәреләләр: яу кырына китәләр. Байтирәк сугышта чагында авылын, бигрәк тә туган нигезендәге Өянкене бик сагына. Хикмәтне мәсхәрәле язмышы – әсирлеккә эләгүе бик эзәрлекли, башкалар кебек кулына корал тотып сугыша алмавына кайгыра. Зур газаплар белән тоткынлыктан, үлемнән котылуына да кояш чыгышы ягында калган туган иленә бурычлы ул. Чөнки Ватанына кайтасы килү теләге шулкадәр көчле була.

Укучы. Ир уртасы Тәнзилне туган авылы, туган нигезе тартып кайтарганын белдек. Авыл урамнары буйлап йөргәндә аңа бала чагындагы хисләре әйләнеп кайталар. Хәтта ул инде бакый дөньяга күчкән усал, төмсә Нәүширван абыйны да “гел буйга сөйләшүчеләр арасында бер аркылыга сөйләшүче кирәк инде ул” дип яратып искә ала. Дусты Зәбир дә бу дөньяда юк инде.

Укучы. Яшүсмер чагында ук авылдан чыгып киткән Давыт та, сагынып, туган нигезен күрергә дип кайткан.

Укытучы. Бу өлешләр ни турында?

Укучы. Бу өлешләрне “Туган якны сагыну” яки “Балачак һәм сагыну” дип исемләп булыр иде. Аларны гомумиләштереп, туган якны сагыну дибез.

Укытучы. Каршылыкларны эзлибез.

Укучы. Хикмәт, Байтирәк, Нәүширван абыйлар, Мәдинә апа, Тәнзилнең әти-әнисе туган авылларында яшәп гомер итәләр. Каршылык туган авылларынан читкә киткән Давыт белән Тәнзилнең күңелләрендә. Аларның икесенең дә күңелләрендә бала чактагы табигать, авыл күренешләре, горейф-гадәтләр, кешеләр арасындагы мөнәсәбәтләр хәзер хәтергә әйләнгән. Хәтер буларак алар олы яшьтәге кешеләрдә сагыну хисе уяталар.

Укытучы. Хис дәрәжәсе, хиснең сәбәбе, юану эзлибез.

Укучы. Хис тудыручы сәбәп-туган яктан китү дәрәжәсе-Давытның туган нигезендә күңеле тулуы, Тәнзил иптәшләре белән очраша алмавына үкенә. Берсе кулъяулыгына нигез туфрагын алып китә, икенчесе авыл урамнары, зират тирәләре буйлап йөри, тауларга карап уйланалар-әнә шулай юаналар, сагынуларын басарга телеләр.

Укытучы. Әсәрдә Өянке-метафора дигән идек. Метафора белән төп өлеш кушылуы нәтижәсендә туган эчтәлекне табыйк.

Укучы. Өянке-хәтер сакчысы. Авылдагы бөтен кешеләрнең уй-серләрен, моң-зарларын ишетеп тора. Авыр сугыш елларында да күпме хатын-кыз аңа килеп “сыена” торган була. Сусызлыктан интеккәндә дә, кешеләр аңа зыян салганда да зарланмый ул. Гомере буе кешеләр гае белән яши. Өянкегә карап Давыт та үз нигезен тапты, Байтирәк тә аны сугыштан сагынып кайтты.

- Өянке: “Кешеләр агачлар кебек бер урында гына тамыр жибәреп яши алсалар, кайту-китү, сагынулар булмас иде”,-ди. Кәүсәсе корып, жиргә ауганда да аның тамырлары шул үскән урынында калачак.

Укытучы. Әсәрнең идеясен билгелик.

Укучы. Кешегә туган ягында һәммә нәрсә якын. Берәүләргә нигез бүген тормыш итә торган урын, икенчеләрнең ул хыялында гына яши. Нигез белән бәйле Өянке дә, корып ауса да, алар хәтерендә яшәячәк. Туган якның кадере читкә киткәч тагын да ныграк арта икән. Дәреснең темасы итеп алынган шигъри юллар да шуңа аваздаш. Туган як турындагы хатирәләр тургай кебек күңел түрендә “сайрап” торалар.

Марсель Галиев – Чатыр тавының биеклеген һәм бөеклеген дөньяга танытучы

*Хәкимов Айгиз, Авзалов Әмир, 5 сыйныф,
«Азнакай шәһәре 7 нче урта гомуми белем мәктәбе»
Житәкче: Кашипова Фирузә Фәнил кызы
туган тел (татар теле) һәм әдәбияты укытучысы*

Туган ягыбыз Азнакай-Идел йортның кояш чыгышы тарафында, Чал Уралның соңгы дулкыннары кучкар- кучкар хасил таулар иткән манзаралы як булып.

Аз да түгел, күп тә түгел....

90 ел аңа бары.

Я, әйтегез, нинди як бу?

Гүзәл АЗНАКАЙ ягы.

Һәр авазы табигый чиратлашып килгән А-з-н-а-к-а-й дигән тылсымлы аһәңгә тугайлар киңлеге дә, тутлы каенлыкларның тымызык ак төннәре дә, бөгелә-бөгелә аккан елгалары да, Чатыр тавы да, шушында гомер сөргән кешеләрнең тулган ай кебек карашлары да сыйган.

Жире-жәннәт, суы- ширбәт, халкы-талант шул Азнакаемның. Чыннан да, үз жиребездә туып үскән якташларыбыз фән, медицина, хокук, хәрби өлкәләрдә үзләренең талантларын күрсәттеләр. Туган ягыбызның гүзәл табигатеннән илһам алып, кеше жаны өчен рухи азык тудыручы сәнгать, әдәбият, мәдәният осталары да аерым игътибарга һәм хөрмәткә лаек. Илсәяр Хәйруллина, Роза Щербакова, Рәшит Зәкиев кебек журналистларыбыз, мәшһүр артистларыбыз Әзһәр Шакиров, Нәжибә Ихсанова, танылган жырчыларыбыз Зәйнәп Фәрхетдинова, Миргаяз Шәрәфиев, Равил Галиев, Данир Сабиров-безнең горурлыгыбыз. Яраткан композиторыбыз Сания Әхмәтова, әдәбият тарихына кергән якташларыбыз Әнәс Кари, Гариф Галиев исемнәрен дә зур хөрмәт белән искә алабыз. Шушы күренекле якташларыбыз арасында Татарстанның халык язучысы **Марсель Галиев** тә бар.

Без бу эзләнү эшебездә 1)якташ шагыйребез Марсель Галиев ижаты өчен туган ягыбызның жанга якын табигатенә илһам чыганагы булуын һәм 2)аның ижатында туган як табигате, бигрәк тә Чатыр тавының биеклегенә һәм бөеклегенә темасының үзәктә торышын дәлилләү максатын куйдык.

Эзләнү барышына түбәндәге бурычлар билгеләдек:

1. Марсель Галиевнең тормышын һәм ижатын өйрәнү.
2. Сәнгатьле уку күнекмәләрен камилләштерү.
3. Укучыларда Марсель Галиев ижатына кызыксыну уяту;
4. Якташ шагыйребез Марсель Галиев ижаты аша укучыларда туган як табигатен ярату хисе һәм аны сакларга омтылыш тәрбияләү.
5. Мөстәкыйль фикер йөртү һәм фикерләребезне дәлилли белү күнекмәләре формалаштыру.

Эш барышында түбәндәге эзләнү методлары кулландык:

1. Район үзек һәм балалар китапханәсендә булу, якташ язучылар, аерым алганда, Марсель Галиевнең әсәрләре һәм аның ижаты турында язмалар белән танышу һәм аларны өйрәнү;

2. Мәктәп, район һәм шәһәр туган якны өйрәнү музейларында булу; юбиляр шагыйребез Марсель Галиев тормышы һәм ижатына кагылышлы материаллар, экспонатлар белән танышу;

3. Шагыйрь Марсель Галиев шигырьләрен, әсәрләрен өйрәнү, “Әдәби туган як” түгәрәгендә нәфис сүз бәйгесе үткәрү;

5. Марсель Галиев турында тупланган материаллардан презентация, “Чатыр тау жиле” әсәренә буктрейлер-китапнамә төзү.

Куйган максатыбызга ирешү юлында төп чыганак итеп М. Галиевнең шигырьләрен, әсәрләрен һәм аның ижаты турында “Мәйдан” журналындагы, “Балачак әдипләре” китабындагы язмалар һәм 4 томлы “Сайланма әсәрләр”е алынды.

Азнакай-безнең туган ягыбыз. Ул республикабызның көньяк-көнчыгышында урнашкан. 90 еллык тарихы булган Азнакай төбәгенә килгән һәр кеше аның гажәеп матур табигатенә, кешеләрнең нечкә күңеллелегенә, рухи гүзәллегенә сокланып туя алмый.

Районыбыз территориясе буенча агучы Ык елгасы, аның янәшәсендәге күлле эрәмәлекләре, болынар, табигатьнең матур манзараларына бай күренешләр хакында күп сөйләргә мөмкин. Ә бу матурлыктар туган як шагыйрьләре ижатында чагылыш табымы соң? Без бүген үзәбезнең якның шифалы суларын эчеп, сихәтле тау һавасын сулап үскән халык шагыйре Марсель Галиев ижатына тукталып, шул сорауга җавап эзләребез. Балтач авылында туып, бүгенге көндә Казанда яшәүче якташыбыз үзенең туган ягын “кечкенә Швейцария” дип тиккә генә атамаган шул! Чыннан да, безнең якларның матурлыгы, халкының уңганлыгы күпләрне сокландырырлык.

Ә туган ягым Азнакайның горурлыгы булган мәгърур Чатыр тавы – Татарстаныбызның иң уникаль табигать һәйкәле, безнеңчә.

Ерактан ул - зәңгәр пирамида

Чал Уралның соңгы дулкыны (М. Галиев)

Әйе...Изге тавыбыз шагыйрьләргә йөрәкләргә үтәрлек юллар язарга илһамландыра, шушы якларда туып-үскән күпләрне кулына каләм алырга мәҗбүр итә. Чатыр тауны зурлаган шагыйрьләребез арасында Марсель Галиев, Илдус Гыйләҗев, Нур Әхмәдиев, Флора Гыйззәтуллина... һәм башка күренекле якташларыбыз бар. Без аларны “Чатыр тау мәңнүннәре” дибез.

Чатыртауны “үзләштерде” Нур Әхмәди, Ирек Бәдри,

Имештер лә тауны тери Илдус Гыйләҗ, Марсель Гали...

Чыннан да, Марсель Галиев “Чатыр тау” шигырендә:

“Тауларның да,

Тауларның да маңгаена

Языладыр, языладыр язмышлар.

Без ялгышсак,

Без ялгышсак, тауларга да

Кагыладыр ялгышлар.

Аргамактар,

Аргамаклар таудан чаба,
Тугайларда, тугайларда - томаннар.
Бу дөнъяны, бу дөнъяны без шушылай
Яратырга туганнар”, - дип язса, “Тау рухы” шигырендә:
“Чатыр тау, дисәм, күңелдә

Чөөлө бер горурлык.
Ул горурлык гел дә шулай
Тау рухына торырлык!
Саумы, диеп каршылый ул,
Кочаклап ала жиле.
Тау гынамы – туган жирнең
Кыйбласы, шәмаиле.
Төрле милләт кешеләре
Төпләнгәннәр китмәскә.
Үзара дус, тату булсаң,
Нигә гомер итмәскә.” - дип горурлана...

Татарстанның иң биек ноктасы - мәгърур Чатыр тауга сокланып һәм аны яратып
мәдхия жырлый:

Исәнме, мәгърур тау!
Туган як тәхете - Чатыр тау, исәнме!..

Бакый заманнарда, дәһшәтле бозлык чорында мамонтларның күз карашын
хәтеренә сеңдереп калыккансың да, бүген инде туган ягымның йөзек кашы булып,
күпме күңелләренә әсир иткәнсең.

Янәшәндәге дулкын-дулкын таулар иңенә басып меник әле синең ияренә.
И бу жиһанның гадел минутлары...
И бу жанның убылыр упкыннары...
Ә жиле...

Рәхмәт сиңа, Чатыр тау жиле! Күңелдәге юшкынны, гөнаһларны тараткан өчен
мең рәхмәт сиңа!”

Әйе, төбәгебездәге горур Чатыр тавының биеклеген һәм бөеклеген дә иң әүвәл
Марсель Галиев һәм Илдус Гыйләжев дөнъяга танытты. Азнакаем горурлыгы Чатыр
тау ижат кешеләренә берсен дә битараф калдырмый шул.

Татарстан Республикасының халык язучысы, драматург, күренекле жәмәгать
эшлеклесе Рабит Батулла да әсәрләнгән аның сыртына менгәч. “Чыннан да,
Азнакайның Чатыр тау башыннан дөнъя башкача күренә икән. Тау башында сулыш
та, офык та киңәя”, - дип бәян итә ул тәәсирләрен. Югыйсә, кайда гына булмаган да,
тауларның ниндиләренә генә күтәрелмәгән әдип!

Әйе... Чатыр тауны элеккеге заманнардан ук зурлыйлар, ихтирам итәләр, аңа
багышлап шигырьләр, жырлар язалар, ерак сәфәрләргә чыкканда аңа карап дога
кылалар, аның фатихасын сорыйлар. Менә шундый ул безнең төбәкнең тәхете –
Чатыр тау!

Синдәдер хыялы күпләрнең,
Туган як тәхете-Чатыр тау,
Син безне биеккә күтәрдең,
Туган як бәхете-Чатыр тау,- дип рухлана Марсель Галиев тә.

Татарстанның халык язучысы, бик күп төрле хөкүмәт бүләкләре иясе булган якташыбыз төрле жанрларда ижәт итә. Күп кенә шигырьләренә-бигрәк тә туган як табигатенә хозурланып язган шигырьләренә - композиторлар көй язган. Алар “Кайту” дип аталган жырлар жыентыгында тупланган.

75 ел яшәү дәверендә аның дистәләрчә повестьлары, лирик һәм юмористик хикәяләре, шактый күп шигырьләре дөнья күрә, драмалары сәхнәгә куела. Аның аерым әсәрләре төрек, украин, осетин, үзбәк, казакъ, каракалпак, чуаш телләренә тәржемә ителә.

1998 нче елда "Рухият" фонды үткәргән ярышта "Догалы еллар" әсәре өчен

I дәрәжә лауреат Дипломы белән бүләкләнә. 1995 нче елда аңа "Татарстан Республикасының атказанган сәнгать эшлеклесе" дигән мактаулы исем бирелә. 1996 нчы елда татар әдәбиятын үстерүгә зур өлеш керткән өчен Президент Указы белән Татарстан Республикасының Мактау грамотасы тапшырыла. Ул - Г.Тукай исемендәге Татарстан дәүләт премиясе лауреаты.

Сулар өчен һава, эчәр өчен су, азыкланыр өчен икмәк кирәк булган кебек үк, кеше жаны һәрчак туган жиренә омтыла. Шуңа да аңа дан жырлаучы сәләт ияләре якташ шагыйрь-язучыларыбыз зур хөрмәткә лаек. Яраткан язучыбыз Марсель Галиев тә шундый шәхесләрдән! Без алар белән горурланып, алар сыман туган жиребезне яратып, Азнакаебыздан, Чатыр тавыбыздан илһам алып!

Бу фикеребезне раслап, чыгышыбызны Марсель Галиев ижаты турында танылган шәхесләренң сүзләре белән йомгаклыйсы килә:

“М.Галиев әдәби телнең иң бөек мөнбәренә менгән. Бу мөнбәргә аны Чатыр тау, туган ягы мендергән...” *Флера Сафиуллина, профессор.*

“Туган якны сурәтләгәндә, ул-хыялый бер үсмер, ялларын тузгытып далада чапкан кырыкмыш тай,...туган жирнең газиз баласы...” *Гариф Ахунов, татар халык язучысы*

Шулай итеп, без туган ягыбыз Азнакай, аның бөек һәм биек Чатыр тавы үзенә гажәеп табигате, рухи гүзәллеге белән горурлана; туган жир ижәт кешеләренә илһам бирә һәм талантлы халкым туган ягым матурлыгына мәдхия жырлый, дигән нәтижә ясыйбыз.

Марсель Галиев ижатына багышланган әдәби кичә

*Шакирова Дилбәр Сәгыйть кызы, Мамадыш районы
“Тау Иле урта гомуми белем мәктәбе”нең
татар теле һәм әдәбияты укытучысы*

Рус телендә белем бирүче мәктәбебездә татар балаларының туган телләренә кызыксынуын арттыру максатыннан төрле чаралар, бәйгеләр үтә. Милли китабыбызга, аның тарихына мөхәббәт тәрбияләү-безнең төп бурычыбыз. Марсель Галиев ижатына багышланган бу әдәби чара 9-10 нчы сыйныф укучылары белән әзерләнде.

Максат:

- Марсель Галиевның тормышы һәм ижаты турында белешмә бирү.
- Сәнгатьле сөйләмнән, үз фикерләрен төгәл итеп әйтеп бирү күнекмәләрен үстерү.
- Хәзерге татар әдәбиятына кызыксыну уяту, китап укуга жәлеп итү.
- Кешеләргә, туган якка карата миһербанлылык хисләре тәрбияләү.

Материаллар һәм жиһазлар:

- Марсель Галиев портреты.
- М. Галиевның китаплары, төрле еллардагы әдәби журналлар.

1 нче алып баручы.

Марсель ага Галиев туган ягында алтын көз патшалык иткәндә туган. Әйдәгез, шигырьләрен тыңлап китик.

1 нче укучы.

Әбиләр чуагы.

Бу - әбиләр чуагы бу!
Чатнап яна пәрәвезләр,
Күктә – кошлар көтүе.

Әжәткә көн алып көздән
Жәйнең бәйрәм итүе.

2 нче укучы.

Бу – әбиләр чуагы бу!
Сары балкыш кая? Уйный
Яшел төсләр тилереп.

Тик күлмәкчән чыккан бабай
Керде салкын тидереп.

3 нче укучы.

Бу – әбиләр чуагы бу!
Очып арган күбәләкләр
Канат какты жанланып.

Борылып жәйгә карадыңмы,
Кадрен белеп, таң калып?

4 нче укучы.

Бу – әбиләр чуагы бу!
Беркатлы карт алмагач та
Ышанып чәчәк атты.

Жәнлек сыман посып кына
Бусагага көз ятты.
Бу – әбиләр чуагы бу...

1 нче алып баручы.

Марсель Галиев шигырьләре... Алар әллә ничекләр итеп жанны актара, рәхәт бер халәттә тибрәтә. Күз алдында төсләр, матур сурәт-картина. Хисләр бии... Аның теле, стиле, аһәңнәре үзенә бертөрле, беркемнекенә охшамаган: затлы, нәзберек, нәфис. Шагыйрьлек жене, хыялый алдану бәхете... Ижатына бәяләмәне дә шагыйрьнең үз сүзләре белән кабатлыйсы килә.

«Шигырь – мәңгелек упкынында тирбәлгән күңел бишеге...»

«Шагыйрь – Күк белән Жир арадашчысы!»

Болар Марсель Галиев фикерләре. Сүзләре, шигыре күңел тәлгәшеннән өзәлгән!

2 нче алып баручы.

Язучы һәм шагыйрь Марсель Баян улы Галиев 1946 нчы елның 8 нче октябрәндә Татарстанның Азнакай районы Балтач авылында туа. Авыл баласы табигатькә якын һәм шуңа күрә яңа өлгергән игеннең хуш исенә, меңләгән энжедәй жемелдәүче кар бөртекләренә тирән мэхәббәте, өзәлеп яратуы чагыла аның.

5нче укучы.

Йолдыз нурлары калтырый
Иртәнге көмеш чыкта.

Өянкеләр башын ия
Күке кычкырган чакта.

6 нчы укучы.

Күке кычкырган чагында
Нигә соң дөнья моңлы?

Затлы тавышын көйләгән
Сандугач хәтта тынды.

7 нче укучы.

Ә син санама гомерең,
Туган як моңын тыңла.

Тыңла да жаныңа сеңдер,
Мәгънәсен сүзсез аңла.

8 нче укучы.

Купшы залларга китереп

Күкене тыңлап кара –

9 нчы укучы.

Туган жир моңы. Елларны

Сынама. Тыңлап кара.

10 нчы укучы.

Чатыр тау

Ерактан ул – зәңгәр пирамида,

чал Уралның соңгы дулкыны.

11 нче укучы.

Жил йомгагы булып кылганнары

үзәннәргә таба йөгәрә.

12 нче укучы.

Ә төннәрен чума офыкларга,

син ерактан карап тор гына;

13 нче укучы.

Куакларда әле төн кунаклай,

тау башында инде яңа таң.

Өянке, инеш, болыннар

Бар моңын алып кала.

Беркөнлек озын гомерле

Күбәләк очып бара...

Иңнәренә ятып оеп кала

төнъяк жилләренә салкыны.

Кайнап аккан ак болытлар аша

тау кояшка гүя үрелә.

Алма кебек өзелә дә күктән

тауга йолдыз тама тын гына.

Саумы, диеп дәшәм еллар аша,

күңелдәге сынын яңартам.

1 нче алып баручы.

1964 нче елда Азнакайдагы 1 нче татар урта мәктәбен тәмамлай. 1965 -1968 нче елларда армиядә хезмәт итә. 1969 нчы елда Марсель Галиев Казан дәүләт университетының журналистика бүлегенә укырга керә. 1974 -1983 нче елларда ул Татарстан Язучылар берлегендә һәм «Казан утлары» журналы редакциясендә эшли. Аннары профессиональ язучы була. Марсель Галиев шигърият һәм проза жанрларында ижәт итә. 1979 нчы елда «Еллар чалымы» исемле беренче шигырьләр китабы, ә 1980 нче елда «Ул чакта» исемле проза китабы дөнья күрә.

2 нче алып баручы.

(“Нигез” әсәрәннән өзек укый.) Әнә тыкрыктан минем әни төшөп килә. Көянтәчиләк асқан, кулында төенчек. Чишмә янына житкәч, ул миңа кул изи. Мин таудан төшәм, түмгәктән түмгәккә сикереп, аксырганаclarның киң, яссы яфраclarына жыелган чык суын түгә-чәчрәтә, әнигә таба йөгәрәм. Ул инде чиләкләренә су тугырып куйган, төенчек асылган сары буяулы көянтәне сузып, миңа каршы килә...

1 нче укучы. Күрше кызы

Күзәттем ни, сүз әйттем ни –

үземнең үз күңел эшем:

Чытлыкланып, кәз-кәз басып,

назлыкайның күр йөрешен:

2 нче укучы.

Нинди гадел чишкән Ходай

жете төсләр бүленешен:

Жир кызына өстәп биргән

3 нче укучы.

Күр әле син: үлән-чыкта

эзләренә чигелешен.

Жилфер керләр эләргә дип

нәзакәтле үрелешен;

Күз карашын тәкәтсезләп

сыгылма бил бөгелешен.

ягымлы нур – Күк өлешен.

Бар барлыгы әйтеп тора

хисләренә түгелешен

Ә егетнең койма аша

үрелеп бер үбелешен.

Бу мизгелдә йөрәгендә
тылсымлы сүз тибелешен
Белми әле: мәхәббәтнең

4 нче укучы.

Бирмә, Ходай, мәхәббәттән
күңел дәрте сүрелешен.

Ул хәзергә белмәсен дә:
жиңәм, диеп, жиңелешен.

Күзәттем дә, сүз әйттем дә,

5 нче укучы. Ачыла да ябыла...

Нинди жил килеп кагыла

Капкаңның келәсенә;

Нинди бу – бөөк ышаныч

Сөенеч киләсенә:

Марсель Галиев үз шигырьләрендә балачактан күңелендә калган хатирәләрен яңартып, инде олыгайгач, уйландырган уйларын да язган. Аның әсәрләренә авторның йөрәге аша үтеп, шигырь юлларына әверелгән кичерешләр дәрәясы, уйланулар сыйган. Аның әсәрләре аша һәркем туган якның ниндидер серле тарту көчен, сихри романтикасын тоя, шул хиснең чынлыгына, кеше өчен кадерле булуына ышана.

мең үлеп, мең терелешен;
Назлыкайның, куллар болгап,
томаннарга күмелешен...

Миңа нәрсә, күңел эшем:
Кайтар, Вакыт, назлыкайның,
Ыспай басып, бер йөрешен.
Тик бер генә кабатлачы
Шушы жәннәт күренешен.

Ак атта, жилле жайдакның
Тупырдап керәсенә!

“Марсель Галиев ижатында чагыштырулар”

*Шарипов Айнур, 7нче сыйныф, “Лениногорск шәһәре
3нче санлы урта гомуми белем бирү мәктәбе”
Житәкче: Мөхетдинова Резеда Фәвис кызы,
татар теле һәм әдәбияты укытучысы.*

Бүгенге көндә Марсель Галиев ижатындагы сурәтләү чаралары тиешле дәрәжәдә өйрәнелмәгән һәм бу теманың *актуальлеген* билгели.

Хезмәтнең *максаты*-М. Галиев ижатындагы чагыштыруларны төркемләп өйрәнү һәм әсәрләренң телен баетуда аларның ачыклау.

Бурычлар:

1. М. Галиев ижаты белән танышу;
2. Язучының “Су каргышы”, “Еллар чалымы”, “Арыслан йокысы” жыентыкларына кертелгән әсәрләрдән чагыштыруларны табу;
3. Гомуми нәтижәләр чыгару.

Өйрәнү *объекты* – М. Галиевның проза һәм поэзия жанрындагы әсәрләре. Өйрәнү *предметы* – әсәрләрдә кулланылган чагыштырулар.

Кулланылган *методлар*: чагыштыру, эзләнү, классификация, анализ.

Нәтижәләр. М. Галиев әсәрләренең теле гади һәм бик кызыклы. Шулай ук әлеге әсәрләренң сурәтләү чараларына бай булуын да искәртәргә кирәк. Без язучы әсәрләреннән чагыштыруларны аерып алып, төркемләп өйрәндәк һәм аларның шактый күп булуына игътибар иттек. Чагыштырулар М. Галиев әсәрләренең телен кызыклы, үзенчәлекләрәк итә дигән фикергә килдек.

Марсель Галиев проза жанрында да, поэзия жанрында да ижат иткән әдип. Әсәрләре белән танышканда, андагы сурәтләү чараларының шактый булуына

игътибар итәсең. Без язучы ижатындагы чагыштыруларны аерып өйрәнергә уйладык.

Чагыштыру-нинди дә булса күренешне башка күренешкә охшату ярдәмендә барлыкка килгән сурәтләү чарасы [Заһидуллина, 2005: 92]. Чагыштырулар төрле чаралар ярдәмендә ясала. Аларның һәркайсына аерым тукталырбыз.

М. Галиев ижатында *-дай/-дәй*, *-рак/-рәк* аффикслары белән ясалган чагыштырулар, башка чаралар ярдәмендә ясалган чагыштыруларга караганда, шактый аз булуына игътибар иттек. Түбәндәге чагыштырулар әлеге аффикслар белән ясалган:

Синең аваз – бер *тамчыдай*... [Галиев, 1979: 13].

Кылалмастай ни каладыр? [Галиев, 1979: 41].

Көн сүрелә учак *күмередәй*,

Ут аласы килми бүлмәгә [Галиев, 1979: 56].

Төнге *күлдәй* күзләр тын, боек ... [Галиев, 1979: 60].

Яфраклары сары *күбәләктәй*

Кунсын әле, кунсын иңеңә [Галиев, 1979: 64].

...Аяк тавышына әнкәй чыга,

йокламыйча көтеп *торгандай* [Галиев, 1979: 81].

Берни *булмагандай*, гасырның

Дулкын-дулкын агылып барышы [Галиев, 1979: 13].

Тагын шунысы бар: М. Галиев поэзиясендә *-рак/-рәк* аффикслары белән ясалган чагыштырулар безгә очрамады. Ләкин без әлеге ысул белән ясалган чагыштыруларны язучының прозасыннан таба алдык:

Мин әйтәм, синең өй Рудирнекеннән *тәбәнәгрәк* булып калды бит, әй! – дип өсти Нургали абзый [Галиев, 2003: 18].

Метражы буенча минем өй *биегрәк* килеп чыга [Галиев, 2003: 18].

Бер-ике көннән янадан барырың, икенче *төрлерәк* сүзләр эзләп [Галиев, 2003: 26].

Мыек чылгыен сыпырып, сул күзен кыса төшеп, башын артка *чөебрәк*, склад баскычыннан астагы халыкка вәкарь белән карап тора [Галиев, 2003: 26].

М. Галиев ижаты *кебек*, *сыман*, *шикелле*, *күк* бәйләкләре ярдәмендә ясалган чагыштыруларга шактый бай. Шунысын да әйтергә кирәк: бу ысул белән ясалган чагыштырулар, башкалары белән чагыштырганда, күпчелек урынны биләп тора. Моңа поэзиядән мисаллар китерик:

Ә күзләре моңсу елмаялар,

баеп барган кояш *шикелле* [Галиев, 1979: 10].

Сагыш *кебек* ачы тәмәкене

салмак кына, тәмләп суырып... [Галиев, 1979: 10].

Жир шары да инде алар өчен

түбәтәй *күк* гади бер нәрсә [Галиев, 1979: 10].

Иртәнге уй тонык сулар *кебек*,

Идел *сыман* китә яктырып [Галиев, 1979: 11].

Тал мамыгы ява карлар *кебек*... [Галиев, 1979: 14].

Гармуны тәмам ярсыган,

бәхеттән шашкан *кебек* [Галиев, 1979: 21].

Алма *кебек* өзелә дә күктән

тауга йолдыз тама тын гына [Галиев, 1979: 25].

Дулкыннар шавын пышылдый
Хәтер күк кабырчыклар [Галиев, 1979: 26].

Яшь кызлар толымы *кебек*

Шәп чыбыркы үрүче [Галиев, 1979: 32].

Дулкындагы күбек *сыман*

Сүнәр-сүнмәс уй калган... [Галиев, 1979: 34].

Монда хыял – арканнарын өзеп

үрә баскан кыргый ат *сыман* [Галиев, 1979: 38].

Тарихның бу япан киңлекләре

Ирләр учы *кебек* ачыла [Галиев, 1979: 38].

Табигать күк хәрәкәттә алар,

Охшаш моңга, жылгә, болытка [Галиев, 1979: 39].

Ә карашы кара ялкын *сыман* [Галиев, 1979: 43].

Табигатьнең үзе *кебек*

чишелгән изүләре... [Галиев, 1979: 45].

Кебек, сыман, шикелле, күк бәйләкләре ярдәмендә ясалган чагыштырулар язучының прозасында да күп. Моңа мисаллар карап китик:

Жәлил поселогы тирәләренә житкәч, юллар пәрәвез жебе *кебек* чуала башлады [Галиев, 2003: 8].

Азнакайга пыяла *кебек* егерме жиде юл бер яктан килеп керә, пыяла *кебек* егерме жиде юл икенче яктан чыгып китә [Галиев, 2003: 8].

Йөрмә Шәрип малайлары *кебек!* [Галиев, 2003: 11].

Аны күргәч, “КамАЗ”лар чүгеп кала, алдан барган машиналарны суырып алып, чәйнәп төкергән *кебек* кенә узып китә ул [Галиев, 2003: 13].

Янәсе, сиксән-йөз чакрым тизлектә барган машина аңа туктап торган *шикелле* тоела [Галиев, 2003: 13].

Корбанын тапкан бөркет *кебек* кагына [Галиев, 2003: 14].

Земфирә ханым, сыңар бармагын бөгеп ым гына кага, шулчак Ифтирам, аяк очларына гына басып, хатынының бармак юнәлешенә таба, жеп белән тартылган *шикелле*, суырылып китеп бара [Галиев, 2003: 15].

Баш түбәмдә нидер чатнап ярылды *сыман* [Галиев, 2003: 16].

Ул менә хәзер, колак артын кашыткан мәчек *кебек*, ләззәтле мырмый башлар иде *сыман* [Галиев, 2003: 25].

Чагыштырулар ясалунуң тагын бер ысулы бар. Ул – *гүя, әйтерсең лә* теркәгечләре ярдәмендә. Әлегә төр чагыштырулар М. Галиев ижатында күп түгел. Аның поэзиясеннән без түбәндәгеләрне таба алдык:

Кайнап аккан ак болытлар аша

тау кояшка *гүя* үрелә [Галиев, 1979: 25].

Кешелекнең узган бала чагы

кайтып килгән *гүя* атларда [Галиев, 1979: 39].

Бу жаныңны чайкап алыр өчен

дөнья *гүя* сулар яраткан [Галиев, 1979: 47].

Урманның бөтен жәнлегә

әйләнгән *гүя* ташка [Галиев, 1979: 50].

Сөембикә *гүя* ак калфаклы

Казан бүген моңсу-сөйкемле [Галиев, 1979: 70].

Әйтерсең шәм – кайнар ялкынлы [Галиев, 1979: 72].

Сөембикә гүя ак калфаклы

Казан бүген моңсу-сөйкемле [Галиев, 1979: 70].

Без югарыда карап киткән чагыштыруларның барысы да *гади* чагыштырулар. Әлеге чагыштырулар бер сурәтләнү объектны ачыклап-сыйфатлап килә. М. Галиев ижатында гади чагыштыруларның бер жөмләнән эчендән берничәшәр килү очрақларын да күрдек. Алар яки төрлән сурәтләнү объектларына карый, яки бер үк объектны төрлән яклап күрсәтә.

М. Галиев үз ижатында *киңәйтелгән (жәденке)*, ягъни чагыштырыла торган күренешләрнен мөстәкыйль образлар аша сыйфатлануына корылган чагыштыруларга да мөрәжәгать иткән. Түбәндәгә мисаллар моңа дәлил булып тора:

Ифтирамны сөйләтмәү – *кәжәнән сакалын кыруга бәрабәр* [Галиев, 2003: 12].

Пожар каланчасы *аның белән чагыштырганда бик тәбәнәк* калды [Галиев, 2003: 16].

Сыер теле зурлыгындагы тимер келәгә кулын салуга, кече капка челтерәп ачылды [Галиев, 2003: 23].

Шулай итеп, М. Галиев ижатында чагыштырулар шактый зур роль уйный. Язучы аларның һәркайсын урынлы куллана һәм шуның нәтижәсендән, чагыштырулар әсәрләрнен телән кабатланмас матур, төзек, камил һәм үзенчәлекле итә дигән фикергә килергә мөмкин.

Димәк, без М. Галиев ижатында кулланылган чагыштыруларны туплап, төркемнәргә аерып өйрәнгәннен соң түбәндәгә нәтижәләргә килдек:

1. *-дай/-дәй, -рак/-рәк* аффикслары белән ясалган чагыштырулар, башка чаралар ярдәмендән ясалган чагыштыруларга караганда, иң азы;

2. *кебек, сыман, шикелле, күк* бәйләкләрә ярдәмендән ясалган чагыштырулар, язучы ижатындагы чагыштыруларның иң күп өлешән тәшкил итә;

3. М. Галиев ижатында гади чагыштырулар күп. Әмма без берничә киңәйтелгән чагыштыруны да очрата алдык (Пожар каланчасы *аның белән чагыштырганда бик тәбәнәк* калды [Галиев, 2003: 16], *Сыер теле зурлыгындагы тимер келәгә* кулын салуга, кече капка челтерәп ачылды [Галиев, 2003: 23]);

4. Бер жөмләнән эчендән берничә чагыштыру бергә килгән очрақлар да бар (Иртәнгә уй тонык сулар *кебек*, Идел *сыман* китә яктырып [Галиев, 1979: 11], Табигать *күк* хәрәкәттә алар, Охшаш моңга, *жилгә*, болытка [Галиев, 1979: 39], Азнакайга *пыяла кебек* егерме *жиде юл бер* яктан килеп керә, *пыяла кебек* егерме *жиде юл икенче* яктан чыгып китә [Галиев, 2003: 8], Ул менән хәзер, *колак артын кашыткан мәчек кебек*, ләззәтлән мырмый башлар иде *сыман* [Галиев, 2003: 25]);

5. М. Галиев үз ижатында кулланган чагыштырулар әсәрләрнен телән үзенчәлекле итә.

“Сүз пирамидаларга кадәр туган, Сүз – пирамидалардан соң да калачак...”

(Марсель Галиевның “Рух” әсәрнендән Сүзгә мэдхия)

Шәрәфиева Азалия, 10 нчы сыйныф,

«Азнакай шәһәрә гимназиясе»

Житәкче: Ибраһимова Чулпан Рәфәт кызы,

татар теле һәм әдәбияты укытучысы

Туган тел төшенчәсенән зур мәгънәнән салынган. Ул Ватан, туган жир, ата-ана сүзләрән белән бер үк дәрәжәдән торучы бөөк, изгә һәм кадерлән сүз. Ул телнән шуңа күрән туган

тел дип атыйлар да. Телгә баланы аның иң газиз, иң якын кешесе-әнисе өйрәтә. Тел-ананың балага зур бүләге.

Туган тел! Һәркем өчен дә газиз, иң кадерле, бернәрсә белән дә алыштырмый торган сүз. Туган телебезне саклау, үстерү, аның сафлыгын булдыру, матурлыгын күрә белү яшь буынның изге бурычы.

Кешегә нәселнең, халкының асыл сыйфатлары иң әүвәл тел тәме, тел кодрәте ярдәмендә бирелә. Туган тел ул-халкыбызның рухи көзгесе. Шушы телдә милләтнең бөтен горейф-гадәтләре генә түгел, үткәне, бүгенгесе, киләчәге дә. Туганнан алып, соңгы сулышына кадәр, тел һәм сүз-кешенең аерылгысыз юлдашы.

Тел һәм сүз.... Бу турыда без туган тел һәм әдәбияты дәрәсләрендә бик күп сөйләшәбез. Туган тел дәрәсләрендә сүзләргә грамматик яктан карасак, әдәбият дәрәсләрендә сүз тәме, аның мәгънәсе турында аңлашабыз. Телебезнең никадәр бай, никадәр моңлы икәннән инанабыз. Ләкин, кызганычка каршы, туган телебездә иркен аралашсак та, сүзләргә тәмен белү, аны тиешле урында, дәрәс куллану осталыгы житми безгә. Укытучым миңа М. Галиевның “Рух” әсәрендәгә “Сүзгә сусау”, “Сүз рухы” бүлекләрен укырга тәкъдим итте. Нәкъ менә шушы әсәрләр аркылы мин телемнең бөеклеген, сүзләргә никадәр можжизага ия икәнлеген аңладым.

«Сүз пирамидаларга кадәр туган, Сүз-пирамидалардан соң да калачак...» дип яза Марсель Галиев. “Ни хикмәт бар Сүздә, ни серләр бар? Яме, тәме, гаме нинди?” – дигән сорау бирә автор әлегә әсәрендә. Шушы кызыклы фикер мине эзләнү-тикшеренү эшенә этәрде. Чынлап та, нәрсә ул Сүз, нинди сүзләр була, Сүз көчә нәрсә ул? Бу тема миңа бик кызыклы тоелды. М. Галиевның “Рух” әсәрендә Сүзгә кагылышлы өлешләргә барлау, тел, сүз турындагы фикерләргә аерып чыгару, аны туган тел дәрәсендә алган белемнәр белән чагыштыру *максаты* куелды.

Марсель Галиев фикер тирәнлегә белән тел нечкәлеген тәңгәл китерә белгән язучы. Язган һәр жөмләсә укучыны гажәпләндерә. Аның күңеленнән чыккан, кулыннан төшкән һәр әсәр кояш нуры кебек ялтырап китә. Марсель Галиев һәр әсәрендә үзе булып кала.

Аның әсәрләре, кагыйдә буларак, интеллектуаль укучыны күздә тотып языла һәм ассоциатив чагыштыруларга, яңача көтелмәгән образлы тәгъбирләргә бай булуы белән аерылып тора. Шуңа күрә дә аның әсәрләргә кат-кат укырга кирәк. Шунда гына ул сиңа ачыла, күңел кылларына үтеп кереп сиңе тирән уйларга сала, аңны сискәндереп жибәрә.

М. Галиев 2005 елда еллар буе ижәт иткән “Рух” дип аталган затлы китабын бастырып чыгара. “Ат рухы”, “Милләт рухы”, “Китап рухы”, “Жир рухы”, “Дала рухы” кебек бүлекләр белән бергә Сүзгә мәдхия жырлаган “Сүзгә сусау”, “Сүз рухы” дип аталган аерым язмалар да бар. Әдип әлегә әсәрләрдә Сүзгә изгелегә, Сүзләргә барлыкка килү тарихы, Сүзгә кеше акылыннан өстен икәнлегә, татар милләтенең дөньядагы урыны, бай тарихлы үткәне һәм бүгенгесе хакында уйлана.

“Тел байлыгы-буыннан буынга күчә барган ганимәтле мирас, халык бәгыренә язылган тере сүзләр йолдызлыгы”, - дип яза Марсель Галиев. Халыкның холык-табигате, тарихы, горейф-гадәте, омтылышы, уй-гаме сүзләрдә. Ана карынында ук без телемнең моң-яңгырашын тән-вөжүдебезгә сәңдереп үсәбез. Кешенең жанын, тәннен туган тел сугарып килә. Халыкның үткәне, маһирлыгы, хәсрәте, моңы, осталыгы Сүзгә сыйган. Кешегә сүз байлыгы әнисеннән, туган жиреннән килә. Язучы да тел коелары саега башласа, сүзгә сусап, туган ягына кайта. Мондагы

болыннар, таулар, урманнар ана көч бирэ, жанын ял иттерэ. “Тәүге сүз-әнкәм сүзе-зиһенемне иркәләп уяткан. Аннары берәм-берәм ачыла башлаган тел коелары. Мин шул коелардан Сүзне чүмечләп-чүмечләп чумырып алганмын,”- ди автор, үзенң тел байлыгы мул булуын аңлатып. Туган тел коесы саекмасын, киләчәк буыннарда эчәрлек көмештәй чиста суы мәңге булсын иде.

Телнең үсеш тарихына да кагыла автор. Ул аның үсешен мөгжиза ди. “Дәверләр буенча берничә сүз, берләшеп, чарлана-чарлана килә дә, ниһаять, тыгыз кысылып, алмаз ядрә булып йомарлана, төп сүзне хасил итә”. “Кайчакларда аваз-хәрәфләрне уйнатып, урынын күчереп, Сүзнең башын әйләндереп кара, гасырлар бутала, вакыт ярларынан чыга, мәгънә йөзтүбән әйләнә”... Нинди матур фикерләр.

Телне, Сүзләрне ул өч зурлык белән тиңли. Беренчесе, йолдызлык. “Күк пышылдавыннанмы, Жир сулышыннанмы яратылган мөкатдәс сүз йолдызлыгы?”. “Сүзләр Күк гөмбәзәндәге йолдызлар мириадасы кебек, күренә дә, күренми дә, беләнә дә, беләнми дә, сүнә дә, сүнми дә, ерак та, якын да, үлә дә, үлми дә.” Икенчесе, телне дәрья белән чагыштыра. Тел дәрьясының аргы ягына берәүнең дә мәңге житә алмаячагын ул ачык аңлый. Чөнки телне белү, сүзләрнең асыл мәгънәсен ачып бетерү кешегә тулысынча бирелмәгән. Ләкин тел дәрьясы авторны алгысыта, әйдәкли, очындыра, хыял жилкәннәрен киерә. Ә дәрьяның дулкыннары-Сүз тәңкәләре. Алар жем-жем килә. Дәрья өстендәге сүзләрне күпләр аңлый, белә, куллана, ә син төпкәрәк чумып кара һәм энже-мәржәннәргә тиң сүзләрне табарсың дип киңәш бирә Марсель Галиев. Өченчесе, Телне мәгърур тирәк, ди. Тирәкнең мең-мең яфрактары – сүзләр. Алар ягымлы шыбырдашып, аң-зиһенгә, тәнгә, жанга шифа булып таралалар. Әлегә тирәк үз байлыгыннан үзе сыгылган. Йолдызлык та, дәрья да, мәгърур тирәк тә бөеклек символы. Мәнә шунда без үзебезнең нинди бөек тел хужалары икәнлеген аңлайбыз. “Үз байлыгыннан үзе сыгылган” телне саклайсы, яклайсы, өйрәнәсе килә.

Телдәге сүзләрне берничә төркемгә бүлеп карый. Бу бүленеш бик кызыклы, искиткеч, тел дәрәсләрендә аларны чагыштырып өйрәнәргә була.

1. Чыныгып чарланган, чакматашка әверелгән баба сүзләр...
2. Изге нурында жылытып торучы торучы, тудыручы кодрәте бирелгән әнкә сүзләр...
3. Корыч ныклығына тиң эткә сүзләр...
4. Шәрәк илләреннән асылташлар, ислемайлар белән килгән мөсафир сүзләр...
5. Күк катларыннан индерелгән дини сүзләр...
6. Гашыйктар иренендә бөреләнгән тылсымлы сүзләр...
7. Үз телебезнең яңгырашына ягымлыланып күчкән алынма сүзләр...

Һәрберсенә телебездән мисаллар китерәргә мөмкин. “Жебен-жепкә, ибен-ипкә, жеген жекекә китереп күпме дәверләр буена тукула ул тел келәме”.

Сүзләрнең ниндиләре генә юк безнең телебездә. Чынлап та, уйлый башласаң шулай бит. Тел дәрәсләрендә без сүзнең бу ягына игътибар итмибез. Бәлки шуңа күрә дә сөйләмебездә хаталар китәдер. Автор безгә сүзләрнең күптөрлелеген исбатлай: имин сүзләр, алкын сүзләр, ялкын сүзләр, фатихалы сүзләр, кыерсытылган, кимсетелгән, тапланган; әчкелтем сүз, сусыл сүз, чәнечкеле сүз, татлы, өрфия, ягымлы; талымлы, сөннәтле, өммәтле, тибелгән, сибелгән, һавалы, дәвалы, олтан, солтан, тыелган, уелган, ялкынлы, алтынлы сүзләр һ.б.

Шагыйрьләр, язучылар сүзләрнең асылын беләләр. Үзләренең сүз көче белән кешегә тәэсир итүләренә басым ясый автор. Шагыйрь – сүзнең колы, ди. Шул ук вакытта, шагыйрь эмер бирсә, “офыккача жәелгән сүз гаскәре, дәррәү кузгалып, тыгыз сафларга басачак”-дип кисәтә.

Авторны хикмәти сорау борчый. Уйдан алда сүз туганмы? Әллә уй, алдан туып, сүзгә әйләнгәнме? Борынгы заманда уй беренче булса, хәзер тел байлыгына ирешкән кеше өчен уй белән сүз икесе бер мизгелдә кабына торгандыр... Сүзнең жаны бар икәннән ул кат-кат дәлилли. “Эчке төш-ядрәсендә йөрәге тибәме, нинди өн-авазлар килә сүз упкыныннан?”. Сүзне мең тапкыр, йөз мең тапкыр әйтсәң, ишетсәң, ләкин аның асылын, жан тибешен, кан кычкыруын ишетмичә яки аңламыйча калуың бар”. “Учыңа салып, кан тибешен тоеп кара: һәр сүзнең кальбендә үз тәфсире, тән-күзәнәгендә бакый дәверләр тамгасы...”. Шуңа күрә Сүзгә зур хөрмәт белән карарга чакыра.

Автор Сүзләр ясалышына аерым игътибар итә. Уйланмас жиреңнән уйга батасың. Әлеге сүзләрнең мәгънәсен яңача аңлый башлайсың. “Табигать күренешләренә шундый атамалар бирелгән ки, кечкенә чакта ишеткәч аптырап каласың,”-дип яза Марсель Галиев. Ул исемнәрнең асылын төшенү өчен гомер үтү, тәжрибә туплау кирәк, “күңел колагың” булу кирәк. Чыпчык күзе, тилебәрән, күке сабыны, тукранбаш, кәжә сакалы, ләйсән яңгыр, киек каз юлы, эт кояшы, жәүле буран, канәфер, кашкары, тамчы гөл, төнбоек һ.б колакка яңача яңгырый башлай.

“Телне тудырган халык кына аваз индереп, сүзләрнең жан тибешен, мәгънәви куәтен ача ала. Сүзләрнең гомер озынлыгы дәүләти тел тәхетенең югарылыгыннан тора”. Бу фикер белән мин тулысынча килешәм. Дәүләт көчле, телебез дәүләт теле булганда гына, без, яшь буын, телебезне сакларга кирәклеген аңлаганда гына туган телебез мәңгә яшәр.

Күзәтүләргә таянып, Марсель Галиев тел, сүз язмышы, тарихы, бүленеше турында искиткеч матур фикерләр житкерүен күрәбез. Әлеге бүлекләргә уку миңа туган телемне тагын да тирәнрәк аңларга, сөйләмемне дәрәсләргә, сүзләрнең бөеклеген тоярга ярдәм итте. Туган телемнең башка телләр арасында кыйммәтле таштай ялтырап торуын сиздем. Бу миндә горурлык хисе уятты.

Эшемне М. Галиев сүзләре белән тәмамлайсы килә: “Өлкән буын телне салмак олыгайтып яшәтсә, яшь буын телне санлап яшәртә”. Телебезне санлап, яклап, яратып яшик.

Жирдә нигез тамыр кирәк, хәтгә жансыз ташка да...
(Марсель Галиевнең тормыш юлы һәм ижаты буенча квест)

*Ширеева Алсу Сәгыйть кызы, Салахова Гөлназ Ризатдин кызы,
Азнакай шәһәре 4нче лицееңың туган тел укытучылары*

Федераль дәүләт белем бирү стандарты нигезендә төп белем бирү программасы уку планы һәм дәрестән тыш эшчәнлек аша гамәлгә ашырылырга тиеш. Дәрестән тыш эшчәнлек ул-укучыларның ял итү ихтыяжларын канәгатьләндерү, аларның үзидарәгә һәм ижтимагый-файдалы эшчәнлеккә катнашуы өчен дәрестән тыш вакытта оештырыла торган эшчәнлек. Яңа белем бирү стандартлары педагоглардан эшчәнлекле юнәлеш куллануны таләп итә, чөнки эшчәнлек барышында балалар материалны яхшырак үзләштерә. Кагыйдә буларак, укучылар, дәрестән тыш

эшчәнлекне мәжбүр итү дип санап, мондый төр мөстәкыйль эшкә битараф карыйлар. Квест оештырганда исә, тискәре кәеф тулысынча юкка чыга. Укучыларга командада үзара бәйләнештә торырга туры килә, ә бу-коммуникатив күнекмәләренә үстерү дә, уйнаучыларны бергә туплауның яхшы ысулы да.

Квестны үткәру планы.

Максат: Марсель Галиев турында алган белемнәр нигезендә укучыларның ижади, интеллектуаль сәләтләрен үстерү өчен шартлар тудыру.

Бурычлар:

- командада эшли белү күнекмәсен формалаштыру;
- үзара ярдәмләшү, берләшү атмосферасын булдыру;
- гомуми эш өчен җаваплылык тәрбияләү.

Көтелгән нәтижәләр:

- куелган бурычларны хәл итүнең стандарт булмаган ысулларын кулланып, практикада белемнәренә куллану тәҗрибәсен булдыру;
- аралашуның вербаль һәм вербаль булмаган ысулларын куллану;
- тирә-юньдәгеләр белән продуктив хезмәттәшлек төзи белү;
- эшчәнлекнең нәтижәләрен дәрәҗә бәяләү;
- үзара ярдәмләшү, толерантлык, эшне үтәүгә шәхси җаваплылык, яшәтешләр белән уртак тел табып аралашу осталыгын үстерү.

Әзерлек эше:

1. Сценарийны эшләргә.
2. Һәр этап өчен биремнәр булган тарату материалы булдырырга.
3. Кирәкле реквизит (биремнәр салынган конвертлар) әзерләргә.
4. Модераторларны билгеләргә һәм бурычлары белән таныштырырга.

Уен чылбыр буенча төзелгән: бер биремне чишеп, катнашучылар алдагысын алалар һәм маршрут тәмамланганчы шулай дәвам итәләр.

Квест ахырына укучылар Марсель Галиевнең «Рух» әсәреннән тирән мәгънәле юлларын җыярга тиеш. Моны беренче булып эшләгән команда жиңүче була. Һәр этапның исеме халык мәкале белән аталган һәм ул бирем эчтәлегенә белән туры килә. Уен үтә торган кабинетлар тематика буенча әзерләнә. Һәр этапта биремнәрнең үтәлешен күзәтеп торучы модераторлар бар. Команда дәрәҗә җавап бирмәсә, башка этапларны үткәннән соң әлегә биремгә кире кайтырга мөмкинлек бирелә.

Алып баручы: Хәерле көн. Бүген без туган телебезне, мәдәниятебезне саклап калуда, аны үстерүдә армый-талмый хезмәт итүче күренекле шәхесләребезнең берсе-якташыбыз Марсель Галиевкә багышланган квест-уенга җыелдык. Ул-кабатланмас киңкырлы ижаты белән татар әдәбияты үсешенә зур өлеш керткән олпат язучы. Аның әсәрләрендә милләтебез, телебез, рухи-мәдәни мирасыбыз язмышы өчен тирәнтен уйланулар чагылыш таба.

Үзенә генә хас язу алымы, сүз байлыгы, гажәеп чагыштырулар ижатын югары сәнгать гәмәленә күтәрә. Уен барышында бу сүзләргә тагын бер кат инанырбыз. Максатыгыз: Марсель Галиевнең «Рух» исемле әсәреннән бик тә мәгънәле юлларын җыю. Бу биремне беренче башкарган команда жиңүче булып санала.

Уенны башлыйбыз. Маршрут буенча төгәл баруыгыз сорала.

1 нче этап. «Күп укысаң, күп белерсең»

Марсель Галиевнең тормыш юлына багышланган сорауларга «әйе», «юк» дип җавап бирегез.

1	1946 нчы елның 8 октябрдә Азнакай районы Балтач авылында туган	әйе
2	Башлангыч белемне Азнакайның 1нче мәктәбдә ала	юк
3	Мәктәпне тәмамлагач, армиягә киткәнче 1ел колхозда эшли	юк
4	1969 нчы елда Казан дәүләт университетының филология факультетына укырга керә.	юк
5	Беренче шигырьләре «Беренче карлыгачлар» (1972) исемле күмәк жыентыкта басыла	әйе
6	1974 нче елдан 1979 нчы елга кадәр Татарстан Язучылар берлегенә матур әдәбиятны пропагандалау бюросында эшли	әйе
7	М.Галиевнең «Ул чакта» дип исемләнгән беренче проза китабы 1980 нче елда басыла.	әйе
8	1982-1984 елларда М.Галиев Мәскәүдә М.Горький исемдәгә Әдәбият институтында белем ала	әйе
9	М.Галиев шулай ук юмористик хикәяләр дә ижат итә	әйе
10	Кайбер шигырьләре көйгә салынган һәм халкыбызның яраткан жырларына әверелгән.	әйе
11	«Ак рәсем», «Шүрәле һәм жыл», «Жиңгәсем килде» исемле жыентыклары өлкән яшьтәгә укучылар өчен	юк
12	2006 нчы елда Г.Тукай исемдәгә Дәүләт бүләгенә лаек була	әйе

2 нче этап. «Белемле кеше югалмас»

«Нигез» әсәренең геройларын тану.

1) Сары чәчле, зәңгәр күзле «сугыштан исән калып, өянке төбенә кайтып утыра алсам, үлсәм дә үкенмәс идем» дип нәзер әйтүче солдат. (Байтирәк)

2) Печән өмәсе булган көнне генә үзенә поляккасын исәнә төшерүче; елына бер йомшап, мәзәк хәлдә кайтучы агач аяклы солдат, кыр сакчысы (Нәүширван)

3) Тугыз апасы куенында бик иркә үскән, кап-кара чәчле, нәзек сөякле малай (Фирзан)

4) Көлгәндә аның уң күзә ачылыбрак кала, ә сулы бөтенләй йомылып бетә; чик буенда дошман пулясыннан егерме яшендә һәлак була (Зәбир)

5) Уң колагы тырпайган, сулы бөтенләй ятып торучы; чәче тап-такыр итеп пәке белән кырылган башлы, “Бүремангай” кушаматлы малай (Тәнзил)

6) Фронтка киткәч, немецларга әсирлеккә элгә һәм аннан качканнан соң, поляк партизаннары белән сугышуын дәвам итә. Авылга 10 елдан соң гына әйләнәп кайта. (Хикмәтулла)

7) Аның калын толымы бил турысына кадәр сузылып төшкән. Башына сап-сары чәчәкләрдән тәкыя үреп кигән. Авыл кызлары арасыннан ул бер үзә генә көпәкөндәз чәчәк букеты тотып урам уртасыннан үтә ала (Гөлсирин)

8) Сугыш уены оештырырга ярата, хәрби фуражка киеп, чалбары галифега охшасын өчен кесәсенә дөңгечләп чүпрәк тутырып йөри (Корычбай)

9) “Нати” тракторын йөртүче, урак өстендә “Коммунар” комбайнын тарттыручы, авыр күн итек, пинжәк, башына беретка киеп йөрүче кыз (Мәдинә)

3 нче этап. «Сөйләп күрсәткәнче, эшләп күрсәт» Ребус чишү

4 нче этап. «Эзлэгэн табар, ташка кадак кагар»

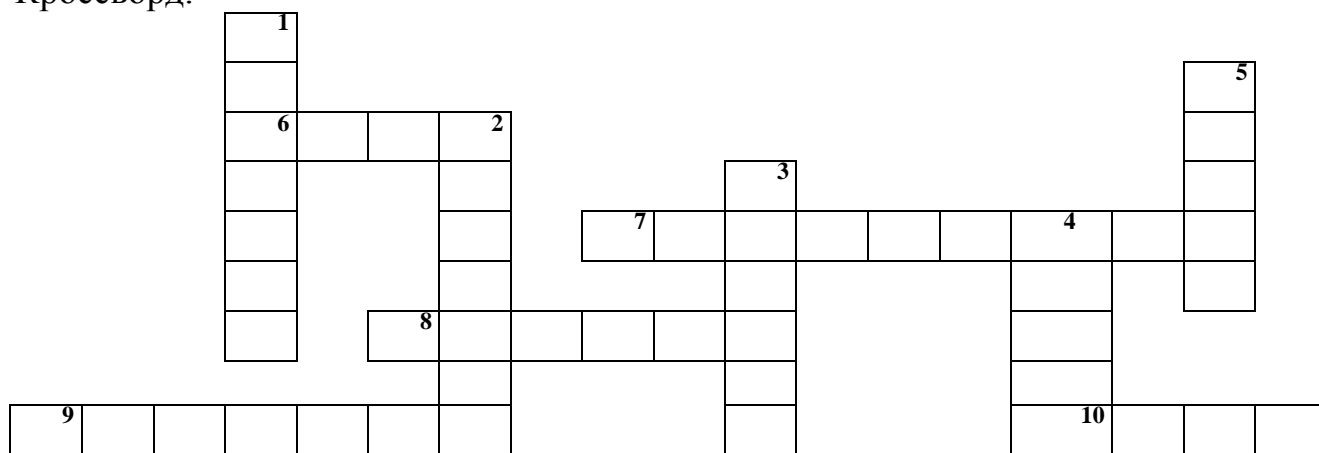
5. Нокталар урынына тиешле сүз һәм сүзтезмэләрне куеп, эсэрдэн өзекне сэнгатъле укыгыз.

Ә мин һаман әле иске урамнарны, ... өйләрне юксынам. Малай чакта үзем ачып кергән ... да хәтердән жуелмаган. Зур шәһэрләрдә, чит-ят илләрдә патшалар яшәгән, корольләр салдырган затлы сарайларны карап йөргәндә дә мин ... ябылган гади авыл өйләрен юксынып күз алдына китерә идем. Тик ул өйнең инде эченә сыеп керә алмыйсың, ... дә килеп карый алмыйсың. Арыш саламы ябылган “...” өй бала чакның бөөк әкиятә булып хәтер утравына күчкән. Кешеләр генәме, сулар да бит ... кире кайта. Дингезгә барып житкән ... , парга әйләнәп, болыт хасил итәләр дә яңгыр булып, туган якка кайтып явалар. Табигатьнең ... арасындагы мәнҗелек әйләнеше.

Сүз һәм сүзтезмэләр: чиймә сулары, капка тавышлары, арыш саламы, салам түбәле, туган ягына, тәрәзәсеннән, алтын түбәле, туган ягына, чиймә сулары, ашкыну һәм сагыну.

5 нче этап. “Бергә эшләсән, авыр эш тә жиңел”

Кроссворд.

Өстән аска.

1. Тәнзилләрнең кәжәсе. 2. Зәбирнең кушаматы. 3. Челтер чиймә янында тау өстендәге тигезлеккә төшөп кунучы моторсыз самолет. 4. Өянкегә кунган кош.

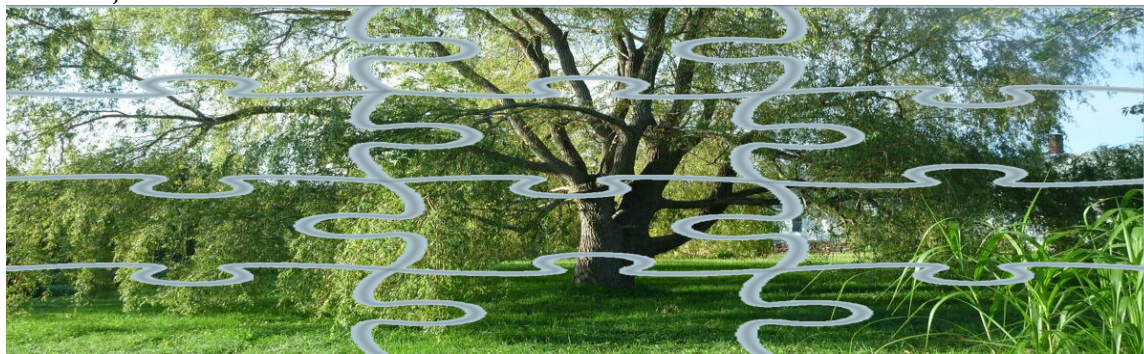
5. Эсэрдә төп символик образ.

Уңнан сулга таба.

6. Кәжәнең бәтиен югалтканнан соң тапкан дуcты. 7. Эсэрдә бирелгән вәгъдәңә тугры калу, көтү символын белдерүче предмет исеме. 8. Аның кушаматы “Актәпи”. 9. Сугыш вакытында авылга кайсы яклардан кешеләр килеп урнаша? 10. Кышын бу чиймә янында ат суялар. Аның төбендә төрле төстәге чуерташлар ята.

6 нчы этап. «Тырышкан табар, ташка кадак кагар»

Пазл жыегыз.

Алып баручы: Командаларны уенда актив катнашулары белән котлыйм. Жиңүче команданы аерым билгеләп үтәм. Укучылар, сез М.Галиевнең «Рух» исемле әсәреннән бик тә мәгънәле юлларын жыйдыгыз.

«Кешене хайванат дөнъясыннан аерып торган өч хикмәт бар: Тел, Моң, Хәтер.

Тел – милләтнең жанын сугарып торучы чиймә.

Моң – милләтнең үз-үзенә юаныч бирү, үсендерү дәрте.

Хәтер – үткән зурлыклар иңенә басып, киләчәккә омтылу офыгы.

Өч тармак, өч тамыр, өч кодрәт бергәлеге... Шушы өч бергәлек табигый-тәңгәл үсештә, дин яктысы белән дә сугарылып торса гына...

Рухың сау була», – ди Марсель Галиев

Марсель Галиевның “Көлә беләсеңме?”

жыентыгындагы хикәяләрендә троплар

Яруллин Булат, 7 нче сыйныф, «Азнакай шәһәре

7 нче урта гомуми белем мәктәбе»

Житәкче: Шакирова Гөлназ Малик кызы

туган тел (татар теле) һәм әдәбияты укытучысы

Фәнни-әзләнү эшемдә мин татар шагыйре, язучы, Г. Тукай исемендәге Татарстан дәүләт премиясе лауреаты, Татарстанның халык язучысы. Татарстанның атказанган сәнгать эшлеклесе Марсель Галиевның хикәяләрендә троплар-чагыштыру, метафораларның кулланылышын карап үтәргә уйлыйм. Эшемнең **төп максаты**- Марсель Галиевның хикәяләрендә чагыштыру, метафораларның кулланылышын системалы рәвештә өйрәнү.

Максатка ирешү өчен түбәндәге **бурычлар** куелды:

- 1) Марсель Галиевның хикәяләре белән танышу;
- 2) хикәяләрдә кулланылган тел-сурәтләү чараларын ачыклау;
- 3) метафора һәм чагыштыруларның кулланылу дәрәжәсен билгеләү.

Эшнең методологик базасы. Югарыдагы бурычларны чишү өчен Д.Ф. Заһидуллина, Ә. М. Закиржанов, Т. Ш. Гыйләжев, Н. М. Йосыпова, М. Галиев хезмәтләренә таянып эш ителде.

Марсель Галиев татар әдәбиятында үзенчәлекле урынны алып тора. Аның әсәрләре, кагыйдә буларак, интеллектуаль укучыны күздә тотып языла һәм ассоциатив чагыштыруларга, яңача көтелмәгән образлы тәгъбирләргә бай булуы белән аерылып тора.

Белгәнәбезчә, матур әдәбиятның төп коралы-сүз. Язучы аны уйлап тапмый; ясамый, нигездә, билгеле бер телдә сөйләшүчеләр өчен уртак булган тел хәзинәсеннән ала. Ләкин бу сүзне әдип ничек итеп кулланырга? Нинди мәгънәдә кулланырга? Аны ничек итеп, кая урнаштыра?

2.1. Троплар турында кыскача мәгълүмат.

Троплар-әйберләр, предметлар, күренешләр арасындагы бәйләнешләр ярдәмендә күчерелмә мәгънә аңлату.

Тропларга чагыштыру, метафора, метонимия, эпитет, аллегория, гиперболола, литота, сынландыру, персонификация, ирония, сарказм, юмор керә.

Фәнни-әзләнү эшемдә мин татар шагыйре, язучы М. Галиевның хикәяләрендә троплар- чагыштыру, метафораларның кулланылышын карап үттем.

Чагыштыру-нинди дә булса күренешне аңа охшаш ягы булган икенче күренеш белән чагыштырып сыйфатлау- охшату.

Күрсәткечләре:

- -дай/дәй, -рак/-рәк, -ча/-чә аффикслары;
- кебек, төсле, шикелле бәйләкләре;
- бәйлек ролендә килгән сүzlәр.

Метафора-яшерен чагыштыру. Мондый сурәттә кебек, шикелле, төсле, -дәй кебек ярдәмче сүzlәр, кушымчалар төшөп кала, кайчак чагыштырыла торган күренешләрнең берсе генә әйтелә.

2.2. Марсель Галиев хикәяләрендә троплар-чагыштыру, метафораларның кулланылышы.

Тропларны тикшерү өчен Марсель Галиевның 10 хикәясен укыдым. Әсәрләрдә чагыштыруга 32, метафорага 78 мисал таптым һәм әдипнең хикәяләренең ни дәрәжәдә сүзгә бай булуына ышандым.

Ә хәзер *чагыштыруларга* мисаллар китерәм:

“Кәефең шәпме?” хикәясендә:

- чәйнәп төкергән кебек;
- татар белән башкорт кебек;
- жөп белән тартылган шикелле;
- пәрәвез жебе кебек;
- олыларча басып;
- корбанын тапкан бөркет кебек;

“Очланмаган кибән” хикәясендә:

- йомранныкы кебек;
- үгез койрыгы кебек;
- йомырка сарысы кебек;
- бәллүр ваза кебек;

“Ие шул” хикәясендә:

- тычкан агуы эчкән кебек;

“Капка төбөндә” хикәясендә:

- ике тычкан борынга-борын килеп иснәшкән кебек;

“Көлә беләсеңме?” хикәясендә:

- беренче тапкыр ишеткәндәге кебек;

“Күкеле сәгать” хикәясендә:

- үз өендәге кебек иркенлек;
- солдатларча кигереп куйды;

“Теләк” хикәясендә:

- уттай урак өстендә;
- каймак кебек жиргә;
- сабий күз яше кебек;

“Кем ул интеллигент?” хикәясендә:

- апарага башын тыккан бозау кебек;
- чәчәк тажына килеп кунган язгы күбәләк шикелле;
- йөз тәңкәлек акчаны сак кына алган кебек;
- шәрыкча елмаеп;
- парлы мунчадан чыккан кебек;

“Сәбәп” хикәясендә:

- кызылга ташланган күркә кебек;
- японнарча итагатьлек;
- кәефе киткәндәй;
- юып алган кебек;

“Арыслан йокысы” хикәясендә:

- дирижерның нота дәфтәрен ачып куюы шикелле;

- өзелгән кәлтә койрыгы сыман;
- пәрәвез кебек мыегы;
- көне буге уйнап арыган сабий шикелле;

Метафораларның кулланылышына мисаллар:

“Кәфең шәпме?” хикәясендә:

- нефть белән мумие бертуганнар,
- кызлары чибәрлек ягыннан бәрәп ега,
- яттан сибә башлый,
- Алланың сакалына ябышып торасыз,
- ирләр төркеменә килә дә тотына сибәргә,
- бәхет нурлары иңә,
- тавышы сыеклана,
- бер-ике адым калуга бөтенләй сүнә;

“Очланмаган кибән” хикәясендә:

- Күрше агайларның һәр сүзен мыегына чорнап утырды,
- үткән күзле авылдашлар,
- моторның йомшак дерелдәве йөрәккә сары май булып ята,
- Наил үгезне мөгезеннән алырга булды,
- чекерәеп янган кояшка йөзе белән борылды,
- фронтондагы бизәкләре сандугач кебек сайрап тора,
- кишер баш,
- йөзенә төмсә күлгә жәелде,
- камырга әйләнә идең,
- очлый алмагансың кибәнне;

“Ие шул” хикәясендә:

- убыр утында пешкән аш,
- Чаллыда ишә генә акчаны,
- колхоз байлыгы өстендә атланып утырды,
- озын акчаны көрәпме-көри,
- итәк астында балта йөртәсең;

“Капка төбөндә” хикәясендә:

- калай тавыш,	- чабата кашлы Сәмигулла,
- ут өстенә ут жибәргәли,	- Сәмигулланың коңгырт тавышы,
- телләргә йозак салыр,	- яргаланган ач туфрақ;

“Күкеле сәгать” хикәясендә:

- гөрелдәтеп аваз салды,
- сәгать аксаклап йөри,
- кабинетта тирбәлгән әчкелтем силос исе,
- сәгатьнең арт чүмеченә кыстырып,
- күке рәхмәтле аваз салды;

“Теләк” хикәясендә:

- күз кырыен гына төшереп алды,
- жиде тавышка шыгырдатып торып утырды,
- синең шөрәпләр бушаган бит.

“Кем ул интеллигент?” хикәясендә:

- бөердән чыккан калын бәрхет тавыш,

- сүзләрөң бер-берсенә төөлмичә йомрыланып,
- һәрберсе автоном көчкә ия булып таралсын,
- пауза - сүзсез сүз,
- бөөк торгынлык,
- рәхәт кытыклау йөгөртә,
- күз карашлары уңа башлаган чагы,
- тавышны кую,
- көзгеләргә тынычлык калдырмыйча,
- утыз ике тешенә аңкауга кадәр чишендереп;

“Сәбәп” хикәясендә:

- күзенә кар яктылары төшкән өн,
- телдән калды,
- шәмәхә-бәрхет тавыш;

“Арыслан йокысы” хикәясендә:

- йокы ишелеп төште,
- тынлыкның соңгы мизгелләрен санаган,
- чатнап ярылган кыргый тавыш,
- бүлмә тынлыгын үтмәс пычак белән суеп жибәрделәр,
- гырлауның тамыры нык,
- дулкыннар тәгәри.

- авазлар Девон тирәнлекләренә кадәр төшә дә, тау-ташларны каерып алып, коточкыч гарасат куптара, кыялар убыла, афәтле тетрәү арасыннан чутылдап затлы кош сайраулары ишетелеп китә,

- уналты яшьлек акселерат диванда таралып ята,
- сабий гырлавы борынлап килә,
- “урман кисү” тәмамланып килә иде,
- сүзләр күкрәккә төелеп торучан,
- кистереп чыбыркы чыжылдады,
- авазлар юашланып, моңлы пентатоникага күчте,
- йокысын алмас өчен.

М Галиев хикәяләре белән танышып чыкканнан соң, мин шундый фикергә килдем:

- авторның теле бай, троплар һәм стилистик фигуралар оста кулланылган;
- чагыштыруларга караганда метафораларны аеруча күп кулланган, шулар ярдәмендә укучыга җиткерергә теләгән фикерләрен үтемләрәк итүгә ирешкән.

Абдрахимова Р. “М.Галиев-безнең якташыбыз”.....	4-5
Алекян А. М.Галиевның “Рух” китабында сүз сэнгатенен бирелеше.....	5-9
Вадигуллина Р.М., Шакирова А.Р. М.Галиевның “Догалы еллар” эсәренә анализ.....	9-11
Габдуллина Д. М.Галиев ижатында фәлсәфи уйланулар. Сүз көче.....	11-12
Гайнуллина С. М.Галиев ижатында туган як темасы.....	12-14
Галиева А.Р. “Укучыларның сэнгатъле сөйләменә ничек ирешергә?”	14-15
Гарифуллина Я., Дема К. “Хыялымда, качып кына, Туган як, сиңа кайтам “	15-16
Гатиятуллина А. “Чатыр тау – зәңгәр пирамида. М.Галиев ижатында туган як темасы һәм аны ачуда кулланылган кайбер алымнар”	16-20
Жиһангиров Р. М.Галиевның балалар өчен язган эсәрләрендә әхлак темасының бирелеше.....	20-21
Загитова З. И, Закирова Ф. М. «Бәхетле очрак» уены.....	21-23
Зарипова З. М.Галиевның “Нигез” повестенда фразеологизмнар.....	24-26
Ибатова С.Р., Сахбиева Р.Р. “М.Галиев ижатын өйрәнгәндә диаманта алымын куллану”...	26-28
Ибраһимова Л. Ат язмышы-халык язмышы.....	28-32
Илһамова Э. Шигърият һәм моң.....	32-33
Исмагилова К. “Әй туган жир”. М.Галиев ижатында туган як темасы.....	33-37
Кашапова Ф.Ф. Бәйләнешле сөйләм үстерү БиС технологиясе элементларын кулланып, сыйныфтан тыш уку дәресе “Туган як тәхете - Чатыр тау”	38-48
Махиянова Р.М. Сыйныфтан тыш чара. М.Галиев ижатында туган як темасы.....	45-48
Мостафина Р. М.Галиев шигърьләрендә Муйнак образы.....	48-50
Мөхетдинова Р.Ф. Әдәбият дәрәсләрендә предметара багланышлар принцибын тормышка ашыру.....	50-54
Рахманова Д. М. Галиев ижатында туган як темасы.....	54-56
Рахманова Н. Учында-тургай шәүләсе.....	56-61
Сабирова Х.Г. “Үз тәхетен эзлим һәрбер сүзгә”.....	61-64
Садриева А.Г. М.Галиевның тормыш юлы. Ддәрестән тыш чара.....	64-72
Сиразиева З. М.Галиев ижатында “ туган як темасы.....	72-74
Усманова Л. М.Галиевның “Нигез” повестенда мифологик образлар.....	75-76
Фазлыева Г.Н. М.Галиевның “Рух” китабында парлы сүзләр.....	76-78
Хәйретдинова Ф.М. “Туган жирем тургай булып, сыйган күңел читлегенә”.....	78-82
Хәкимов А., Авзалов А. М.Галиев – Чатыр тавының биеклеген һәм бөеклеген дөньяга танытучы.....	82-85
Шакирова Д. С. М.Галиев ижатына багышланган әдәби кичә.....	85- 88
Шарипов А. “М.Галиев ижатында чагыштырулар”.....	88-91
Шәрәфиева А. “Сүз пирамидаларга кадәр туган, Сүз – пирамидалардан соң да калачак...”	91-94
Ширеева А.С., Салахова Г.Р. “Жирдә нигез тамыр кирәк, хәтта жансыз ташка да...”.....	94-98
Яруллин Б. Марсель Галиевның “Көлә беләсеңме?” жыентыгындагы хикәяләрендә троплар.....	98-101